

Artigo 2. Medidas relativas á ordenación do persoal e á asignación de servizos.

1. A Administración xeral do Estado incluírá na relación de postos de traballo dos centros penitenciarios e centros de inserción social un número de postos da área de vixilancia como reserva mínima para o seu desempeño por persoal funcionario dun sexo determinado; en todo caso, os postos obxecto de reserva non poderán superar o 40% do total de vixilancia con respecto a un grupo de poboación penitenciaria concreta, e asumirán, entre outras, as funcións derivadas da realización de actividades que puidesen afectar os dereitos á dignidade ou á intimidade persoal dos internos.

Esta condición farase constar nas correspondentes relacións de postos de traballo e nas convocatorias para provisión de postos de traballo, de conformidade co disposto no artigo 39 do Regulamento xeral de ingreso do persoal ao servizo da Administración xeral do Estado e de provisión de postos de traballo e promoción profesional dos funcionarios civís da Administración xeral do Estado, aprobado polo Real decreto 364/1995, do 10 de marzo.

Se, por insuficiencia de efectivos, se imposibilitase a cobertura dos postos de traballo de reserva mínima, o órgano competente deberá adoptar as medidas que resulten necesarias para cubrir, de forma provisional ou definitiva, as carencias detectadas, co fin de cumprir os principios establecidos neste punto.

2. Nos servizos diarios asignarase un mínimo dun posto por quenda e módulo, tomando en consideración a capacidade operativa de internamento destes, para o seu desempeño obrigatorio por persoal funcionario do mesmo sexo que o das persoas internadas neles.

3. Malia a adscrición de persoal aos postos de traballo resultantes do disposto nos puntos anteriores, o xefe de servizos, nunha circunstancia concreta, poderá encomendarlle a realización das actividades que puidesen afectar os dereitos á dignidade ou á intimidade persoal dos internos ao persoal funcionario dispoñible que reúna a condición sexual requirida.

Artigo 3. Ordenación do persoal do corpo de axudantes de institucións penitenciarias.

A integración das extintas escalas feminina e masculina no corpo de axudantes de institucións penitenciarias leva consigo unha nova ordenación do colectivo que deberá ser tomada en consideración para todos os efectos previstos na lexislación vixente. Así, o persoal funcionario do corpo de axudantes de institucións penitenciarias ordenarase pola data do seu nomeamento, respectando a orde de promoción obtida no seu proceso selectivo. Dentro do mesmo número de orde, a prelación efectuarase tendo en conta a puntuación definitiva obtida nel; de se producir un empate nesa puntuación, darase preferencia ao funcionario que acredite ter prestado durante máis tempo servizos profesionais á Administración penitenciaria con carácter previo ao seu nomeamento como funcionario do corpo de axudantes de institucións penitenciarias. De se producir un empate nesta última circunstancia, decidirase por sorteo.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 8 de novembro de 2008.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

18702 REAL DECRETO 1837/2008, do 8 de novembro, polo que se incorporan ao ordenamento xurídico español a Directiva 2005/36/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de setembro de 2005, e a Directiva 2006/100/CE, do Consello, do 20 de novembro de 2006, relativas ao recoñecemento de cualificacións profesionais, ben como a determinados aspectos do exercicio da profesión de avogado. («BOE» 280, do 20-11-2008.)

Título I. Disposicións xerais.

Capítulo I. Obxecto e ámbito de aplicación.

Artigo 1. Obxecto.

Artigo 2. Ámbito de aplicación.

Artigo 3. Efectos do recoñecemento.

Capítulo II. Definicións para efectos deste real decreto.

Artigo 4. CProfesión regulada».

Artigo 5. «Cualificación profesional».

Artigo 6. «Título de formación».

Artigo 7. «Autoridade competente».

Artigo 8. «Formación regulada».

Artigo 9. «Experiencia profesional».

Artigo 10. «Período de prácticas» e «proba de aptitude».

Artigo 11. «Persoal directivo de empresa».

Título II. Libre prestación de servizos.

Artigo 12. Principio de libre prestación de servizos.

Artigo 13. Declaración previa nos casos de desprazamento.

Artigo 14. Dispensas.

Artigo 15. Verificación previa en profesións que teñan implicacións para a saúde ou seguranza pública.

Artigo 16. Cooperación administrativa.

Artigo 17. Información de carácter suplementario para os destinatarios do servizo.

Título III. Liberdade de establecemento.

Capítulo I. Réxime xeral de recoñecemento de títulos de formación.

Artigo 18. Ámbito de aplicación.

Artigo 19. Niveis de cualificación profesional.

Artigo 20. Formacións equiparadas.

Artigo 21. Condicións para o recoñecemento.

Artigo 22. Medidas compensatorias.

Artigo 23. Proba de aptitude.

Artigo 24. Período de prácticas.

Artigo 25. Dispensa de medidas compensatorias en virtude de plataformas comúns.

Capítulo II. Recoñecemento de cualificacións profesionais en función da experiencia profesional adquirida noutro Estado membro.

Artigo 26. Exixencias relativas á experiencia profesional.

Artigo 27. Actividades mencionadas na lista I do anexo IV.

Artigo 28. Actividades mencionadas na lista II do anexo IV.

Artigo 29. Actividades mencionadas na lista III do anexo IV.

Capítulo III. Recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación.

Sección 1. Disposicións xerais.

Artigo 30. Recoñecemento automático de cualificacións profesionais. Marco xeral.

Artigo 31. Dereitos adquiridos. Disposicións xerais.

Artigo 32. Dereitos adquiridos na República Democrática Alemá.

Artigo 33. Dereitos adquiridos en Checoslovaquia, República Checa e República Eslovaca.

Artigo 34. Dereitos adquiridos na Unión Soviética, Estonia, Letonia e Lituania.

Artigo 35. Dereitos adquiridos na antiga Iugoslavia.

Sección 2. Médico.

Artigo 36. Formación básica en medicina.

Artigo 37. Formación médica especializada.

Artigo 38. Denominacións das formacións médicas especializadas.

Artigo 39. Dereitos adquiridos específicos dos médicos especialistas.

Artigo 40. Formación específica en medicina xeral.

Artigo 41. Recoñecemento da cualificación profesional de médico xeral.

Artigo 42. Dereitos adquiridos específicos dos médicos xerais.

Sección 3. Enfermeira responsable de cuidados xerais.

Artigo 43. Formación en enfermaría responsable de cuidados xerais.

Artigo 44. Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras responsables de cuidados xerais.

Artigo 45. Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras responsables de cuidados xerais titulados en Polonia.

Artigo 46. Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras de cuidados xerais adquiridos en Romanía.

Sección 4. Odontólogo.

Artigo 47. Formación en odontoloxía.

Artigo 48. Exercicio das actividades profesionais de odontólogo.

Artigo 49. Dereitos adquiridos específicos dos odontólogos.

Artigo 50. Dereitos adquiridos específicos dos odontólogos en Italia.

Sección 5. Veterinario.

Artigo 51. Formación básica en veterinaria.

Artigo 52. Dereitos adquiridos específicos dos veterinarios en Estonia.

Sección 6. Matrona.

Artigo 53. Formación de matrona.

Artigo 54. Modalidades de recoñecemento dos títulos de formación de matrona.

Artigo 55. Exercicio das actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica (matrona).

Artigo 56. Dereitos adquiridos específicos das matronas.

Artigo 57. Dereitos adquiridos específicos das matronas na República Democrática Alemá.

Artigo 58. Dereitos adquiridos específicos das matronas en Polonia.

Artigo 59. Dereitos adquiridos específicos das matronas en Romanía.

Sección 7. Farmacéutico.

Artigo 60. Formación básica en farmacia.

Artigo 61. Exercicio das actividades profesionais de farmacéutico.

Sección 8. Arquitecto.

Artigo 62. Formación básica en arquitectura.

Artigo 63. Excepcións ás condicións da formación de arquitecto.

Artigo 64. Exercicio das actividades profesionais de arquitecto.

Artigo 65. Dereitos adquiridos específicos dos arquitectos pola existencia dun título de formación.

Artigo 66. Dereitos adquiridos específicos dos arquitectos pola existencia dun certificado profesional.

Capítulo IV. Disposicións comúns sobre establecemento.

Artigo 67. Documentación e formalidades.

Artigo 68. Xuramento ou promesa profesional.

Artigo 69. Procedemento de recoñecemento de cualificacións profesionais.

Artigo 70. Uso do título profesional español e obrigas do profesional recoñecido.

Título IV. Modalidades de exercicio da profesión.

Artigo 71. Coñecementos lingüísticos.

Artigo 72. Uso de títulos académicos outorgados polo Estado membro de orixe.

Título V. Competencias de execución e cooperación administrativa.

Artigo 73. Autoridades competentes.

Artigo 74. Coordinación das actividades das autoridades competentes.

Artigo 75. Punto de contacto.

Artigo 76. Comité para o recoñecemento de cualificacións profesionais.

Disposición adicional primeira. Mecanismos de cooperación.

Disposición adicional segunda. Prevención da fraude e outras prácticas ilícitas.

Disposición adicional terceira. Rexistros de profesionais sanitarios.

Disposición adicional cuarta. Espazo Económico Europeo.

Disposición adicional quinta. Acceso ao emprego público.

Disposición adicional sexta. Designación de autoridades competentes.

Disposición transitoria primeira. Procedementos en tramitación.

Disposición transitoria segunda. Auditoría de contas.

Disposición derogatoria única.

Disposición derradeira primeira. Modificación do Real decreto 607/1986, do 21 de marzo, para o exercicio efectivo da libre prestación de servizos dos avogados.

Disposición derradeira segunda. Modificación do Real decreto 936/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o exercicio permanente en España da profesión de avogado con título profesional obtido noutro Estado membro da Unión Europea.

Disposición derradeira terceira. Incorporación de dereito da Unión Europea.

Disposición derradeira cuarta. Desenvolvemento normativo.

Disposición derradeira quinta. Actualización dos anexos.

Disposición derradeira sexta. Entrada en vigor.

Anexos:

Anexo I. Lista de asociacións e organizacións profesionais que reúnen as condicións do artigo 4.3.

Anexo II. Lista das formacións de estrutura específica a que se refire o artigo 19.3.b).

Anexo III. Lista das formacións reguladas a que se refire o artigo 21, número 2, terceiro parágrafo.

Anexo IV. Actividades relacionadas coas categorías de experiencia profesional a que se refiren os artigos 27, 28 e 29.

Anexo V. Recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación.

Anexo VI. Dereitos adquiridos aplicables ás profesións recoñecidas sobre a base da coordinación das condicións mínimas de formación.

Anexo VII. Documentos e certificados exhibibles conforme o artigo 67.

Anexo VIII. Relación de profesións e actividades profesionais reguladas en España, para efectos da aplicación deste real decreto.

Anexo IX. Relación de profesións para cuxo exercicio se exige un coñecemento preciso do dereito nacional.

Anexo X. Autoridades competentes españolas.

Anexo XI. Modelo de declaración previa en caso de desprazamento do prestador de servizos.

A supresión dos obstáculos á libre circulación de persoas e servizos entre os Estados membros constitúe un dos obxectivos da Comunidade Europea, tal como se consagra no artigo 3.1.c) do Tratado constitutivo. Esta supresión supón, para os nacionais dos Estados membros, a facultade de exercer unha profesión, por conta propia ou allea, nun Estado membro distinto daquel en que adquirisen as súas cualificacións profesionais. Con esta finalidade, o artigo 47.1 do Tratado establece que se adoptarán directivas para o recoñecemento mutuo de diplomas, certificados e outros títulos de formación.

Historicamente, as primeiras directivas que existiron para o recoñecemento de cualificacións profesionais foron as ditadas no período transitorio, despois da formación da Comunidade Económica Europea: unha serie de directivas de liberalización e de medidas transitorias, referidas principalmente a actividades artesanais e comerciais, adoptadas na súa maior parte nos anos sesenta. Nelas non se establecía propiamente un mecanismo de recoñecemento de títulos, senón que se baseaban na acreditación dun período de experiencia profesional previa. Estas directivas foron refundidas unhas e derogadas outras pola Directiva 1999/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de xuño de 1999, pola que se establece un mecanismo de recoñecemento de títulos respecto das actividades profesionais a que se refiren as directivas de liberalización e de medidas transitorias, que foi incorporada ao ordenamento español polo Real decreto 253/2003, do 28 de febreiro.

Nunha segunda etapa, as institucións comunitarias abordaron o empeño de harmonizar e coordinar as condicións mínimas de formación dos títulos conducentes ao exercicio de determinadas profesións, de maneira que os títulos de cada Estado membro que cumprisen tales condicións puidesen figurar nunha lista, e o seu recoñecemento polos demais Estados membros fose automático. Así, nos anos setenta e oitenta, ditáronse unha serie de directivas coñecidas como «sectoriais» que se referían ás profesións de médico, médico especialista, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, odontólogo especialista, veterinario, matrona, farmacéutico e arquitecto. Para estas profesións, adoptáronse as respectivas directivas que harmonizaban as condicións de formación requiridas para a obtención do título que permitía o seu exercicio e regulaban un recoñecemento automático, baseado nunha lista dos títulos que cumprían esas condicións de formación.

No entanto, non tería resultado viable estender ese enfoque «sectorial» á totalidade das profesións reguladas nos Estados membros da Comunidade Europea. Desta maneira, as institucións comunitarias pasaron a adoptar unha nova perspectiva, para establecer un «sistema xeral» que fose aplicable a todas as profesións sen directiva «sectorial». Xa non se trataba de harmonizar as con-

dicións de formación, o que tería revestido unha gran complexidade. Como consecuencia, tampouco se podía aplicar un automatismo no recoñecemento.

As directivas do «sistema xeral» baseáronse nun principio de confianza mutua entre os Estados membros, que supón que o profesional que está plenamente cualificado para exercer unha profesión no seu Estado membro de orixe debe estar tamén cualificado para exercer a mesma profesión no Estado membro de acollida. No entanto, na falta de harmonización das condicións de formación, cabe a posibilidade de que o Estado de acollida imponha medidas compensatorias (un período de prácticas ou unha proba de aptitude), cando existan diferenzas substanciais entre a formación acreditada e a exixida polo Estado de acollida para o exercicio da actividade profesional de que se trate. O concepto chave do «sistema xeral» é o de «profesión regulada», isto é, aquela cuxo exercicio estea suxeito a estar en posesión de determinada cualificación.

A primeira directiva do «sistema xeral» foi a Directiva 89/48/CEE, do Consello, do 21 de decembro de 1988, que se refería ás profesións reguladas cuxo exercicio exixía estar en posesión dun «título» acreditativo dunha formación postsecundaria de polo menos tres anos de duración, cursada nunha universidade ou establecemento de ensino superior. Este «sistema xeral» foi completado por unha segunda directiva, a Directiva 92/51/CEE do Consello, do 18 de xuño de 1992, que consideraba tres niveis de cualificación denominados «título» (formación postsecundaria de un ou dous anos de formación), «certificado» (formacións postsecundarias ou secundarias que non alcanzan a categoría de «título», tal como se definía este) e «certificado de competencia» (resto de acreditacións que posibilitan o acceso a determinadas actividades reguladas). As dúas directivas do «sistema xeral» foron incorporadas ao ordenamento español, respectivamente, polos reais decretos 1665/1991, do 25 de outubro, e 1396/1995, do 4 de agosto, coas súas modificacións posteriores.

Entre as diversas modificacións puntuais experimentadas posteriormente polo sistema comunitario de recoñecemento de cualificacións profesionais, hai que destacar a Directiva 2001/19/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de maio de 2001, que afectou os dous sistemas entón vixentes. No «sistema xeral», incorporou á Directiva 89/48/CEE o concepto de «formación regulada», que se introducira na Directiva 92/51/CEE. No sistema «sectorial», actualizáronse as listas de títulos e diplomas, estableceuse a validez doutros títulos e diplomas sobre a base de certificacións das autoridades competentes e, como principal novidade, introduciuse unha obriga de tomar en consideración os títulos e diplomas obtidos en países terceiros pero recoñecidos por algún Estado membro.

A nova Directiva 2005/36/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de setembro de 2005, cuxa transposición se realiza polo presente real decreto, propúxose con dous obxectivos principais. Por un lado, tratábase de refundir toda a lexislación comunitaria sobre recoñecemento de cualificacións profesionais, acabando coa dispersión anterior e recollendo toda a normativa nun único texto. Por outro lado, aínda que se manteñen os fundamentos esenciais do sistema anterior, incluíndo a distinción entre un réxime xeral e un recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación, a Directiva incorpora importantes elementos novos e principios establecidos pola xurisprudencia do Tribunal de Xustiza.

En consonancia cos obxectivos da directiva que se transpón, este real decreto pretende recoller nun só texto, sen prexuízo do seu necesario desenvolvemento para a súa aplicación polos diversos ministerios e comunidades autónomas, a totalidade da regulación do recoñecemento de cualificacións profesionais da Unión Europea. Por tanto, este real decreto derroga todos os reais decretos

ditados para a transposición das antigas directivas «sectoriais» e do «sistema xeral», que, pola súa vez, quedaron derogadas pola Directiva 2005/36/CE.

No entanto, mantéñense vixentes os reais decretos de incorporación de directivas non afectadas pola 2005/36/CE. Este sería o caso da Directiva 77/249/CEE, dirixida a facilitar o exercicio efectivo da libre prestación de servizos polos avogados, e da Directiva 98/5/CE, destinada a facilitar o exercicio permanente da profesión de avogado nun Estado membro distinto daquel en que se obtivese o título, incorporadas ao ordenamento español polos reais decretos 607/1986, do 21 de marzo, e 936/2001, do 3 de agosto, respectivamente. Estas directivas refírense á libre prestación de servizos e exercicio da profesión, e non ao recoñecemento de cualificacións profesionais para o establecemento baixo o título profesional do Estado membro de acollida, o cal si queda cuberto pola Directiva 2005/36/CE e por este real decreto.

No entanto, as citadas directivas 77/249/CEE e 98/5/CE si se viron afectadas pola Directiva 2006/100/CE, do Consello, do 20 de novembro de 2006, que adapta determinadas directivas no ámbito da libre circulación de persoas, con motivo da adhesión de Bulgaria e Romanía á Unión Europea. A citada Directiva 2006/100/CE tamén se incorpora ao ordenamento xurídico español mediante este real decreto, por unha parte, a través das modificacións que realiza na Directiva 2005/36/CE por outra parte, modificando os reais decretos 607/1986 e 936/2001, que incorporaron as directivas 77/249/CEE e 98/5/CE.

Na estrutura deste real decreto, optouse por conservar a sistemática da propia Directiva 2005/36/CE, de maneira que os títulos, capítulos e seccións coincidan cos desta. Considérase que esta opción facilitará a interpretación e aplicación do real decreto, ao resultar máis sinxelo encontrar o seu referente na propia directiva, e tamén facilitará a súa lectura aos principais destinatarios da norma, cidadáns doutros Estados membros da Unión Europea, ao se remitir a unha estrutura común.

Ademais, ao transpor o texto, foi necesario adaptalo ao ordenamento español, pero conservando toda a complexidade da directiva, resultado das deliberacións realizadas no proceso lexislativo entre o Parlamento Europeo e o Consello. Cada inciso responde a un propósito e pretende reflectir ou dar solución a unha situación ou problema dalgún Estado membro. Por tanto, alén dalgunhas reformulacións puntuais, non é posible «simplificar», máis do que fai na presente norma, un texto que é necesariamente complexo.

O título I contén as disposicións xerais. Por un lado, canto ao obxecto, ámbito de aplicación e efectos do recoñecemento. Por outro lado, defínense os conceptos de «profesión regulada», «cualificación profesional», «título de formación», «autoridade competente», «formación regulada», «experiencia profesional», «período de prácticas», «proba de aptitude» e «directivo de empresa», para efectos do previsto neste real decreto. É importante subliñar esta última matización, pois que se trata de definicións que serven ao funcionamento do sistema comunitario de recoñecemento e, por tanto, deben ser comúns a toda a Unión Europea. Desta maneira, por exemplo, o concepto de «cualificación profesional» da directiva é, basicamente, un termo xenérico que agrupa título, certificado, certificado de competencia ou experiencia profesional. Non coincide completamente, por tanto, co concepto español establecido na Lei orgánica 5/2002, do 19 de xuño, das cualificacións e da formación profesional. O mesmo ocorre tamén co concepto de «formación profesional», que na directiva é un concepto amplo que engloba calquera formación que sirva para o desempeño dunha profesión e, por tanto, non coincide coa idea máis específica de «formación profesional» que figura na citada Lei orgánica 5/2002 e na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación.

O título II refírese á libre prestación de servizos, referida a unha prestación temporal ou ocasional realizada en España por un prestador establecido legalmente noutro Estado membro. Esta é unha das principais novidades que introduce a Directiva 2005/36/CE, xa que, no sistema anterior, só se regulaba a prestación de servizos para as profesións «sectoriais». A nova directiva esténdea a todo o sistema, e baséase nunha declaración previa á autoridade competente, acompañada de determinados documentos, sen que deba existir ningún recoñecemento de cualificacións profesionais. Unicamente cando se trate de profesións relacionadas coa saúde ou a seguranza, que non se beneficien do recoñecemento automático en virtude da harmonización previa das formacións, se realizará unha verificación previa das cualificacións, en supostos e prazos taxados.

Para efectos da prestación de servizos, o disposto na Directiva 2005/36/CE non se ve afectado pola Directiva 2006/123/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de decembro de 2006, relativa aos servizos no mercado interior, dado que esta trata cuestións distintas ás relativas ás cualificacións profesionais. Con respecto á prestación de servizos temporais transfronteirizos, unha excepción á disposición sobre a libre prestación de servizos na Directiva 2006/123/CE garante que non afecte o título II (Libre prestación de servizos) da Directiva 2005/36/CE. Ademais, o artigo 3.1 da Directiva 2006/123/CE sinala expresamente que, se xorde un conflito entre unha das súas disposicións e unha disposición da Directiva 2005/36/CE, referido a aspectos concretos relacionados co acceso á actividade dun servizo ou o seu exercicio en sectores concretos ou en relación con profesións concretas, primarán as normas contidas na Directiva 2005/36/CE.

O título III, o máis extenso, refírese á liberdade de establecemento, regulando no capítulo I o réxime xeral (antigo «sistema xeral» de recoñecemento das directivas 89/48/CEE e 92/51/CEE), no capítulo II o recoñecemento en función da experiencia profesional (antigo sistema das directivas do período transitorio refundidas na Directiva 1999/42/CE), no capítulo III o recoñecemento automático baseado na coordinación das condicións mínimas de formación (antigas directivas «sectoriais»), e no capítulo IV as disposicións xerais sobre documentación, formalidades e procedemento de recoñecemento.

Canto ao réxime xeral, a principal novidade é a consagración explícita, recollendo a doutrina do Tribunal de Xustiza da Unión Europea, da aplicación do sistema xeral para todos os supostos das profesións «sectoriais» nos cales non se cumpran os requisitos para o recoñecemento automático. Desta maneira, cando non se cumpran os requisitos para un recoñecemento automático polo capítulo III do título III, nunca se poderá denegar, sen máis, o recoñecemento, senón que se deberá considerar de acordo co réxime xeral. Polo demais, non mudan os principios esenciais deste réxime (niveis de cualificación profesional, condicións para o recoñecemento, medidas compensatorias –período de prácticas ou proba de aptitude), aínda que hai que sinalar a introdución do novo concepto de «plataformas comúns» (artigo 25).

O recoñecemento de cualificacións profesionais en función da experiencia profesional (capítulo II do título III) non inclúe variacións substanciais en relación coa regulación anterior, pois que se refire a actividades artesanais e comerciais para cuxo exercicio se prevén unicamente exixencias de experiencia profesional, de distinta duración en función da actividade.

O recoñecemento automático baseado na coordinación das condicións mínimas de formación (capítulo III do título III) tamén mantén os elementos esenciais do sistema das antigas directivas «sectoriais», referidos ás profesións de médico, médico especialista, enfermeira responsable de cuidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona, farmacéutico e arquitecto. Para cada profesión

establécense esas condicións mínimas de formación e no anexo correspondente figuran os títulos que serán obxecto de recoñecemento automático. As recentes ampliacións da Unión Europea (dez novos membros en 2004 e dous en 2007) obrigan a introducir numerosas prescricións sobre dereitos adquiridos, especialmente, referidas a títulos dos novos Estados membros.

Canto aos farmacéuticos, a Directiva 2005/36/CE non coordina todas as condicións de acceso ás actividades do ámbito farmacéutico e o seu exercicio. En concreto, a distribución xeográfica das farmacias e o monopolio de dispensación de medicamentos seguen sendo competencia dos Estados membros. A directiva non altera as disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros que prohiben ás empresas a práctica de certas actividades farmacéuticas ou imponen certas condicións a esa práctica.

O título IV refírese a modalidades do exercicio da profesión. As persoas beneficiarias do recoñecemento deben ter os coñecementos lingüísticos necesarios para o exercicio da profesión, pero eses coñecementos non se poden impor, con carácter xeral, como requisito previo para o recoñecemento. Tamén se contempla o uso de títulos académicos outorgados polo Estado membro de orixe.

O título V trata da cooperación administrativa e as medidas de execución. A Directiva 2005/36/CE presta especial atención ao reforzo da cooperación administrativa entre os Estados membros e entre as autoridades competentes. A parte de consagrarse como principio xeral, créanse tres figuras para garantila. En primeiro lugar, o coordinador das actividades das autoridades competentes: unha persoa física, que debe designar cada Estado membro co fin de promover a aplicación uniforme do sistema por todas as autoridades competentes. No réxime anterior, existía a figura do coordinador, pero soamente para o «sistema xeral»; coa nova directiva, a súa competencia abrangue todo o sistema. En segundo lugar, cada Estado membro deberá establecer un punto de contacto co fin de informar e axudar os cidadáns para o recoñecemento das súas cualificacións profesionais. E, en terceiro lugar, establécense un único Comité para o Recoñecemento de Cualificacións Profesionais, substituindo os varios comités sectoriais do sistema anterior, para exercer as competencias de «comitoloxía» que lle atribúe a directiva.

No exercicio das funcións das autoridades competentes, no desenvolvemento das tarefas de coordinación e na configuración da delegación española no Comité, deberán ter en conta os principios establecidos na Lei orgánica 3/2007, do 22 de marzo, para a igualdade efectiva de mulleres e homes.

Os anexos I a VII recollen o contido dos correspondentes anexos da directiva que se transpón: lista de asociacións e organizacións profesionais para as cales a profesión exercida polos seus membros se equipara a unha profesión regulada, lista de formacións de estrutura específica, lista de formacións reguladas, actividades relacionadas coas categorías de experiencia profesional, recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación, dereitos adquiridos aplicables ás profesións recoñecidas sobre a base da coordinación das condicións mínimas de formación, documentos e certificados exixibles.

O anexo VIII recolle a relación de profesións e actividades reguladas en España, para efectos da aplicación deste real decreto. Como se sinalou, o de «profesión regulada» é o concepto central do sistema, pois as profesións e actividades non reguladas se entende que son de exercicio libre e, por tanto, non requiren ningún recoñecemento. Tamén se debe sinalar que, de acordo co artigo 45 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea, o presente real decreto non será de aplicación ás profesións e activi-

dades que participen no exercicio da autoridade pública, como os notarios.

No anexo IX recóllese as profesións reguladas para cuxo exercicio se exige un coñecemento preciso do dereito nacional e nas cales, por tanto, non cabe a opción da persoa solicitante do recoñecemento entre proba de aptitude e período de prácticas. E no anexo X, de acordo co artigo 73, désígnanse as autoridades competentes españolas, en relación coas distintas profesións reguladas.

Este real decreto límitase a recoller, nos citados anexos VIII, IX e X, as profesións e actividades que, co apoio dunha diversa casuística normativa, se poden considerar reguladas para efectos da súa inclusión no ámbito de aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións establecido na presente norma. Como é ben sabido, a regulación profesional é competencia exclusiva dos Estados membros. No caso de España, o artigo 36 da Constitución establece unha reserva de lei que se debe entender sen prexuízo da vixencia, se for o caso, das regulacións profesionais preconstitucionais materializadas a través de instrumentos normativos de menor rango. A mera creación dun título oficial relacionado cun determinado ámbito profesional, ou mesmo a existencia, nese ámbito, dun colexio profesional, non debe implicar por si mesma que esa profesión teña de se considerar regulada.

Cando razóns de interese social aconsellen emprender a regulación e ordenación dunha determinada profesión ou actividade profesional, será o lexislador quen delimite as diferentes atribucións que lle son propias e, se for o caso, a súa vinculación coa posesión dun determinado título oficial. Como sinalou o Tribunal Constitucional, compete en exclusiva ao lexislador, atendendo ás exixencias do interese público e aos datos producidos pola vida social, considerar cando unha profesión debe deixar de ser enteiramente libre para pasar a ser profesión regulada.

Dado que o conxunto de profesións e actividades consideradas reguladas nos anexos VIII, IX e X o son só para os efectos da aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións, esta declaración non ten outros efectos fóra deste ámbito. Así, serán de plena aplicación a estas actividades e profesións os instrumentos de liberalización das actividades de servizos, como a Directiva 2006/123/CE, relativa aos servizos no mercado interior, en todo aquilo que se refira á regulación da actividade, pero que non constitúa unha reserva de actividade a determinados titulados. Así mesmo, a inclusión na listaxe non pode nin debe servir de base a reivindicacións de regulación das condicións básicas dos títulos universitarios.

Por outra parte, hai que ter en conta que a listaxe de profesións reguladas para os efectos deste real decreto inclúe tanto profesións en sentido estrito como actividades reguladas, de acordo coa distinción precisada polo Tribunal Constitucional na Sentenza 386/1993.

Finalmente, o anexo XI recolle un modelo de declaración previa para os casos de desprazamento do prestador de servizos, que se basea nunha proposta de modelo común para toda a Unión Europea, estudada no Comité para o Recoñecemento de Cualificacións Profesionais creado polo artigo 58 da Directiva 2005/36/CE.

Cómpre ter presente que o sistema comunitario de recoñecemento de cualificacións profesionais, a que se refire o presente real decreto, coexiste en España cos procedementos de homologación e validación de títulos e estudos estranxeiros, regulados actualmente polo Real decreto 285/2004, do 20 de febreiro, que regula as condicións de homologación e validación de títulos e estudos estranxeiros de educación superior, e polo Real decreto 104/1988, do 29 de xaneiro, sobre homologación e validación de títulos e estudos estranxeiros de educación non universitaria. A diferenza do sistema comunitario reco-

Ilido neste real decreto, cuxo fundamento e efectos son profesionais, e que se basea nas liberdades de circulación, establecemento e prestación de servizos, dentro do obxectivo dun mercado único, a homologación baséase nunha comparación académica, pero os seus efectos son tanto académicos como profesionais, xa que a homologación atribúe a plenitude de efectos, académicos e profesionais, se for o caso, do título español con que se homologa.

En todo caso, a normativa española sobre homologación encontra o seu encaixe no artigo 2.2 da Directiva 2005/36/CE, que sinala que os Estados membros poderán permitir no seu territorio, segundo a súa normativa, o exercicio dunha profesión regulada aos nacionais dos Estados membros que posúan cualificacións profesionais non obtidas nun Estado membro. Para as profesións correspondentes ao título III, capítulo III, este primeiro recoñecemento deberáse realizar cumprindo as condicións mínimas de formación que se establecen no citado capítulo, un requisito que a normativa española sobre homologación recolle expresamente no artigo 9.3 do Real decreto 285/2004.

A Directiva 2006/100/CE do Consello, do 20 de novembro de 2006, adapta determinadas directivas no ámbito da libre circulación de persoas, con motivo da adhesión de Bulgaria e Romanía á Unión Europea. Por unha parte, modifícase a Directiva 2005/36/CE, de maneira que o presente real decreto incorpora esta ao ordenamento español na súa versión xa modificada.

Por outra parte, a Directiva 2006/100/CE tamén modificou a Directiva 77/249/CEE do Consello, do 22 de marzo de 1977, dirixida a facilitar o exercicio efectivo da libre prestación de servizos polos avogados, e a Directiva 98/5/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de febreiro, destinada a facilitar o exercicio permanente da profesión de avogado nun Estado membro distinto daquel en que se obtívase o título. Estas dúas directivas, que foron incorporadas ao ordenamento español polos reais decretos 607/1986, do 21 de marzo, e 936/2001, do 3 de agosto, respectivamente, non son derogadas pola Directiva 2005/36/CE, cuxo considerando 42 sinala expresamente que non as afecta. Así, parece adecuado incluír no presente real decreto as necesarias modificacións dos reais decretos 607/1986 e 936/2001, para completar a incorporación da Directiva 2006/100/CE.

En consecuencia, este real decreto dítase para incorporar ao ordenamento español tanto a Directiva 2005/36/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de setembro de 2005, relativa ao recoñecemento de cualificacións profesionais, como a Directiva 2006/100/CE do Consello, do 20 de novembro de 2006, que adapta determinadas directivas no ámbito da libre circulación de persoas, con motivo da adhesión de Bulgaria e Romanía. Ademais, incorporáronse as modificacións dos anexos II e III da Directiva 2005/36/CE, efectuadas polo Regulamento (CE) 1430/2007, da Comisión, do 5 de decembro de 2007.

Na súa tramitación foron consultadas as comunidades autónomas, o Consello Económico e Social e as corporacións profesionais.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Ciencia e Innovación, de Asuntos Exteriores e de Cooperación, de Xustiza, de Defensa, de Economía e Facenda, do Interior, de Fomento, de Educación, Política Social e Deporte, de Traballo e Inmigración, de Industria, Turismo e Comercio, de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, da Presidencia, de Cultura, de Sanidade e Consumo e de Vivenda, logo de autorización da ministra de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 8 de novembro de 2008,

DISPÕÑO:

TÍTULO I

Disposicións xerais

CAPÍTULO I

Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establecer as normas para permitir o acceso e exercicio dunha profesión regulada en España, mediante o recoñecemento das cualificacións profesionais adquiridas noutro ou outros Estados membros da Unión Europea e que permitan ao seu titular exercer nel a mesma profesión.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. As normas establecidas neste real decreto aplicaranse aos nacionais de Estados membros da Unión Europea, incluídos os pertencentes a profesións liberais, que pretendan exercer, por conta propia ou allea, unha profesión regulada en España a través do recoñecemento das súas cualificacións profesionais obtidas noutro ou noutros Estados membros.

2. Este real decreto non será de aplicación cando, para unha determinada profesión regulada, existan normas dadas en aplicación de instrumentos legislativos comunitarios independentes que establezan mecanismos específicos para o recoñecemento de determinadas cualificacións profesionais.

3. De acordo co artigo 45 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea, este real decreto tampouco será de aplicación ás profesións e actividades que participen no exercicio da autoridade pública.

Artigo 3. *Efectos do recoñecemento.*

1. O recoñecemento das cualificacións profesionais pola autoridade competente española permitirá á persoa beneficiaria acceder en España á mesma profesión que aquela para a cal está cualificada no Estado membro de orixe e exercela cos mesmos dereitos que os nacionais españois.

2. Para os efectos deste real decreto, entenderase que a profesión que se propón exercer a persoa solicitante en España é a mesma que aquela para que está cualificada no seu Estado membro de orixe, cando as actividades cubertas por esa cualificación sexan similares.

CAPÍTULO II

Definicións para efectos deste real decreto

Artigo 4. *Profesión regulada.*

1. Para os exclusivos efectos da aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións regulado neste real decreto, entenderase por «profesión regulada» a actividade ou conxunto de actividades profesionais para cuxo acceso, exercicio ou modalidade de exercicio se exixa, de maneira directa ou indirecta, estar en posesión de determinadas cualificacións profesionais, en virtude de disposicións legais, regulamentarias ou administrativas.

Para estes efectos, as profesións e as actividades que entran dentro do ámbito de aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións segundo a definición

anterior son as que se relacionan no anexo VIII sen que de tal inclusión poidan derivar outros efectos fóra dese ámbito.

2. Considerarase «modalidade de exercicio» o emprego dun título profesional limitado por disposicións legais, regulamentarias ou administrativas a quen posúa unha determinada cualificación profesional.

3. Igualmente, quedará equiparada a unha profesión regulada, cando os números anteriores non sexan de aplicación, a profesión exercida polos membros dunha asociación ou organización das que se mencionan no anexo I. Trátase de entidades que gozan dun recoñecemento especial por parte dun Estado membro da Unión Europea, que expiden aos seus membros un título de formación, garantindo que cumpren normas profesionais ditadas por elas e lles outorgan o dereito a utilizaren profesionalmente un diploma, unha abreviatura ou un rango correspondente a ese título de formación.

Idéntica equiparación se producirá cando un Estado membro outorgue o recoñecemento a unha asociación ou organización deste tipo, sempre que ese Estado informe disto a Comisión Europea e esta o faga público do modo que proceda no Diario Oficial de la Unión Europea.

Artigo 5. *Cualificación profesional.*

A «cualificación profesional» é a capacidade para o acceso a unha determinada profesión, ou ao seu exercicio, que vén acreditada oficialmente por un título de formación, por un certificado de competencia tal como se define no artigo 19.1.a), por unha experiencia profesional formalmente recoñecida, ou ben polo concurso de máis de unha de tales circunstancias.

Artigo 6. *Título de formación.*

1. Entenderase por «título de formación» todo diploma, certificado e outro título expedido por unha autoridade dun Estado membro da Unión Europea, competente na materia, que sancione oficialmente unha formación profesional adquirida de maneira preponderante na Comunidade.

2. Así mesmo, quedará equiparado a un título de formación calquera título de formación expedido nun país terceiro, sempre que o seu titular teña, na profesión de que se trate, unha experiencia profesional de tres anos no territorio do Estado membro que recoñecese ese título de formación e sexa certificada por este. Para as profesións reguladas recollidas no capítulo III do título III, este primeiro recoñecemento deberase ter realizado cumprindo as condicións mínimas de formación que se establecen nese capítulo.

Artigo 7. *Autoridade competente.*

Enténdese por «autoridade competente» toda autoridade ou organismo investido de autoridade polos Estados membros, habilitado para expedir ou recibir títulos de formación e outros documentos ou información, ben como para recibir solicitudes e tomar as decisións establecidas na Directiva 2005/36/CE e, no caso de España, neste real decreto.

Artigo 8. *Formación regulada.*

1. Entenderase por «formación regulada» toda formación orientada especificamente ao exercicio dunha profesión determinada e que consista nun ciclo de estudos completado, se for o caso, por unha formación profesional, un período de prácticas profesional ou unha práctica profesional. A estrutura e o nivel da formación profesional, do período de prácticas profesionais ou da práctica profesional determinaranse mediante as disposi-

cións legais, regulamentarias ou administrativas do Estado membro correspondente ou serán obxecto de control ou aprobación pola autoridade que se determine con este fin.

2. Terán a consideración de educación e formación regulada en España aquelas ensinanzas que, cumprindo tales requisitos, conduzan á obtención dun título oficial con valor en todo o territorio nacional, nos correspondentes niveis do sistema educativo español.

Artigo 9. *Experiencia profesional.*

Entenderase por «experiencia profesional» o exercicio efectivo e legal, nun Estado membro da Unión Europea, da profesión de que se trate.

Artigo 10. *Período de prácticas e proba de aptitude.*

1. Entenderase por «período de prácticas» o exercicio en España dunha profesión regulada efectuado baixo a responsabilidade dun profesional cualificado, que poderá ir acompañado dunha formación complementaria. Este período de prácticas supervisadas será obxecto dunha avaliación. As modalidades do período de prácticas e da súa avaliación determinaranse nas normas a que se refire a disposición derradeira cuarta.

2. Entenderase por «proba de aptitude» o exame realizado exclusivamente sobre os coñecementos profesionais da persoa solicitante, efectuado pola autoridade competente española, e que ten por obxecto apreciar a súa aptitude para exercer en España unha profesión regulada.

3. As autoridades competentes españolas establecerán o estatuto en España das persoas en prácticas e dos solicitantes que desexen prepararse para a proba de aptitude, no que se refire ao dereito de residencia, obrigas, dereitos e beneficios sociais, axudas de custo e remuneración, se for o caso, de acordo co establecido na normativa comunitaria aplicable.

Artigo 11. *Persoal directivo de empresa.*

Entenderase por «persoal directivo de empresa» toda persoa que, nunha empresa do sector profesional correspondente, exercese a función de directivo dunha empresa ou dunha sucursal dunha empresa, ou a función de adxunto ao propietario ou ao directivo dunha empresa se esa función implica unha responsabilidade equivalente á do propietario ou directivo representado, ou a función de executivo encargado de tarefas comerciais ou técnicas e responsable de un ou varios departamentos da empresa.

TÍTULO II

Libre prestación de servizos

Artigo 12. *Principio de libre prestación de servizos.*

1. As disposicións deste título unicamente se aplicarán cando o prestador se desprace ao territorio español para exercer, de maneira temporal ou ocasional, unha profesión regulada.

2. O carácter temporal e ocasional da prestación de servizos propios da profesión regulada avaliarase en cada caso por separado, atendendo, en particular, á duración da propia prestación, á súa frecuencia, á súa periodicidade e á súa continuidade.

3. Os profesionais de Estados membros da Unión Europea poderán prestar libremente os seus servizos en España, sen que esa prestación se poida impedir ou restrinxir por razóns de cualificación profesional, sempre que cumpran os seguintes requisitos:

a) Que se encontren establecidos legalmente noutro Estado membro, para exercer nel a mesma profesión que pretendan exercer en España.

b) En caso de desprazamento do prestador, que tivese exercido esa profesión durante dous anos como mínimo, no curso dos dez anos anteriores á prestación, no Estado membro de establecemento, cando a profesión non estea regulada nese Estado. A condición dos dous anos de práctica non se aplicará cando a profesión ou a formación que leva á profesión estea regulada.

4. En caso de desprazamento, o prestador de servizos estará suxeito ás normas profesionais españolas de carácter profesional, xurídico ou administrativo que estean directamente relacionadas coas cualificacións profesionais, incluíndo a definición da profesión, o emprego de títulos e a negligencia profesional grave que se encontre directa e especificamente relacionada coa protección e a seguranza do consumidor, ben como ás disposicións disciplinarias aplicables en España aos profesionais que exerzan a mesma profesión.

5. As autoridades competentes en España para recibir as declaracións, realizaren as actuacións e adoptaren as resolucións a que se refiren os artigos 13 a 16 seguintes serán as que se designan no anexo X, en relación con cada profesión ou actividade regulada.

6. No caso de desprazamento de traballadores por conta allea, o previsto neste real decreto enténdese sen prexuízo do establecido na Lei 45/1999, do 29 de novembro, sobre desprazamento de traballadores no marco dunha prestación de servizos transnacional.

Artigo 13. *Declaración previa nos casos de desprazamento.*

1. Con carácter previo ao primeiro desprazamento, o prestador de servizos deberá informar da prestación que pretende realizar mediante a presentación dunha declaración por escrito á autoridade competente española.

2. A declaración previa de prestación de servizos deberá cumprir os seguintes requisitos:

a) Farase por escrito, segundo o modelo que se publica como anexo XI deste real decreto, e poderase presentar por calquera dos medios e nos lugares previstos no artigo 38 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

b) A persoa interesada fará unha descrición dos servizos que vai prestar, facendo especial mención á duración deles, á súa continuidade e á súa periodicidade.

c) Incluirá información sobre garantías de seguros ou medios similares de protección persoal ou colectiva de que poida dispor en relación coa súa responsabilidade profesional.

3. A declaración renovarase anualmente, nos supostos en que o prestador de servizos teña a intención de continuar a prestación de servizos temporal ou ocasionalmente en España en períodos anuais sucesivos, e así o comunique a esa autoridade.

4. Na primeira prestación de servizos, a declaración a que se refire este artigo irá acompañada dos seguintes documentos:

a) Documentación que acredite a nacionalidade do prestador de servizos.

b) Certificado acreditativo de que o declarante está establecido legalmente nun Estado da Unión Europea para exercer nel as actividades de que se trate, ben como da inexistencia de calquera prohibición, no momento de formular a declaración, que lle impida exercer a profesión no Estado de orixe, nin sequera temporalmente, expedido pola autoridade competente do país de procedencia.

c) Proba das cualificacións profesionais.

d) Se for o caso, documento acreditativo da prestación de servizos a que se refire o artigo 12.3.b), durante un mínimo de dous anos no curso dos dez anteriores.

e) No caso das profesións do sector da seguranza, certificado de antecedentes penais ou documento análogo.

5. En caso de modificación substancial das situacións ou circunstancias recollidas nos documentos sinalados no número anterior, o prestador de servizos deberá remitir á autoridade competente unicamente os documentos referidos á modificación.

6. A prestación de servizos realizarase ao abeiro do título profesional do Estado membro de establecemento, en caso de que o título exista nese Estado para a actividade profesional correspondente. O título indícarase na lingua oficial ou nunha das linguas oficiais do Estado membro da Unión Europea en que o prestador de servizos estea establecido, co fin de evitar calquera confusión co título profesional español. Nos casos en que non exista ese título profesional no Estado membro de establecemento, o prestador mencionará o seu título de formación na lingua oficial ou nunha das linguas oficiais de citado Estado membro. De modo excepcional, o servizo prestarase ao abeiro dun título profesional español nos supostos previstos no capítulo III do título III.

Artigo 14. *Dispensas.*

1. O prestador de servizos será dispensado das obrigas impostas aos profesionais establecidos en territorio español relativas á autorización, inscrición, colexiación ou adhesión a unha organización ou colexio profesional, nos termos previstos neste artigo.

2. Unha copia da declaración previa e, se for o caso, da renovación, reguladas no artigo anterior, será remitida pola autoridade competente á organización colexial que corresponda. A remisión desa documentación pola autoridade competente constituirá, para estes efectos, unha inscrición temporal automática, e suporá o sometemento da persoa interesada ás disposicións disciplinarias vixentes. Cando esa autoridade entenda que non se cumpren os requisitos establecidos no artigo 12.3, comunicará á persoa interesada, mediante resolución motivada, a imposibilidade de verificar a prestación de servizos. Esta resolución comunicarse á organización colexial correspondente.

3. Nos casos das profesións relacionadas coa saúde e a seguranza públicas indicadas no artigo 15, ou que se beneficien do recoñecemento automático en virtude do disposto no capítulo III do título III, a autoridade competente enviará á organización colexial correspondente unha copia dos documentos relacionados no artigo 13.4.

4. Non será exixible a inscrición nun organismo de Seguranza Social de dereito público, co fin de liquidar cun organismo asegurador as contas relacionadas coas actividades exercidas en beneficio de asegurados sociais. Non obstante, o prestador de servizos informará ese organismo previamente ou, en caso de urxencia, posteriormente, da súa prestación de servizos.

Artigo 15. *Verificación previa en profesións que teñan implicacións para a saúde ou seguranza pública.*

1. No caso das profesións reguladas que estean relacionadas coa saúde ou a seguranza públicas e que non se beneficien do réxime de recoñecemento automático de acordo co previsto no capítulo III do título III, a autoridade competente realizará unha verificación da cualificación profesional do prestador antes da primeira prestación de servizos.

2. Esta verificación, de carácter previo á primeira prestación, será unicamente posible cando o seu obxecto

sexa o de evitar danos graves á saúde ou á seguraza dos receptores do servizo, como consecuencia da falta de cualificación profesional do prestador do servizo, e cando non se extralimite do necesario para este fin.

3. A autoridade competente disporá dun prazo máximo dun mes, desde a recepción da declaración e dos documentos a que se refire o artigo 13, para notificar ao prestador o resultado da verificación. En caso de que se presente unha dificultade que poida causar atrasos na verificación, a autoridade competente notificará ao prestador, dentro do prazo sinalado dun mes, o motivo do atraso e o prazo necesario estimado para ditar unha resolución, o cal deberá finalizar dentro do segundo mes desde a recepción da documentación completa. A resolución que se dite notificaráselle tamén á organización colexial correspondente.

4. Nos casos en que a verificación previa deite un resultado negativo por existir unha diferenza substancial entre as cualificacións profesionais do prestador e a formación exixida en España, e por tratarse dunha diferenza prexudicial para a saúde ou a seguraza públicas, a resolución da autoridade competente ofrecerá ao prestador a posibilidade de demostrar que adquiriu os coñecementos e competencias de que carecía, mediante unha proba de aptitude.

5. A proba de aptitude a que fai referencia o número anterior deberase poder realizar, e o seu resultado deberase poder coñecer, no prazo máximo dun mes desde a adopción da resolución a que se refire o número 4.

6. En caso de que a autoridade competente non ditase resolución dentro dos prazos previstos nos números anteriores, a persoa interesada poderá dar comezo á prestación de servizos. Sen prexuízo do anterior, a autoridade competente deberá comunicar esta circunstancia á organización colexial correspondente, remitindo copia da declaración.

7. Nos casos en que as cualificacións se verificasen conforme este artigo, a prestación de servizos realizarase ao abeiro do título profesional español.

Artigo 16. *Cooperación administrativa.*

1. A autoridade competente española poderá solicitar ás autoridades do Estado de establecemento de que proceda o prestador toda a información que coide necesaria sobre a legalidade do establecemento e a boa conduta profesional do prestador, especialmente no relativo á inexistencia de sanción disciplinaria ou penal de carácter profesional, de acordo co procedemento establecido no artigo 73.2. Igualmente, as autoridades competentes españolas deberán contestar as peticións de información recibidas, procedentes das autoridades doutros Estados membros, nun prazo de tempo razoable e compatible co correcto funcionamento do sistema.

2. A autoridade competente garantizará o intercambio da información necesaria para a tramitación das reclamacións presentadas polos receptores dos servizos contra os seus prestadores. Os destinatarios serán informados do resultado da reclamación.

Artigo 17. *Información de carácter suplementario para os destinatarios do servizo.*

Nos supostos previstos nos artigos anteriores, en que a prestación de servizos se realice co título profesional do Estado membro de establecemento ou co título de formación do prestador, ademais da información que establece a normativa comunitaria, o prestador de servizos deberá facilitar ao destinatario do servizo, se este a solicita, a seguinte información:

a) Nos casos en que o prestador estea inscrito nun rexistro mercantil ou outro rexistro público similar, o nome do rexistro e o número de inscrición asignado, ou,

na súa falta, calquera medio de identificación utilizado polo rexistro.

b) Cando a actividade estea suxeita a un réxime de autorización no Estado membro de establecemento, os datos da autoridade de supervisión competente para outorgala.

c) O colexio profesional ou organismo similar en que estea inscrito o prestador.

d) O título profesional, ou cando este non exista, o título de formación do prestador e o Estado membro da Unión Europea en que foi obtido.

e) No caso de que o prestador exerza unha actividade suxeita ao imposto sobre o valor engadido, o número de identificación citado no artigo 22, número 1, da sexta Directiva 77/388/CEE do Consello, do 17 de maio de 1977, en materia de harmonización das lexislacións dos Estados membros relativas aos impostos sobre o volume de negocios –Sistema común do imposto sobre o valor engadido: base impositiva uniforme.

f) As garantías de seguros ou medios similares de protección persoal ou colectiva de que dispoña para cubrir a súa responsabilidade profesional.

TÍTULO III

Liberdade de establecemento

CAPÍTULO I

Réxime xeral de recoñecemento de títulos de formación

Artigo 18. *Ámbito de aplicación.*

1. As previsións do presente capítulo aplicaráselles ás profesións que non se encontren comprendidas nos capítulos II e III deste título, ben como a aqueles supostos, previstos no seguinte número, en que a persoa solicitante non reúna, por razóns particulares e excepcionais, as condicións exixidas nos citados capítulos.

2. Os supostos particulares e excepcionais mencionados no número anterior comprenden:

a) Os profesionais que pretendan establecerse ao abeiro dalgunha das actividades previstas no anexo IV, cando non cumpran os requisitos dunha práctica profesional e efectiva nos termos establecidos nos artigos 27, 28 e 29.

b) Sen prexuízo do disposto no capítulo III do presente título, aos médicos con formación básica, médicos especialistas, enfermeiras responsables de coidados xerais, odontólogos, veterinarios, matronas, farmacéuticos e arquitectos, cando non cumpran co requisito de teren desenvolvido unha práctica profesional efectiva e válida, nos termos a que se refiren os artigos 31, 33, 34, 35, 39, 44 a 46, 49, 50, 52, 56 a 59, e 66.

c) Os arquitectos, cando posúan un título de formación que non figure recollido no punto 5.7 do anexo V.

d) Non obstante o disposto no artigo 30.1 e nos artigos 31 a 35 e 39, os médicos, enfermeiras ou farmacéuticos que posúan títulos de formación como especialista e que deberán ter seguido unha formación para obter dos títulos enumerados nos puntos 5.1.1, 5.2.2 e 5.6.2 do anexo V, só para os efectos de recoñecemento da especialidade correspondente.

e) As enfermeiras especialistas sen formación en materia de coidados xerais.

f) Os profesionais que cumpran os requisitos establecidos no artigo 6.2.

Artigo 19. Niveis de cualificación profesional.

Para os efectos da aplicación das condicións para o recoñecemento sinaladas no artigo 21, as cualificacións profesionais agrúpanse nos niveis de formación que se indican, acreditados polos certificados e títulos seguintes:

1. Certificado de competencia. É aquel expedido pola autoridade competente dun Estado membro de orixe, de acordo coas disposicións legais, regulamentarias ou administrativas dese Estado, que sanciona:

a) Ben unha formación que non forme parte dun título ou certificado, tal e como se definen nos números 2, 3, 4, e 5 deste artigo, ben un exame específico sen formación previa, ou ben o exercicio dunha profesión a tempo completo durante tres anos consecutivos ou durante un período equivalente a tempo parcial no transcurso dos últimos dez anos.

b) Ben a adquisición dunha formación xeral correspondente a un nivel de ensino primario ou secundario que acredite a posesión de coñecementos xerais.

2. Certificado expedido pola autoridade competente dun Estado membro que acredite a superación dun ciclo de estudos secundarios. O certificado de estudos secundarios pode acreditar:

a) Ben un ciclo de carácter xeral complementado cun ciclo de estudos ou de formación profesional distintos aos previstos no número 3 deste artigo e/ou cun período de prácticas ou práctica profesional cando esta sexa exixible ademais do dito ciclo de estudos.

b) Ben un ciclo de carácter técnico ou profesional complementado, se for o caso, cun ciclo de estudos ou formación profesional distintos aos regulados no número 3 deste artigo e/ou cun período de prácticas ou práctica profesional, ademais do dito ciclo de estudos, cando así se exixa.

3. Título expedido por unha autoridade competente dun Estado membro que acredite:

a) A superación dun ciclo de estudos postsecundarios, dunha duración mínima dun ano, distinto dos mencionados nos números 4 e 5, ou dunha duración equivalente se se trata de estudos seguidos a tempo parcial, e sempre que unha das condicións de acceso ao dito título sexa a de ter terminado o ciclo de estudos secundarios exixido para acceder ao ensino universitario ou superior, ou unha formación equivalente de nivel secundario, ben como a formación profesional exixida en cada caso, ademais do ciclo de estudos postsecundarios.

b) No caso dunha profesión regulada, aquelas formacións de estrutura específica recollidas no anexo II deste real decreto, equivalentes ao nivel de formación indicado na alínea a) deste número, que confiran un nivel profesional comparable e preparen para un nivel comparable de responsabilidades e funcións.

4. Título expedido por unha autoridade competente dun Estado membro que acredite a superación dun ciclo de estudos postsecundarios dunha duración mínima de tres anos e non superior a catro, ou unha duración equivalente a tempo parcial, nunha universidade, nun centro de ensino superior ou noutro centro do mesmo nivel de formación, ben como a formación profesional exixida, se for o caso, ademais do dito ciclo de estudos postsecundarios.

5. Título expedido pola autoridade competente dun Estado membro que acredite que o titular superou un ciclo de estudos postsecundarios dunha duración mínima de catro anos, ou dunha duración equivalente se se trata de estudos seguidos a tempo parcial, nunha universidade, nun centro de ensino superior ou noutra institución de nivel equivalente e, se for o caso, que superou a for-

mación profesional que sexa exixible ademais do dito ciclo de estudos postsecundarios.

Artigo 20. Formacións equiparadas.

1. Quedan equiparados aos títulos de formación que acrediten a superación das formacións descritas no artigo anterior, incluído o nivel correspondente, todos aqueles títulos de formación ou conxunto de títulos de formación expedidos por unha autoridade competente dun Estado membro, sempre que acrediten unha formación completa adquirida na Unión Europea, recoñecida por ese Estado membro como de nivel equivalente, e que outorgue os mesmos dereitos de acceso a unha profesión, ou ao seu exercicio, ou que preparen para o exercicio desa profesión.

2. Quedan equiparadas a un título de formación, nos mesmos termos que os sinalados no parágrafo anterior, todas aquelas cualificacións profesionais que, aínda sen satisfaceren as exixencias establecidas en virtude das disposicións legais, regulamentarias ou administrativas do Estado membro de orixe para o acceso a unha profesión ou ao seu exercicio, confiran ao seu titular dereitos adquiridos consonte esas disposicións.

3. O regulado no número anterior aplicarase, en particular, no suposto de que o Estado membro de orixe eleve o nivel de formación exixido para a admisión a unha profesión e ao seu exercicio, para o caso das persoas que recibisen unha formación previa que non cumpra os requisitos da nova cualificación e se beneficien de dereitos adquiridos en virtude de disposicións lexislativas, regulamentarias ou administrativas nacionais. Nestes casos, para os efectos de aplicar o disposto no artigo seguinte sobre condicións para o recoñecemento, considerarase que a formación previa da persoa solicitante corresponde ao nivel da nova formación.

Artigo 21. Condicións para o recoñecemento.

1. Nos supostos das profesións reguladas en España, cuxo acceso e exercicio estean suxeitos á posesión de determinadas cualificacións profesionais, a autoridade competente española concederá o acceso a esa profesión e o seu exercicio, nas mesmas condicións que aos españois, aos solicitantes que posúan o certificado de competencia ou título de formación exixidos por outro Estado membro para acceder a esa mesma profesión no seu territorio ou exercela nel.

2. Os certificados de competencia e os títulos de formación deberán cumprir as condicións seguintes:

a) Teren sido expedidos por unha autoridade competente dun Estado membro, designada conforme as disposicións legais, regulamentarias ou administrativas dese Estado.

b) Acreditar un nivel de cualificación profesional equivalente, como mínimo, ao nivel inmediatamente anterior ao exixido en España, de acordo cos niveis de cualificación establecidos no artigo 19.

c) Acreditar a preparación do titular para o exercicio da profesión correspondente.

3. O acceso á profesión e ao seu exercicio, aos cales se refire o número anterior, deberanse conceder igualmente ás persoas solicitantes que exercen a tempo completo a profesión a que se refire ese número durante dous anos, no transcurso dos dez anos anteriores, noutro Estado membro en que esa profesión non se encuentre regulada, sempre que estea en posesión de un ou varios certificados de competencia ou de un ou varios títulos de formación.

4. En todo caso, os dous anos de experiencia a que alude o número 3 anterior non se poderán exixir cando a persoa solicitante acredite unha cualificación profesional

adquirida a través da superación dunha formación regulada das definidas no artigo 8, e que corresponda aos niveis de cualificación previstos nos números 2, 3, 4 e 5 do artigo 19.

5. Consideraranse formacións reguladas correspondentes ao nivel recollido no número 3 do artigo 19 aquelas que figuran no anexo III. Este anexo III deberá ser actualizado para incluír as formacións reguladas que confiran un nivel profesional comparable e preparen, así mesmo, para un nivel comparable de responsabilidades e funcións, en virtude das modificacións que fosen adoptadas pola Comisión Europea de acordo co procedemento sinalado no artigo 58.2 da Directiva 2005/36/CE.

6. A autoridade competente española concederá o acceso e permitirá o exercicio dunha profesión regulada cando o acceso estea suxeito á posesión dun título que sancione unha formación de ensino superior ou universitario dunha duración de catro anos, e a persoa solicitante estea en posesión dun título de formación recollido no artigo 19.3.

Artigo 22. *Medidas compensatorias.*

1. Non obstante o disposto no artigo anterior, a autoridade competente española poderá exixir á persoa solicitante a realización dun período de prácticas de tres anos como máximo ou a previa superación dunha proba de aptitude, en calquera dos casos seguintes:

a) Cando a formación acreditada polo título de formación presentado conforme os números 1 e 3 do artigo 21 sexa inferior nun ano, como mínimo, á exixida en España para o acceso á profesión regulada.

b) Cando a formación recibida corresponda a materias substancialmente distintas das superadas para obter o título de formación exixido en España.

c) Cando a profesión regulada en España comprenda unha ou varias actividades profesionais reguladas que non existan na profesión correspondente no Estado membro de orixe, de acordo co artigo 3, número 2, e tal diferenza estea caracterizada por unha formación específica exixida en España e relativa a materias substancialmente distintas das cubertas polo certificado de competencia ou o título de formación que alegue a parte solicitante.

2. Cando a autoridade competente española opte pola exixencia das posibilidades establecidas no número 1, corresponderá á persoa solicitante elixir entre o período de prácticas e a proba de aptitude.

Se a autoridade competente española considera que, para unha profesión determinada, é necesario establecer unha excepción á posibilidade de elección da persoa solicitante prevista no primeiro parágrafo deste número, comunicaráo ao coordinador a que se refire o artigo 74, o cal instará a Representación Permanente de España ante a Unión Europea para que sexan informados disto os demais Estados membros e a Comisión, xustificando debidamente esta proposta de excepción. Se, transcorridos tres meses, a Comisión non se tiver pronunciado ao respecto, a autoridade competente española poderá aplicar esa excepción.

3. Non obstante o disposto no parágrafo primeiro do número anterior, corresponderá á autoridade competente española prescribir, ben un período de prácticas ou ben unha proba de aptitude, naquelas profesións cuxo exercicio exixa un coñecemento preciso do dereito positivo español, e nas cales, no desempeño das súas actividades, sexa un elemento esencial e constante emitir ditames, consellos ou asistencia sobre o dereito positivo español. En España, estas profesións son as que se relacionan no anexo IX.

O disposto no parágrafo anterior será igualmente aplicable aos casos previstos no artigo 18.2, alíneas b), c), e) e f), ben como na alínea d) no que respecta aos médicos.

Nos supostos a que se refire o artigo 18.2.a), a autoridade competente española poderá exixir un período de prácticas ou unha proba de aptitude, cando a persoa solicitante pretenda exercer actividades profesionais, por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, que exixan o coñecemento e a aplicación de disposicións españolas específicas vixentes, sempre que en España se exixa aos nacionais o coñecemento e a aplicación desas normas para o acceso a tales actividades.

Cando se pretenda exercer as profesións de avogado e procurador, a persoa solicitante deberá superar en todo caso unha proba previa de aptitude.

4. Para os efectos da aplicación do disposto no número 1 deste artigo, alíneas b) e c), entenderase por «materias substancialmente distintas» aquelas cuxo coñecemento sexa fundamental para o exercicio dunha profesión e nas cales a formación recibida polo migrante presente diferenzas importantes de duración ou de contido respecto á formación exixida para o exercicio da profesión regulada en España.

5. A autoridade competente, antes de impor as medidas compensatorias reguladas no número 1, deberá comprobar, en aplicación do principio de proporcionalidade, se os coñecementos adquiridos pola persoa solicitante ao longo da súa experiencia profesional nun Estado membro ou nun país terceiro poden cubrir, total ou parcialmente, as diferenzas substanciais de formación a que se refire o número anterior.

Artigo 23. *Proba de aptitude.*

1. A proba de aptitude a que se refire o artigo anterior desenvolverase de conformidade cos criterios xerais ditados para o efecto pola autoridade competente que corresponda.

2. Para os efectos de realizar a proba de aptitude, a autoridade competente comparará a formación exixida en España e a correspondente ao título ou certificado presentado pola persoa solicitante e establecerá unha lista das materias que non estean cubertas polo diploma ou outros títulos de formación que posúa o solicitante, e cuxo coñecemento sexa unha condición esencial para poder exercer a profesión en España, sobre as cales deberá versar a proba. A proba de aptitude deberá tomar en consideración o feito de que a persoa solicitante é un profesional cualificado no Estado membro de orixe ou de procedencia.

3. O resultado da proba será valorado por unha comisión de avaliación cuxos criterios de composición e funcionamento serán determinados, así mesmo, pola autoridade competente.

Artigo 24. *Período de prácticas.*

1. O período de prácticas desenvolverase conforme un programa cuxas modalidades, duración e criterios de avaliación serán determinados pola autoridade competente para o acceso á profesión regulada.

2. Durante o período de prácticas garantirase a asistencia sanitaria polo Sistema Nacional de Saúde cando o profesional sexa titular ou beneficiario no seu propio país do correspondente sistema de seguranza social, aplicándose, en consecuencia, o Regulamento Comunitario n.º 1612/68 do Consello, do 15 de outubro de 1968, relativo á libre circulación dos traballadores dentro da Comunidade, o Regulamento Comunitario n.º 1408/71 do Consello, do 14 de xuño de 1971, relativo á aplicación dos réximes de seguranza social aos traballadores por conta allea e ás súas familias que se desprazan dentro da Comunidade, e o Regulamento Comunitario n.º 574/72 do Consello, do 21

de marzo de 1972, polo que se establecen as modalidades de aplicación do anterior.

3. Cando non resulte aplicable o sistema de sanidade público no período de prácticas, a correspondente corporación profesional adoptará as medidas oportunas para que a persoa interesada poida acceder á asistencia sanitaria a que teñan dereito os asociados ou colexiados en análogas condicións a estes. Do mesmo modo, o profesional solicitante deberá, antes de iniciar o período de prácticas, subscribir unha póliza de accidentes coa mutualidade profesional correspondente ou, na súa falta, cunha entidade de seguros.

4. A persoa interesada poderá percibir retribución durante o período de prácticas, segundo corresponda á natureza da súa actividade e á relación xurídica que se estableza.

Artigo 25. *Dispensa de medidas compensatorias en virtude de plataformas comúns.*

1. A autoridade competente española non aplicará as medidas compensatorias previstas nos artigos 22, 23 e 24 se as cualificacións profesionais da persoa solicitante satisfán os criterios determinados nunha plataforma común para a profesión de que se trate.

2. Entenderase por «plataforma común» un conxunto de criterios de cualificacións profesionais idóneos para paliar as diferenzas substanciais que se teñan observado entre os requisitos de formación existentes nos distintos Estados membros, en relación cunha profesión determinada.

3. Para a súa aplicación para efectos deste artigo, as plataformas comúns deberon ser adoptadas de acordo co establecido no artigo 15 da Directiva 2005/36/CE. Toda plataforma común así aprobada no ámbito da Unión Europea será publicada en España no Boletín Oficial del Estado mediante orde do Ministerio da Presidencia, por proposta conxunta do ministro ou ministros competentes por razón da materia e do ministro de Economía e Facenda.

4. Os anteriores números non afectarán a competencia do Estado español para determinar as cualificacións profesionais requiridas para o exercicio das profesións no territorio español, nin o contido e organización do seu sistema de ensino e formación profesional.

CAPÍTULO II

Recoñecemento de cualificacións profesionais en función da experiencia profesional adquirida noutro Estado membro

Artigo 26. *Exixencias relativas á experiencia profesional.*

Cando o acceso a unha das actividades enumeradas no anexo IV ou o seu exercicio estean suxeitos á posesión de coñecementos e aptitudes xerais, comerciais ou profesionais, as autoridades competentes recoñecerán como proba suficiente dos coñecementos e aptitudes o exercicio efectivo previo da actividade en cuestión noutro Estado membro da Unión Europea, sempre que tal exercicio se desenvolvese conforme o disposto nos artigos 27, 28 e 29.

Artigo 27. *Actividades mencionadas na lista I do anexo IV.*

1. Para o acceso ás actividades incluídas na lista I do anexo IV, o exercicio previo da actividade de que se trate deberá terse efectuado:

a) Ben durante seis anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa.

b) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de polo menos tres anos, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro de que se trate ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

c) Ben durante catro anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de dous anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro de que se trate ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

d) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia, cando a persoa interesada acredite que exerceu por conta allea a actividade de que se trate durante cinco anos como mínimo.

e) Ben durante cinco anos consecutivos nun posto directivo, dos cales polo menos tres anos se dedicasen a funcións de carácter técnico, con responsabilidade sobre polo menos un departamento da empresa, sempre que a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de tres anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro da Unión Europea de que se trate ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

2. Nos casos a que se refiren as alíneas a) e d), non deberán ter transcorrido máis de dez anos entre a data de cesamento da actividade e a data de presentación da solicitude ante as autoridades competentes.

3. A alínea e) do número 1 non será de aplicación ás actividades do grupo ex 855, «Salóns de peiteado», da nomenclatura CITI.

Artigo 28. *Actividades mencionadas na lista II do anexo IV.*

1. Para o acceso ás actividades incluídas na lista II do anexo IV, o exercicio previo da actividade de que se trate deberá terse efectuado:

a) Ben durante cinco anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa.

b) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, sempre que a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de tres anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido por un Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

c) Ben durante catro anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, sempre que a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de dous anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido por un Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

d) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que exerceu por conta allea a actividade de que se trate durante cinco anos como mínimo.

e) Ben durante cinco anos consecutivos por conta allea, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de tres anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido por un Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

f) Ben durante seis anos consecutivos por conta allea, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de dous anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

2. Nos supostos a que se refiren as alíneas a) e d) non deberán ter transcorrido máis de dez anos entre a data de cesamento da actividade e a data de presentación da solicitude ante as autoridades competentes.

Artigo 29. *Actividades mencionadas na lista III do anexo IV.*

1. Para o acceso ás actividades incluídas na lista III do anexo IV, o exercicio previo da actividade de que se trate deberase ter efectuado:

a) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa.

b) Ben durante dous anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

c) Ben durante dous anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que exerceu por conta allea a actividade de que se trate durante tres anos como mínimo.

d) Ben durante tres anos consecutivos por conta allea, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

2. Nos supostos a que se refiren as alíneas a) e c) non deberán ter transcorrido máis de dez anos entre a data de cesamento da actividade profesional e a data da presentación da solicitude.

CAPÍTULO III

Recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación

SECCIÓN 1.^a DISPOSICIÓNS XERAIS

Artigo 30. *Recoñecemento automático de cualificacións profesionais. Marco xeral.*

1. A autoridade competente española recoñecerá os títulos de formación de médico, de médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de farmacéutico e de arquitecto mencionados, respectivamente, nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 e 5.7.1 do anexo V, sempre que reúnan as condicións mínimas de formación previstas nos artigos 36, 37, 43, 47, 51, 60 e 62. O recoñecemento para o acceso a estas actividades profesionais e o seu exercicio producirá os mesmos efectos que os conferidos aos títulos de formación expedidos en España.

Os títulos de formación deberán ter sido expedidos por unha autoridade competente dun Estado membro e, se for o caso, deberán ir acompañados dun certificado de acordo co disposto nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 e 5.7.1 do anexo V.

O disposto nos dous parágrafos anteriores entenderase sen prexuízo dos dereitos adquiridos recollidos nos artigos 31 a 35, 39, 41, 44 a 46, 49, 50, 52 e 66.

2. Recoñécense, para o exercicio e desempeño das prazas de medicina de familia do Sistema Nacional de Saúde, reguladas polos reais decretos 3303/1978, do 29 de decembro, e 1753/1998, do 31 de xullo, os títulos de formación citados no punto 5.1.4 do anexo V expedidos a nacionais dos Estados membros de acordo coas condicións mínimas de formación estipuladas no artigo 40.

O disposto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo dos dereitos adquiridos a que se refire o artigo 42.

3. A autoridade competente española recoñecerá os títulos de formación de matrona expedidos a nacionais dos Estados membros polos demais Estados membros, que se mencionan no punto 5.5.2 do anexo V, sempre que se axusten ás condicións mínimas de formación reguladas no artigo 53 e respondan a unha das modalidades sinaladas no artigo 54. O recoñecemento para o acceso ás actividades profesionais e o seu exercicio terá o mesmo efecto que os títulos de formación expedidos en España. Todo isto sen prexuízo dos dereitos adquiridos a que se refiren os artigos 31 a 35, e 56 a 59.

4. Os títulos de formación de arquitecto enumerados no punto 5.7.1 do anexo V soamente poderán ser obxecto de recoñecemento automático, de acordo co disposto no número 1, cando respondan a unha formación que se iniciase a partir do curso académico de referencia sinalado nese anexo.

5. A autoridade competente española suxeitará o acceso ás actividades profesionais de médico, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico, e o seu exercicio, á posesión dun título de formación mencionado, respectivamente, nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo V que garanta, se for o caso, que a persoa interesada adquiriu, durante o período total da súa formación, os coñecementos e competencias mencionados nos artigos 36.3, 43.3, 47.3, 51.5, 53.3 e 60.3.

6. Non poderán obter o recoñecemento profesional en España, nin como médicos nin como enfermeiras responsables de coidados xerais, as persoas que posúan o título búlgaro de «фелдшер» (feldsher), a que se refire o artigo 23 bis da Directiva 2005/36/CE, engadido pola Directiva 2006/100/CE, sen prexuízo do dereito que a mesma directiva lles outorga para continuaren a exercer a súa profesión en Bulgaria.

Artigo 31. *Dereitos adquiridos. Disposicións xerais.*

1. Sen prexuízo dos dereitos adquiridos específicos das profesións correspondentes, nos casos en que os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de matrona e de farmacéutico, que posúan os nacionais dos Estados membros, non respondan á totalidade das exixencias de formación determinadas nos artigos 36, 37, 43, 47, 51, 53 e 60, a autoridade competente recoñecerá como proba suficiente os títulos de formación expedidos por eses Estados membros cando concorran os seguintes requisitos:

a) Que eses títulos sancionen unha formación iniciada antes das datas de referencia que figuran nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo V.

b) Que estes títulos vaian acompañados dunha certificación que acredite que o seu titular se dedicou efectiva e lícitamente ás actividades de que se trate durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición da certificación.

2. A autoridade competente recoñecerá como proba suficiente para os nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de médico, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico non respondan ás denominacións que se

establecen para eses Estados membros nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo V, os títulos de formación expedidos por eses Estados membros, acompañados dun certificado, expedido polas autoridades ou organismos competentes, no cal se acredite que eses títulos de formación sancionan unha formación conforme, respectivamente, cos artigos 36, 37, 43, 47, 51, 53 e 60 e son asimilados polo Estado membro que os expediu a aqueles cuxas denominacións figuran nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo V.

3. Cando proceda, a autoridade competente española expedirá o certificado previsto no artigo 23.6 da Directiva 2005/36/CE aos posuidores de cualificacións españolas de médico, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico, que non respondan ás denominacións que se establecen para España nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo V, acreditando que tales títulos sancionan unha formación conforme, respectivamente, os artigos 36, 37, 43, 47, 51, 53 e 60 e son asimilados por España a aqueles cuxas denominacións figuran no citado anexo V.

Cando os titulares das cualificacións a que se refire o parágrafo anterior deste número teñan que acreditar, para poderense establecer noutro Estado membro, o exercicio efectivo e legal da profesión, a autoridade competente expedirá a acreditación con base nas certificacións emitidas pola organización colexial correspondente, no caso de exercicio libre ou por conta allea no sector privado, ou do órgano administrativo correspondente, cando se trate de exercicio profesional no sector público.

Artigo 32. *Dereitos adquiridos na República Democrática Alemá.*

Recoñeceranse os mesmos dereitos adquiridos previstos no número 1 do artigo anterior ás persoas solicitantes que estean en posesión dun título obtido na antiga República Democrática Alemá que non cumpra todas as exixencias mínimas de formación que se indican nos artigos 36, 37, 43, 47, 51, 53 e 60 en caso de que eses títulos sancionen unha formación iniciada antes das seguintes datas:

a) O 3 de outubro de 1990, para os médicos con formación básica, enfermeiras responsables de coidados xerais, odontólogos con formación básica, veterinarios, matronas e farmacéuticos.

b) O 3 de abril de 1992, para os médicos especialistas.

Artigo 33. *Dereitos adquiridos en Checoslovaquia, República Checa e República Eslovaca.*

Non obstante o disposto no artigo 49, a autoridade competente recoñecerá os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de veterinario, de matrona, de farmacéutico e de arquitecto que posúan nacionais dos Estados membros e que fosen expedidos na antiga Checoslovaquia, ou cuxa formación comezase, no que se refire á República Checa e á República Eslovaca, antes do 1 de xaneiro de 1993, se se cumpren os seguintes requisitos:

a) Que as autoridades da República Checa ou da República Eslovaca dean fe de que eses títulos de formación teñen nos seus respectivos territorios a mesma validez legal que os títulos de formación que elas expiden e, para os arquitectos, que os títulos de formación que figuran para eses Estados membros no número 6 do anexo VI, polo que respecta ao acceso ás actividades profesionais

de médico con formación básica, médico especialista, enfermeira responsable de coidados xerais, veterinario, matrona e farmacéutico no que se refire ás actividades indicadas no artigo 61.2 e de arquitecto para as actividades recollidas no artigo 64, e ao seu exercicio.

b) Que a persoa solicitante estea en posesión dun certificado, expedido pola autoridade competente de calquera de ambos os Estados, que acredite unha experiencia profesional de, cando menos, tres anos consecutivos durante os cinco anos previos á súa expedición, nas actividades propias da profesión regulada.

Artigo 34. *Dereitos adquiridos na Unión Soviética, Estonia, Letonia e Lituania.*

1. A autoridade competente recoñecerá, sempre que se cumpran os requisitos regulados no número seguinte, os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de matrona, de farmacéutico e de arquitecto que posúan nacionais dos Estados membros da Unión Europea e que fosen expedidos na antiga Unión Soviética, ou cuxa formación comezase:

a) No que se refire a Estonia, antes do 20 de agosto de 1991.

b) No que se refire a Letonia, antes do 21 de agosto de 1991.

c) No que se refire a Lituania, antes do 11 de marzo de 1990.

2. O recoñecemento a que se refire o número anterior producirase se se cumpren os seguintes requisitos:

a) Que as autoridades de Estonia, Letonia ou Lituania dean fe de que eses títulos de formación teñen nos seus respectivos territorios a mesma validez legal que os títulos de formación que elas expiden e, para os arquitectos, que os títulos que figuran no número 6 do anexo VI, no referente ao acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica, médico especialista, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico, no que se refire ás actividades consideradas no artigo 61.2, e de arquitecto para as actividades recollidas no artigo 64, e ao seu exercicio.

b) Que a persoa solicitante estea en posesión dun certificado, expedido pola autoridade competente de calquera dos citados Estados, que acredite que exerceu efectiva e licitamente no seu territorio as actividades de que se trate durante polo menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á data de expedición do certificado.

3. Para os títulos de formación de veterinario expedidos na antiga Unión Soviética ou cuxa formación comezase, no que se refire a Estonia, antes do 20 de agosto de 1991, o certificado a que se refire a alínea b) do número anterior deberá ser expedido polas autoridades estonianas e acreditar que a persoa solicitante exerceu efectiva e licitamente no seu territorio as actividades propias da profesión de veterinario durante polo menos cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

Artigo 35. *Dereitos adquiridos na antiga Iugoslavia.*

A autoridade competente recoñecerá os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de matrona, de farmacéutico e de arquitecto que posúan nacionais dos Estados membros e que fosen expedidos na antiga Iugoslavia, ou cuxa

formación comezase, no que se refire a Eslovenia, antes do 25 de xuño de 1991, se se cumpren os seguintes requisitos:

a) Que a autoridade competente de Eslovenia dea fe de que eses títulos de formación teñen no seu territorio a mesma validez legal que os títulos de formación que se expiden e, para os arquitectos, que os títulos que figuran no número 6 do anexo VI para Eslovenia, polo que respecta ao acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica, médico especialista, enfermeira responsable de cuidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico no que se refire ás actividades indicadas no artigo 61.2, e de arquitecto para as actividades recollidas no artigo 64, e ao seu exercicio.

b) Que a persoa solicitante estea en posesión dun certificado, expedido pola autoridade competente de Eslovenia, que acredite que exerceu efectiva e lícitamente no seu territorio as actividades de que se trate durante polo menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á data de expedición do certificado.

SECCIÓN 2.^a MÉDICO

Artigo 36. Formación básica en medicina.

1. En España, a formación básica de médico é a que conduce á obtención do título universitario oficial de licenciado en medicina, establecido polo Real decreto 1417/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde ECI/332/2008, do 13 de febreiro, conforme as condicións do Acordo de Consello de Ministros do 14 de decembro de 2007. Estes títulos permiten o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 6.2.a) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais de médico, os títulos de formación a que se refire o artigo 30.1 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

a) Estar en posesión do título que permita o acceso aos estudos universitarios.

b) Os plans de estudos para a formación básica de médico deberán comprender como mínimo seis anos de estudos ou 5.500 horas de ensino teórico e práctico impartidos nunha universidade ou baixo o control dunha universidade.

2. Para as persoas que iniciasen os seus estudos antes do 1 de xaneiro de 1972, a formación a que se refire a alínea b) do primeiro punto poderá incluír unha formación práctica de nivel universitario de seis meses, realizada a tempo completo baixo o control das autoridades competentes.

3. A formación básica de médico garantirá que a persoa solicitante adquiriu os seguintes coñecementos e competencias profesionais:

a) Un coñecemento adecuado das ciencias en que se basea a medicina, ben como unha boa comprensión dos métodos científicos, incluídos os principios de medida das funcións biolóxicas, de avaliación de feitos cientificamente demostrados e de análise de datos.

b) Un coñecemento adecuado da estrutura, das funcións e do comportamento dos seres humanos, sans e enfermos, ben como das relacións entre o estado de saúde do ser humano e o seu medio físico e social.

c) Un coñecemento adecuado das materias e das prácticas clínicas que lle proporcione unha visión coherente das enfermidades mentais e físicas, da medicina

nos seus aspectos preventivo, diagnóstico e terapéutico, ben como da reprodución humana.

d) Unha experiencia clínica adecuada adquirida en hospitais e centros de atención primaria baixo a oportuna supervisión.

Artigo 37. Formación médica especializada.

1. A formación médica especializada en España é a que se recolle no capítulo III do título II da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, e se regula no Real decreto 183/2008, do 8 de febreiro, polo que se determinan e clasifican as especialidades en ciencias da saúde e se desenvolven determinados aspectos do sistema de formación sanitaria especializada.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do exercicio das actividades profesionais de médico especialista, os títulos de formación a que se refire o artigo 30.1 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos seguintes:

a) Estar supeditada á superación de seis anos de estudos, ou 5.500 horas de ensino teórico e práctico de acordo coa formación básica de médico regulada no artigo anterior.

b) Comprender un ensino teórico e práctico, realizado nun centro universitario, un centro hospitalario docente ou, se for o caso, un centro sanitario acreditado para tal fin polas autoridades ou organismos competentes; que a formación se realice baixo o control das autoridades ou organismos competentes; e que implicase a participación persoal do médico candidato a especialista na actividade e nas responsabilidades dos servizos de que se trate.

c) A duración mínima da formación será a mencionada para cada especialidade no punto 5.1.3 do anexo V.

d) Que a formación se realice a tempo completo en centros específicos recoñecidos polas autoridades competentes. Esta formación debe supor a participación na totalidade das actividades médicas do departamento onde se realice a formación, incluídas as gardas, de maneira que o especialista en formación dedícase a esta formación práctica e teórica toda a súa actividade profesional durante toda a semana de traballo e durante todo o ano, segundo as normas establecidas polas autoridades competentes. En consecuencia, eses postos serán obxecto de retribución apropiada.

e) A expedición dun título de formación médica especializada estará suxeita á posesión dun dos títulos de formación básica de médico mencionados no punto 5.1.1 do anexo V.

Artigo 38. Denominacións das formacións médicas especializadas.

Os títulos de formación de médico especialista a que se refire o artigo 30.1 son aqueles que, expedidos pola autoridade competente indicada no punto 5.1.2 do anexo V, correspondan, para a formación especializada de que se trate, ás denominacións enumeradas no punto 5.1.3 do anexo V.

Artigo 39. Dereitos adquiridos específicos dos médicos especialistas.

A autoridade competente española exixirá aos médicos especialistas dos demais Estados membros, cuxa formación médica especializada a tempo parcial estivese regulada polas disposicións legais, regulamentarias e administrativas existentes á data do 20 de xuño de 1975, e que iniciasen a súa formación de especialista o máis tardar o 31 de decembro de 1983, que os seus títulos de formación vaian acompañados dunha certificación que acredite que se dedicaron efectiva e lícitamente ás activi-

dades de que se trate durante, polo menos, tres anos consecutivos ao longo dos cinco anos anteriores á expedición da certificación.

Artigo 40. *Formación específica en medicina xeral.*

1. A formación específica en medicina xeral, en España, é a que conduce á obtención do título de médico especialista en medicina familiar e comunitaria, regulado polos reais decretos 3303/1978, do 29 de decembro; 1753/1998, do 31 de xullo e 183/2008, do 8 de febreiro.

2. Para o seu recoñecemento, para efectos do acceso ás actividades profesionais de médico de familia en España, a formación conducente á obtención dos títulos a que se refire o artigo 30.1 deberá cumprir os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

a) Estar suxeita á superación de seis anos de estudos no marco do ciclo de formación a que se refire o artigo 36 deste real decreto.

b) A formación específica en medicina xeral que permita a obtención de títulos de formación terá, cando menos, a duración establecida no número 2 do artigo 28 da Directiva 2005/36/CE.

c) Cando o ciclo de formación a que se refire o artigo 36 comprenda unha formación práctica dispensada nun medio hospitalario homologado que dispoña de equipamentos e servizos apropiados en medicina xeral ou no marco dun consultorio de medicina xeral homologado ou dun centro homologado de atención primaria de saúde, a duración desta formación práctica poderase incluír, co límite dun ano, na duración prevista no primeiro parágrafo para os títulos de formación expedidos a partir do 1 de xaneiro de 2006. Esta facultade só se recoñecerá aos Estados membros en que a duración da formación específica en medicina xeral sexa de dous anos o 1 de xaneiro de 2001.

d) A formación específica en medicina xeral débese ter realizado a tempo completo baixo o control das autoridades ou organismos competentes e cun carácter máis práctico que teórico.

e) A formación práctica deberase ter impartido, por unha parte, durante polo menos seis meses nun medio hospitalario recoñecido que dispoña do equipamento e os servizos adecuados e, por outra parte, durante polo menos seis meses nun consultorio de medicina xeral homologado ou nun centro homologado de atención médica primaria. A formación práctica débese ter desenvolvido en conexión con outros centros ou estruturas sanitarias que se dediquen á medicina xeral. No entanto, sen prexuízo deses períodos, a formación práctica pódese ter impartido durante un período de seis meses como máximo noutros centros ou estruturas sanitarias recoñecidos que se dediquen á medicina xeral. A formación suporá a participación persoal do candidato na actividade profesional e nas responsabilidades das persoas con que traballe.

f) A expedición dun título de formación específica en medicina xeral estará suxeita á previa posesión dun dos títulos de formación básica de médico mencionados no punto 5.1.1 do anexo V.

g) Recoñeceranse os títulos de formación mencionados no punto 5.1.4 do anexo V, expedidos polos demais Estados membros a un médico que non realizase a formación prevista neste artigo, pero que posúa outra formación complementaria sancionada por un título de formación expedido polas autoridades competentes dun Estado membro. Non obstante, soamente se poderá expedir ese título de formación se este confirmar coñecementos dun nivel cualitativamente equivalente aos que resulten da formación a que se refire o presente artigo. Os Estados membros determinarán, en particular, en que medida se poderán ter en conta a formación complementaria xa

adquirida pola persoa solicitante e a súa experiencia profesional para substituír a formación a que se refire o presente artigo. Os Estados membros soamente poderán expedir o título de formación indicado no punto 5.1.4 do anexo V se a persoa solicitante adquiriu unha experiencia de medicina xeral de seis meses, como mínimo, nun consultorio de medicina xeral ou nun centro de atención médica primaria dos mencionados na alínea e) deste artigo.

Artigo 41. *Recoñecemento da cualificación profesional de médico xeral.*

Sen prexuízo das disposicións sobre dereitos adquiridos, é necesario, para desempeñar prazas de medicina de familia en centros e servizos sanitarios integrados no Sistema Nacional de Saúde, ter algún dos seguintes títulos ou diplomas:

a) O título de médico especialista en medicina familiar e comunitaria ou a certificación prevista no artigo 3 do Real decreto 853/1993, do 4 de xuño.

b) Un dos títulos de formación mencionados no punto 5.1.4 do anexo V, logo de recoñecemento pola autoridade competente española, de acordo co presente real decreto.

Artigo 42. *Dereitos adquiridos específicos dos médicos xerais.*

A autoridade competente española recoñecerá, como dereito adquirido, o dereito a exercer as actividades de médico de familia no marco do Sistema Nacional de Saúde sen o título de formación mencionado no punto 5.1.4 do anexo V, a todos os médicos que tivesen tal dereito na data de referencia mencionada nese punto, e que estiveren establecidos nesa data no seu territorio, téndose beneficiado do disposto nos artigos 30, ou 31 a 35, sempre que tales circunstancias queden acreditadas mediante un certificado expedido pola autoridade competente dun Estado membro que acredite o dereito a exercer as actividades de médico xeral no ámbito do seu réxime nacional de seguranza social en virtude dos dereitos adquiridos a que fai referencia este artigo.

SECCIÓN 3.^a ENFERMEIRA RESPONSABLE DE COIDADOS XERAIAS

Artigo 43. *Formación en enfermaría responsable de coidados xerais.*

1. En España, a formación básica de enfermeira responsable de coidados xerais é a que conduce á obtención do título universitario oficial de diplomado en enfermaría, establecido polo Real decreto 1466/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde CIN/2134/2008, do 3 de xullo, conforme as condicións do Acordo de Consello de Ministros do 8 de febreiro de 2008. Estes títulos permiten o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 7.2.a) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias.

2. Para o seu recoñecemento, para efectos do acceso ás actividades profesionais de enfermeira responsable de coidados xerais, a formación conducente á obtención dos títulos a que se refire o artigo 30 deberá cumprir os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

a) A admisión á formación estará suxeita á posesión dun diploma, certificado ou título que acredite unha formación de ensino básico de, polo menos, dez anos ou dun certificado que acredite a superación dun exame de admisión de nivel equivalente en escolas profesionais de enfermeiras.

b) Realizarase a tempo completo e referirase, como mínimo, ao programa que figura no punto 5.2.1 do anexo V.

c) Comprenderá, polo menos, tres anos de estudos ou 4.600 horas de formación teórica e clínica, representando a duración da formación teórica como mínimo un terzo, e a formación clínica polo menos a metade, da duración mínima da formación.

d) Deberá ter sido impartida por persoal docente de enfermaría, ben como por outras persoas competentes, e a formación clínica impartirase en hospitais e outros centros sanitarios.

3. A formación acreditada deberá implicar que a persoa solicitante adquiriu os seguintes coñecementos e competencias:

a) Un coñecemento adecuado das ciencias en que se basea a enfermaría xeral, incluída unha comprensión suficiente da estrutura, funcións fisiolóxicas e comportamento das persoas, tanto sas como enfermas, e da relación existente entre o estado de saúde e o medio físico e social do ser humano.

b) Un coñecemento suficiente da natureza e da ética da profesión, ben como dos principios xerais da saúde e da enfermaría.

c) Unha experiencia clínica adecuada, adquirida baixo a supervisión de persoal de enfermaría cualificado e nos lugares onde a importancia do persoal cualificado e os equipamentos sexan adecuados para a prestación dos cuidados de enfermaría.

d) A posibilidade de participar na formación práctica do persoal sanitario e a experiencia de traballar con ese persoal.

e) A experiencia de traballar con membros doutras profesións do sector sanitario.

4. Para efectos deste real decreto, as actividades profesionais de enfermeira responsable de cuidados xerais serán as que se exercen con carácter profesional cos títulos que figuran no punto 5.2.2 do anexo V.

Artigo 44. *Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras responsables de cuidados xerais.*

Para os efectos de recoñecer dereitos adquiridos ás enfermeiras responsables de cuidados xerais, as actividades mencionadas nos artigos 31 a 35 deberán ter incluído responsabilidade plena na programación, a organización e a administración dos cuidados de enfermaría ao paciente.

Artigo 45. *Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras responsables de cuidados xerais titulados en Polonia.*

1. Polo que respecta aos títulos polacos de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais, aplicaranse unicamente as normas sobre dereitos adquiridos que figuran neste artigo.

2. No caso de nacionais dos Estados membros cuxo título de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais fose expedido en Polonia, ou cuxa formación tiver comezado nese Estado antes do 1 de maio de 2004, e non cumpra os requisitos mínimos en materia de formación establecidos no artigo 43, soamente se poderá recoñecer o seu título nos seguintes supostos:

a) Que o título de formación sexa dun nivel equivalente a unha diplomatura (dyplom licencjata pielęgniarkstwa), e vaia acompañado dun certificado acreditativo de experiencia profesional lícita e efectiva en Polonia de polo menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á data de expedición do certificado.

b) Que o título de formación de enfermeira que acredite estudos postsecundarios fose expedido por unha escola profesional médica (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki diplomowanej), e vaia acompañado dun certificado acreditativo de experiencia profesional lícita e efectiva en Polonia de polo menos cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anteriores á data de expedición do certificado.

A experiencia profesional anteriormente mencionada deberá ter incluído unha responsabilidade plena na programación, a organización e a administración dos cuidados de enfermaría prestados ao paciente.

3. Recoñeceránselles os títulos de enfermaría expedidos en Polonia aos solicitantes que completaron a súa formación antes do 1 de maio de 2004, sancionada cun título de diplomado obtido sobre a base dun programa especial de revalorización contido no artigo 11 da Lei polaca do 20 de abril de 2004, que modifica a Lei sobre as profesións de enfermeira e matrona e dalgúns outros actos xurídicos, e o Regulamento do ministro polaco de Sanidade do 11 de maio de 2004 sobre as condicións detalladas dos estudos de enfermaría xeral e enfermaría obstétrica-xinecolóxica, sempre que posúan un certificado de escola secundaria (exame final/madurez) e se graduasen en liceos médicos e escolas profesionais médicas que impartan a formación de enfermeira e matrona, co fin de verificar que a persoa en cuestión teña un nivel de coñecementos e competencias comparable ao das enfermeiras en poder dos títulos que, no caso de Polonia, se recollen no punto 5.2.2 do anexo V.

Artigo 46. *Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras de cuidados xerais adquiridos en Romanía.*

1. Polo que respecta aos títulos romaneses de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais, aplicaranse unicamente as normas sobre dereitos adquiridos que figuran a seguir.

2. No caso de nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais fosen expedidos en Romanía ou cuxa formación tivese comezado nese Estado antes do 1 de xaneiro de 2007, data da súa adhesión á Unión Europea, e que non cumpran os requisitos mínimos en materia de formación establecidos no artigo 43, recoñeceranse os títulos de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais (Certificat de competentă profesională de asistent medical generalist), con titulación de ensino postsecundario outorgada por unha socala postliceala, se van acompañados dun certificado que acredite que esas persoas exerceron efectiva e lícitamente en Romanía as actividades de enfermeira, dispensando cuidados xerais, durante polo menos cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

3. As actividades anteriormente mencionadas deberán ter incluído unha responsabilidade plena na programación, a organización e a administración dos cuidados de enfermaría prestados ao paciente.

SECCIÓN 4.^a ODONTÓLOGO

Artigo 47. *Formación en odontoloxía.*

1. En España, a formación de odontólogo é a que conduce á obtención do título universitario oficial de licenciado en odontoloxía, establecido polo Real decreto 1418/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde CIN/2136/2008, do 3 de xullo, conforme as condicións do Acordo de Consello de Ministros do 8 de febreiro de 2008. Estes títulos permiten o exercicio da profesión de dentista a que se refire o artigo 6.2.c) da Lei 44/2003, do

21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais de odontólogo, os títulos de formación a que se refire o artigo 30 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

- a) Estar en posesión do título que permita o acceso aos estudos universitarios.
- b) Terse desenvolvido nunha universidade, nun instituto superior con nivel recoñecido como equivalente ou baixo o control dunha universidade.
- c) Comprender, na súa totalidade, como mínimo cinco anos de estudos teóricos e prácticos a tempo completo.
- d) Ter uns contidos formativos que respondan, polo menos, ao programa que figura no punto 5.3.1 do anexo V.

3. A formación do odontólogo deberá garantir que a persoa solicitante adquiriu as competencias necesarias para levar a cabo todas as actividades relacionadas coa prevención, o diagnóstico e o tratamento das anomalías e enfermidades dos dentes, a boca, as mandíbulas e os tecidos correspondentes e, concretamente, coñecementos e competencias profesionais adecuadas sobre as seguintes materias:

- a) As ciencias en que se basea a odontoloxía, ben como unha boa comprensión dos métodos científicos, incluídos os principios de medición das funcións biolóxicas, a avaliación dos feitos cientificamente demostrados e a análise dos datos.
- b) Constitución, psicoloxía e comportamento das persoas, tanto sas como enfermas, ben como a influencia do medio natural e social no estado de saúde do ser humano, na medida en que eses factores afectan a odontoloxía.
- c) Estrutura e funcións dos dentes, a boca, as mandíbulas e os tecidos correspondentes, tanto sans como enfermos, e da relación existente entre eles e o estado xeral de saúde e benestar físico e social do paciente.
- d) Disciplinas e métodos clínicos que poden dar ao odontólogo un panorama coherente das anomalías, lesións e enfermidades dos dentes, a boca, as mandíbulas e os tecidos correspondentes, ben como da odontoloxía preventiva, diagnóstica e terapéutica.
- e) Experiencia clínica adecuada, baixo a supervisión apropiada.

Artigo 48. *Exercicio das actividades profesionais de odontólogo.*

1. En España, corresponden aos odontólogos, que constitúen unha profesión específica e diferenciada da de médico, as funcións relativas á promoción da saúde bucodental e á prevención, diagnóstico e tratamento sinaladas na Lei 10/1986, do 17 de marzo, sobre odontólogos e outros profesionais relacionados coa saúde bucodental e na Lei 44/2003, do 21 de outubro, de ordenación das profesións sanitarias. Todo isto sen prexuízo das funcións dos médicos especialistas en cirurxía oral e maxilofacial, e do exercicio da profesión de dentista polos médicos especialistas en estomatoloxía, de acordo co artigo 6.2.a) da citada Lei 44/2003.

2. O exercicio das actividades profesionais de odontólogo suporá estar en posesión dun título de formación dos mencionados no punto 5.3.2 do anexo V. Quedarán equiparados aos posuidores deses títulos de formación os beneficiarios dos dereitos adquiridos que se recoñecen nos artigos 31 a 36, 49 e 50.

Artigo 49. *Dereitos adquiridos específicos dos odontólogos.*

1. Corresponde á autoridade competente española, para efectos do exercicio da profesión de odontólogo, o recoñecemento automático dos títulos de formación de médico expedidos en Italia, Austria, a República Checa, Eslovaquia e Romanía, a persoas que iniciaron a súa formación de médico en data non posterior á data de referencia indicada no anexo V para cada un deses Estados membros.

2. Xunto ao título de formación a que se refire o número anterior, o solicitante deberá acompañar un certificado expedido polas autoridades competentes do Estado correspondente, que deberá acreditar o cumprimento das dúas condicións seguintes:

- a) Que os posuidores do título de médico están autorizados a exercer as actividades propias da profesión de odontólogo nas mesmas condicións que as persoas que posúen o título de formación que figura no punto 5.3.2 do anexo V para o Estado expendedor.
- b) Que a persoa solicitante se dedicou nese Estado membro efectiva e licitamente e de maneira principal ás actividades mencionadas no artigo 48 durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición do certificado.

3. Dispensaranse do requisito da experiencia profesional prevista na alínea b) do número anterior os solicitantes que superasen, polo menos, tres cursos de estudos equivalentes, segundo a autoridade competente, á formación básica de odontólogo.

4. Os títulos de formación obtidos na antiga Checoslovaquia serán recoñecidos da mesma maneira que os títulos de formación checos ou eslovacos e nas mesmas condicións que as estipuladas nos parágrafos anteriores.

Artigo 50. *Dereitos adquiridos específicos dos odontólogos en Italia.*

1. Corresponde á autoridade competente española, para efectos do exercicio da profesión de odontólogo, o recoñecemento automático dos títulos de formación de médico expedidos en Italia ás persoas que iniciasen a formación universitaria de médico entre o 28 de xaneiro de 1980 e o 31 de decembro de 1984.

2. Xunto ao título de formación a que se refire o número anterior, a persoa solicitante deberá presentar un certificado que acreditará:

- a) A superación da proba de aptitude específica organizada polas autoridades competentes italianas co obxecto de comprobar a posesión dun nivel de coñecementos e de competencias comparable co das persoas que posúen o título de formación que figura para Italia no punto 5.3.2 do anexo V.
- b) Que os posuidores do título de médico están autorizados a exercer ou exercen efectiva e licitamente as actividades propias da profesión de odontólogo con carácter principal e nas mesmas condicións que as persoas que posúen o título de formación que figura para Italia no punto 5.3.2 do anexo V.
- c) Que a persoa solicitante se dedicou en Italia efectiva e licitamente e con carácter principal ás actividades a que se refire o artigo 48 durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición do certificado.

3. Dispensaranse do requisito da proba de aptitude prevista na alínea a) do número anterior os solicitantes que superasen polo menos tres anos de estudos equivalentes, segundo a autoridade competente, á formación básica de odontólogo.

4. As persoas que iniciasen a formación universitaria de médico despois do 31 de decembro de 1984 recibirán o mesmo trato que as mencionadas no número anterior, sempre que os tres anos de estudos se iniciasen antes do 31 de decembro de 1994.

SECCIÓN 5.^a VETERINARIO

Artigo 51. *Formación básica en veterinaria.*

1. En España, a formación de veterinario, que permite o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 6.2.d) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, é a que conduce á obtención do título de licenciado en veterinaria, establecido polo Real decreto 1384/1991, do 30 de agosto, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde ECI/333/2008, do 13 de febreiro, conforme as condicións do Acordo de Consello de Ministros do 14 de decembro de 2007.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do exercicio das actividades profesionais dos veterinarios, os títulos de formación dos demais Estados membros a que se refire o artigo 30 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nos números seguintes.

3. A admisión á formación de veterinario suporá a posesión dun título ou certificado que permita o acceso, para a realización deses estudos, aos centros universitarios dun Estado membro ou ás súas institucións superiores de nivel recoñecido como equivalente.

4. A formación de veterinario comprenderá, en total, polo menos cinco anos de estudos teóricos e prácticos a tempo completo impartidos nunha universidade, nun instituto superior cun nivel recoñecido como equivalente ou baixo o control dunha universidade, que se deberán referir como mínimo ao programa que figura no punto 5.4.1 do anexo V.

5. A formación de veterinario acreditada deberá implicar que a persoa solicitante adquiriu os coñecementos e as competencias profesionais seguintes:

- a) Un coñecemento adecuado das ciencias en que se basean as actividades da veterinaria.
- b) Un coñecemento adecuado da estrutura e as funcións dos animais sans, da súa cría, reprodución e hixiene en xeral e da súa alimentación, incluída a tecnoloxía aplicada á fabricación e conservación dos pensos correspondentes ás súas necesidades.
- c) Un coñecemento adecuado do comportamento e a protección dos animais.
- d) Un coñecemento adecuado das causas, natureza, curso, efectos, diagnóstico e tratamento das enfermidades dos animais, tanto considerados individualmente como en grupo, incluído un coñecemento especial das enfermidades que se poden transmitir aos seres humanos.
- e) Un coñecemento adecuado da medicina preventiva.
- f) Un coñecemento adecuado da hixiene e a tecnoloxía aplicadas á fabricación e comercialización dos pensos ou dos alimentos de orixe animal destinados ao consumo humano.
- g) Un coñecemento adecuado da lexislación, normativa e disposicións administrativas relacionadas coas materias anteriores.
- h) Unha experiencia clínica e práctica adecuada, efectuada baixo unha supervisión pertinente.

Artigo 52. *Dereitos adquiridos específicos dos veterinarios en Estonia.*

Non obstante o disposto nos artigos 31 a 35, recoñeceranse os títulos de formación de veterinario que fosen

expedidos en Estonia, ou cuxa formación comezase nese Estado antes do 1 de maio de 2004, cando se presente un certificado que acredite que esas persoas exerceron efectiva e lícitamente en Estonia as actividades de que se trate durante, polo menos, cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

SECCIÓN 6.^a MATRONA

Artigo 53. *Formación de matrona.*

1. En España, a formación de matrona, conducente á obtención do título oficial de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica, é a que se recolle no capítulo III do título II da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, e se regula no Real decreto 450/2005, do 22 de abril, sobre especialidades de enfermaría.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do exercicio das actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica (matrona), os títulos de formación expedidos polos demais Estados membros a que se refire o artigo 30 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas alíneas seguintes:

- a) Estar en posesión dunha formación específica a tempo completo como matrona dun mínimo de tres anos de estudos teóricos e prácticos (vía I), referida como mínimo ao programa que figura no punto 5.5.1 do anexo V.
- b) Estar en posesión dunha formación específica de matrona de dezaioito meses a tempo completo (vía II), referida como mínimo ao programa sinalado no punto 5.5.1 do anexo V e que non fose obxecto dun ensino equivalente no marco da formación de enfermeira responsable de cuidados xerais.
- c) Que o acceso á formación de matrona estea suxeito no Estado membro de procedencia á terminación, polo menos, dos dez primeiros anos do ensino xeral básico para a vía I, ou á posesión dun título de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais dos mencionados no punto 5.2.2. do anexo V, para a vía II.

3. A formación de matrona garantirá que a persoa solicitante adquiriu os coñecementos e competencias seguintes:

- a) Un coñecemento adecuado das ciencias en que se basean as actividades das matronas, en particular a obstetricia e a xinecoloxía.
- b) Un coñecemento adecuado da ética da profesión e da lexislación profesional.
- c) Un coñecemento detallado das funcións biolóxicas, da anatomía e da fisioloxía no campo da obstetricia e do neonato, ben como un coñecemento da relación existente entre o estado de saúde e o medio físico e social do ser humano e do seu comportamento.
- d) Unha experiencia clínica adecuada, adquirida en centros acreditados, baixo a supervisión de persoal cualificado como matronas e obstetras.
- e) Unha comprensión adecuada da formación do persoal sanitario e da experiencia de traballar con este.

Artigo 54. *Modalidades de recoñecemento dos títulos de formación de matrona.*

1. Os títulos de formación de matrona mencionados no punto 5.5.2 do anexo V serán obxecto de recoñecemento automático en virtude do artigo 30 se cumpren algún dos requisitos seguintes:

- a) Que acrediten unha formación de matrona de, polo menos, tres anos a tempo completo, ben subordinada á posesión dun diploma, certificado ou outro título

que permita o acceso aos centros universitarios ou de ensino superior ou que, na falta disto, garanta un nivel equivalente de coñecementos, ou ben que fose seguida dunha práctica profesional de dous anos pola cal se expedirá unha certificación consonte o número 2.

b) Que acrediten unha formación de matrona de, polo menos, dous anos ou 3.600 horas a tempo completo, subordinada á posesión dun título de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais dos que figuran no punto 5.2.2 do anexo V.

c) Que acrediten unha formación de matrona de polo menos dezaioito meses ou 3.000 horas, a tempo completo, subordinada á posesión dun título de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais que figure no punto 5.2.2 do anexo V e seguida dunha práctica profesional dun ano que deberá ir acompañada dunha certificación expedida consonte o disposto no número 2.

2. A certificación prevista no número 1 será expedida polas autoridades competentes do Estado membro de orixe. Esta acreditará que a persoa beneficiaria, despois de obter o título de formación de matrona, exerceu de maneira satisfactoria nun hospital ou nun centro sanitario homologado para tal efecto todas as actividades de matrona durante o período correspondente.

Artigo 55. *Exercicio das actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica (matrona).*

En España, as actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica (matrona) son as seguintes:

a) Prestar información e asesoramento adecuados sobre planificación familiar.

b) Diagnosticar o embarazo e supervisar o embarazo normal; realizar os exames necesarios para a supervisión do desenvolvemento dos embarazos normais.

c) Prescribir ou asesorar sobre os exames necesarios para o diagnóstico precoz dos embarazos de alto risco.

d) Facilitar programas de preparación parental e preparación completa ao parto, incluída a información relacionada coa hixiene e a nutrición.

e) Prestar cuidados e asistencia á nai durante o parto e supervisar a condición do feto no útero mediante os métodos clínicos e técnicos apropiados.

f) Atender o parto normal, cando se trate dunha presentación de vértice, incluíndo, se é necesario, a episiotomía e, en caso de urxencia, atender o parto en presentación de nádegas.

g) Recoñecer na nai ou no meniño os signos indicadores de anomalías que precisen a intervención dun médico e, se for o caso, asistir a este; adoptar as medidas necesarias en ausencia do médico, en particular a extracción manual da placenta, seguida, se for preciso, do recoñecemento manual do útero.

h) Recoñecer e prestar cuidados ao neonato; adoptar todas as iniciativas precisas en caso de necesidade e practicar, se chegar o caso, a reanimación inmediata.

i) Asistir e supervisar os progresos da nai despois do parto e prestarlle o asesoramento necesario en relación cos cuidados ao meniño para que poida garantir o progreso óptimo do neonato.

j) Realizar o tratamento prescrito polo médico.

k) Redactar os informes que sexan necesarios.

Artigo 56. *Dereitos adquiridos específicos das matronas.*

No caso dos títulos dos nacionais dos demais Estados membros cuxos títulos de formación de matrona respondan a todas as exixencias mínimas de formación previstas no artigo 53, pero que, en virtude do artigo 54, única-

mente poidan ser recoñecidos se van acompañados da certificación de práctica profesional mencionada no número 2 dese precepto, a autoridade competente española recoñecerá como proba suficiente os títulos de formación expedidos por eses Estados membros antes da data de referencia mencionada no punto 5.5.2 do anexo V, acompañados dunha certificación que acredite que tales nacionais se dedicaron efectiva e licitamente ás actividades de que se trate durante, polo menos, dous anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición da certificación.

Artigo 57. *Dereitos adquiridos específicos das matronas na República Democrática Alemá.*

Aplicarase o disposto no artigo anterior aos nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de matrona sancionen unha formación adquirida no territorio da antiga República Democrática Alemá e que responda a todas as exixencias mínimas de formación que se establecen no artigo 53, pero que, en virtude do artigo 54, unicamente poderán ser recoñecidos pola autoridade competente española cando vaian acompañados da certificación de práctica profesional mencionada no número 2 do citado precepto, en caso de que sancionen unha formación iniciada antes do 3 de outubro de 1990.

Artigo 58. *Dereitos adquiridos específicos das matronas en Polonia.*

1. A autoridade competente recoñecerá aos nacionais dos Estados membros os títulos de formación de matrona que fosen expedidos en Polonia, ou cuxa formación tiver comezado antes do 1 de maio de 2004 e que non cumpran os requisitos mínimos en materia de formación establecidos no artigo 53, se concorre algunha das seguintes circunstancias:

a) Que se trate dun título de formación de matrona de nivel equivalente a unha diplomatura («diplom licencjata poloznictwa») e vaia acompañado dun certificado que acredite que esas persoas exerceron efectiva e licitamente en Polonia as actividades de matrona durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á data de expedición.

b) Que se trate dun título de formación de matrona que acredite estudos superiores completos, expedido por unha escola profesional médica («diplom poloznej») e vaia acompañado dun certificado que acredite que esas persoas exerceron efectiva e licitamente en Polonia as actividades de matrona durante, polo menos, cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición.

2. Así mesmo, recoñeceranse os títulos de matrona expedidos en Polonia a matronas que completaron a súa formación antes do 1 de maio de 2004, sancionada cun título de diplomado obtido sobre a base dun programa especial de revalorización contido no artigo 11 da Lei do 20 de abril de 2004, relativa á modificación da Lei sobre as profesións de enfermeira e matrona e nalgúns outros actos xurídicos e o Regulamento do ministro de Saúde, do 11 de maio de 2004, sobre as condicións pormenorizadas dos estudos de enfermaría xeral e enfermaría obstétrico-xinecolóxica, que posúan un certificado de escola secundaria e se graduasen en liceos médicos e escolas profesionais médicas que impartan a formación de enfermeira e matrona, co fin de verificar que a persoa en cuestión ten un nivel de coñecementos e competencia comparable ao das enfermeiras en poder dos títulos que, no caso de Polonia, se indican no punto 5.5.2 do anexo V.

Artigo 59. Dereitos adquiridos específicos das matronas en Romanía.

1. Polo que respecta aos títulos romaneses de matrona, aplicaranse unicamente as normas sobre dereitos adquiridos que figuran a seguir.

2. No caso de nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de matrona (asistent medical obstetrica-ginecologie) fosen expedidos en Romanía antes da data de adhesión, e que non cumpran os requisitos mínimos en materia de formación establecidos no artigo 53, recoñeceranse tales títulos de formación para efectos do exercicio da actividade de matrona se van acompañados dun certificado que acredite que esas persoas exerceron efectiva e lícitamente en Romanía as actividades de matrona durante polo menos cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

SECCIÓN 7.^a FARMACÉUTICO

Artigo 60. Formación básica en farmacia.

1. En España, a formación do farmacéutico, que permite o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 6.2.b) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, é a que conduce á obtención do título oficial de licenciado en farmacia, establecido polo Real decreto 1464/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde CIN/2137/2008, do 3 de xullo, conforme as condicións do Acordo de Consello de Ministros do 8 de febreiro de 2008.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais de farmacéutico, os títulos de formación a que se refire o artigo 30 deberán acreditar unha formación que cumpra os seguintes requisitos:

a) Ter superado unha formación de, polo menos, cinco anos, nos cales se terán realizado, como mínimo, catro anos de ensino teórico e práctico a tempo completo nunha universidade, nun instituto superior con nivel recoñecido como equivalente ou baixo o control dunha universidade, e seis meses de período de prácticas nunha farmacia aberta ao público ou nun hospital baixo a supervisión do servizo farmacéutico dese hospital.

b) Que este ciclo de formación comprenda, como mínimo, o programa que figura no punto 5.6.1 do anexo V.

3. A formación de farmacéutico acreditada deberá implicar que a persoa solicitante adquiriu os coñecementos e competencias seguintes:

a) Un coñecemento adecuado dos medicamentos e das substancias utilizadas na súa fabricación.

b) Un coñecemento adecuado da tecnoloxía farmacéutica e dos ensaios físicos, químicos, biolóxicos e microbiolóxicos dos medicamentos.

c) Un coñecemento adecuado do metabolismo e dos efectos dos medicamentos, ben como da acción das substancias tóxicas e da utilización dos medicamentos.

d) Un coñecemento adecuado para a avaliación dos datos científicos relativos aos medicamentos, con obxecto de poder facilitar a información adecuada sobre a base dese coñecemento.

e) Un coñecemento adecuado dos requisitos legais e doutra índole relacionados co exercicio da farmacia.

Artigo 61. Exercicio das actividades profesionais de farmacéutico.

1. As persoas solicitantes que presenten un título profesional dos que figuran no punto 5.6.2 do anexo V, unha vez recoñecido pola autoridade competente espa-

ñola de acordo co disposto neste real decreto, poderanse establecer en España e desenvolver as actividades propias da profesión de farmacéutico.

2. En España, a profesión de farmacéutico inclúe as actividades seguintes:

a) Preparación da forma farmacéutica dos medicamentos.

b) Fabricación e control de medicamentos.

c) Control dos medicamentos nun laboratorio de control de medicamentos.

d) Almacenamento, conservación e distribución de medicamentos por xunto.

e) Preparación, control, almacenamento e dispensación de medicamentos nas farmacias abertas ao público.

f) Preparación, control, almacenamento e dispensación de medicamentos nos hospitais.

g) Difusión de información e asesoramento sobre medicamentos.

3. O exercicio da profesión de farmacéutico a través da titularidade dunha oficina de farmacia deberase someter ao disposto na Lei 16/1997, do 25 de abril, de regulación de servizos das oficinas de farmacia.

4. Non obstante o disposto no punto primeiro deste artigo, a Administración competente poderá manter procedementos de concorrencia competitiva para seleccionar, entre os titulados sinalados no citado número, os que serán designados como titulares das novas farmacias, podendo someter a tales procedementos os nacionais dos Estados membros que posúan algún dos títulos de formación de farmacéutico mencionados no punto 5.6.2 do anexo V ou se beneficien do disposto nos artigos 31 a 35.

SECCIÓN 8.^a ARQUITECTO

Artigo 62. Formación básica en arquitectura.

1. En España, a formación do arquitecto é a conducente á obtención do título de universitario oficial de arquitecto, establecido polo Real decreto 4/1994, do 14 de xaneiro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde ECI/3856/2007, do 27 de decembro, conforme as condicións do Acordo de Consello de Ministros do 14 de decembro de 2007.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais dos arquitectos, os títulos de formación expedidos polos demais Estados membros deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nos números seguintes.

3. A formación de arquitecto comprenderá en total, polo menos, ben catro anos de estudos a tempo completo, ben seis anos de estudos, deles polo menos tres a tempo completo, nunha universidade ou centro de ensino comparable. Esta formación deberase completar coa superación dun exame de nivel universitario.

4. Este ensino, que deberá ser de nivel universitario e cuxo elemento principal deberá estar constituído pola arquitectura, deberá manter un equilibrio entre os aspectos teóricos e prácticos da formación en arquitectura e garantir a adquisición dos coñecementos e competencias seguintes:

a) Aptitude para crear proxectos arquitectónicos que satisfagan, asemade, as exixencias estéticas e as técnicas.

b) Coñecemento adecuado da historia e das teorías da arquitectura, ben como das artes, tecnoloxías e ciencias humanas relacionadas.

c) Coñecemento das belas artes como factor que pode influír na calidade da concepción arquitectónica.

d) Coñecemento adecuado do urbanismo, a planificación e as técnicas aplicadas no proceso de planificación.

e) Capacidade de comprender as relacións entre as persoas e os edificios e entre estes e o seu medio, ben como a necesidade de relacionar os edificios e os espazos situados entre eles, en función das necesidades e da escala humanas.

f) Capacidade de comprender a profesión de arquitecto e a súa función na sociedade, en particular elaborando proxectos que teñan en conta os factores sociais.

g) Coñecemento dos métodos de investigación e preparación de proxectos de construción.

h) Comprensión dos problemas da concepción estrutural, de construción e de enxeñaría vinculados cos proxectos de edificios.

i) Coñecemento adecuado dos problemas físicos e das distintas tecnoloxías, ben como da función dos edificios, de forma que se doten estes de condicións internas de comodidade e de protección dos factores climáticos.

j) Capacidade de concepción necesaria para satisfacer os requisitos dos usuarios do edificio, respectando os límites impostos polos factores orzamentarios e a normativa sobre construción.

k) Coñecemento adecuado das industrias, organizacións, normativas e procedementos para plasmar os proxectos en edificios e para integrar os planos na planificación.

Artigo 63. *Excepcións ás condicións da formación de arquitecto.*

1. Non obstante o previsto no artigo anterior, para efectos de acceder á profesión de arquitecto, recoñeceranse os títulos correspondentes a unha formación de tres anos, expedidos polas «Fachhochschulen» da República Federal de Alemaña, existentes desde o 5 de agosto de 1985, sempre que cumpran os seguintes requisitos:

a) Que o contido formativo acreditado cumpra os requisitos do artigo anterior.

b) Que o título dea acceso, en Alemaña, ás actividades previstas no artigo 64, nas mesmas condicións que o resto de títulos que aparecen para ese Estado no punto 5.7.1 do anexo V.

c) Que a persoa solicitante presente un certificado, expedido polo colexio profesional en que estea inscrito como arquitecto, polo que se acredite un período de experiencia profesional de catro anos na República Federal de Alemaña e que nel se aplicou o conxunto de coñecementos e competencias que se mencionan no artigo anterior.

2. Non obstante o disposto no artigo anterior, tamén se recoñecerá, para efectos de acceder á profesión de arquitecto, a formación que forme parte dun sistema de promoción social ou de estudos universitarios a tempo parcial que cumpra os seguintes requisitos:

a) Que cumpra as exixencias no relativo aos contidos formativos que se recollen no artigo anterior.

b) Que a persoa solicitante superase un exame de nivel universitario e que este sexa equivalente ao previsto no número 1 do artigo anterior.

c) Que a persoa solicitante posúa unha experiencia profesional de, polo menos, sete anos no sector da arquitectura, desenvolvendo traballos baixo a supervisión dun arquitecto ou dun estudio de arquitectos.

Artigo 64. *Exercicio das actividades profesionais de arquitecto.*

1. Para efectos do disposto neste real decreto, as actividades profesionais de arquitecto son as exercidas habitualmente co título profesional de arquitecto.

2. Non obstante o disposto no artigo 62, considerárase que reúnen as condicións requiridas para exercer as actividades de arquitecto, co título profesional de arqui-

tecto, os nacionais dun Estado membro autorizados para usaren tal título en aplicación dunha lei que confire á autoridade competente dun Estado membro a facultade de conceder este título aos nacionais dos Estados membros que se distinguisen de forma especial pola calidade das súas realizacións no campo da arquitectura. A calidade de arquitectura das actividades das persoas interesadas probarase mediante un certificado expedido polo seu Estado membro de orixe.

Artigo 65. *Dereitos adquiridos específicos dos arquitectos pola existencia dun título de formación.*

1. A autoridade competente recoñecerá os títulos de formación de arquitecto mencionados no anexo VI, expedidos polos demais Estados membros, que sancionen unha formación iniciada en data non posterior ao curso académico de referencia que figura no citado anexo, mesmo se non cumpren as exixencias mínimas previstas no artigo 62, co mesmo efecto, no relativo ao acceso ás actividades profesionais de arquitecto e ao seu exercicio, que os títulos de formación de arquitecto expedidos en España.

2. Nas mesmas condicións que o número anterior, recoñeceranse os certificados das autoridades competentes da República Federal de Alemaña que sancionan a equivalencia respectiva dos títulos de formación expedidos a partir do 8 de maio de 1945 polas autoridades competentes da República Democrática Alemá, cos títulos que figuran no número 6 do anexo VI.

Artigo 66. *Dereitos adquiridos específicos dos arquitectos pola existencia dun certificado profesional.*

1. Sen prexuízo do disposto no artigo anterior, recoñecerase, dándolles, no relativo ao acceso ás actividades profesionais de arquitecto e ao seu exercicio co título profesional de arquitecto, o mesmo efecto que aos títulos de formación expedidos, os certificados que se expiden aos nacionais dos Estados membros da Unión Europea polos Estados membros en que existise unha regulamentación do acceso e do exercicio das actividades de arquitecto nas datas seguintes:

a) O 1 de xaneiro de 1995, para Austria, Finlandia e Suecia.

b) O 1 de maio de 2004, para a República Checa, Estonia, Chipre, Letonia, Lituania, Hungría, Malta, Polonia, Eslovenia e Eslovaquia.

c) O 5 de agosto de 1987, para os demais Estados membros.

2. O certificado previsto no número anterior deberá acreditar que o seu titular recibiu a autorización de usar o título profesional de arquitecto antes desas datas e que se dedicou de maneira efectiva, no marco desa regulamentación, ás actividades de que se trata, durante polo menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición do certificado.

CAPÍTULO IV

Disposicións comúns sobre establecemento

Artigo 67. *Documentación e formalidades.*

1. As solicitudes de recoñecemento para o exercicio en España dunha profesión regulada, en aplicación do presente título, deberán ir acompañadas dos documentos e certificados enumerados no anexo VII.

2. Os documentos mencionados no anexo VII, número 1, alíneas d), e) e f), non poderán ter, no momento da súa presentación ante a autoridade competente española, máis de tres meses de antigüidade.

3. As autoridades competentes, ben como os demais organismos, entidades ou persoas que deban acceder á dita documentación no exercicio das súas funcións, garantirán a confidencialidade da información recibida, nos termos establecidos na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento.

4. En caso de dúbida xustificada, a autoridade competente española poderá solicitar das autoridades competentes doutro Estado membro:

a) Unha confirmación da autenticidade dos títulos de formación expedidos nesoutro Estado membro.

b) Para as profesións previstas no título III, capítulo III, unha confirmación oficial de que a persoa beneficiaria reúne as condicións mínimas de formación previstas nos artigos 36, 37, 40, 43, 47, 51, 53, 60 e 62, respectivamente.

5. En caso de dúbida xustificada, cando unha autoridade competente dun Estado membro expedise probas dun título de formación, tal como se define no artigo 6, que inclúan unha formación recibida na súa totalidade ou en parte nun centro establecido legalmente no territorio doutro Estado membro, a autoridade competente española poderá solicitar do organismo competente do Estado membro de orixe que acredite os seguintes extremos:

a) Que o curso de formación no centro que o impartía estaba legalmente recoñecido polo centro educativo establecido no Estado membro de orixe do recoñecemento.

b) Que a proba do título de formación é a mesma que se podería ter expedido se o curso seguise na súa totalidade no Estado membro de orixe do recoñecemento.

c) Que a proba do título de formación confire os mesmos dereitos profesionais no territorio do Estado membro de orixe do recoñecemento.

6. Non será posible o recoñecemento dos títulos de formación a que se refire o número anterior cando o centro en que se recibiu, total ou parcialmente, a formación, situado no territorio dun Estado membro distinto do que expedise o título de formación, non estivese establecido legalmente nese Estado membro, ou cando non se cumpran os requisitos que se deben acreditar segundo as alíneas a), b) e c) dese número.

7. Non se exixirá legalización por vía diplomática nin «apostila» do Convenio da Haia aos documentos oficiais expedidos polas autoridades doutros Estados membros.

Artigo 68. *Xuramento ou promesa profesional.*

Nos casos en que se exixa, para o acceso a unha profesión regulada, a prestación de xuramento, promesa ou declaración solemne, a autoridade competente velará por que a persoa interesada poida utilizar unha fórmula adecuada e equivalente, nos casos en que a fórmula do xuramento ou da declaración non poida ser utilizada polos nacionais doutros Estados membros.

Artigo 69. *Procedemento de recoñecemento de cualificacións profesionais.*

1. O procedemento de recoñecemento de cualificacións profesionais suxeitarase ás previsións contidas na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, en todo o referido á súa iniciación, ordenación, instrución, finalización e terminación, coa excepción que se sinala no número seguinte.

2. O prazo para ditar e notificar a resolución que proceda será de tres meses, a partir da entrada da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa tramitación.

Este prazo será de catro meses nos casos cubertos polos capítulos I e II do presente título.

Nos casos en que, non se encontrando completo o expediente, se deba requirir ao interesado a achega de documentos necesarios, suspenderase o cómputo do prazo máximo previsto no parágrafo anterior, que se volverá a computar a partir da presentación dos documentos que supoñan que o expediente se encontre completo.

3. A resolución do procedemento será motivada, e contra ela, ben como contra a falta de resolución expresa no prazo establecido, poderanse interpor os recursos procedentes en vía administrativa e contencioso-administrativa, de acordo coa Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e coa Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Artigo 70. *Uso do título profesional español e obrigas do profesional recoñecido.*

1. Nos casos en que estea regulado en España o uso do título profesional relativo a algunha das actividades da profesión de que se trate, os nacionais dos demais Estados membros que estean autorizados para exercer unha profesión regulada consonte o título III utilizarán o título profesional español que corresponda a esa profesión, e poderán facer uso da súa abreviatura, se existir.

2. A persoa beneficiaria do recoñecemento estará suxeita, para exercer a profesión, ás normas profesionais españolas de carácter profesional, xurídico ou administrativo que estean directamente relacionadas coas cualificacións profesionais, incluíndo a definición e a ordenación da profesión, a colexiación, o emprego de títulos e a negligencia profesional grave que se encontre directa e especificamente relacionada coa protección e a seguranza do consumidor, ben como ás disposicións disciplinarias aplicables en España aos profesionais que exerzan a mesma profesión.

TÍTULO IV

Modalidades de exercicio da profesión

Artigo 71. *Coñecementos lingüísticos.*

As persoas beneficiarias do recoñecemento das súas cualificacións profesionais deberán posuír os coñecementos lingüísticos do idioma castelán e, se for o caso, das outras linguas oficiais propias das comunidades autónomas, necesarios para o exercicio da profesión en España, de acordo coa lexislación vixente.

Artigo 72. *Uso de títulos académicos outorgados polo Estado membro de orixe.*

1. Sen prexuízo do disposto nos artigos 13 e 70, recoñécese ás persoas interesadas o dereito a facer uso dos títulos académicos outorgados polo Estado membro de orixe e, se for o caso, da súa abreviatura, na lingua do Estado membro de orixe. O título deberá ir seguido do nome e sede do centro ou tribunal examinador que o expediu.

2. Cando o título académico do Estado membro de orixe se poida confundir cun título que exixa en España unha formación complementaria non adquirida pola persoa beneficiaria, o título académico do Estado membro de orixe poderase utilizar unicamente de modo que non induza a confusión.

TÍTULO V

Competencias de execución e cooperación administrativa

Artigo 73. *Autoridades competentes.*

1. Désígnanse como autoridades competentes españolas os departamentos ministeriais da Administración xeral do Estado e órganos designados polas comunidades autónomas, no ámbito das súas respectivas competencias, que figuran no anexo X, en relación coas distintas profesións e actividades reguladas en España que se recollen no anexo VIII.

2. As autoridades competentes españolas colaborarán estreitamente e prestaranse asistencia recíproca coas dos demais Estados membros, co fin de facilitar a aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións profesionais a que se refire este real decreto. En especial, intercambiarán información relativa á acción disciplinaria ou ás sancións penais adoptadas ou a calquera outra circunstancia grave e concreta que poidan ter consecuencias para o exercicio de actividades conforme este real decreto. Esta colaboración efectuarase tamén, se for o caso, a través dos instrumentos que estableza a Comisión Europea.

3. Cando a autoridade competente española reciba un requirimento de información da natureza indicada no número anterior, examinará a veracidade dos feitos e decidirá acerca da natureza e o alcance das investigacións que se deban realizar, comunicando ao Estado membro que solicitase a información as conclusións que extraesen en relación coa información transmitida.

4. Calquera intercambio de información quedará sometido ao establecido na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento, ben como, se for o caso, á normativa comunitaria que sexa de aplicación.

Artigo 74. *Coordinación das actividades das autoridades competentes.*

1. Designarase a persoa coordinadora das actividades das autoridades competentes e notificarase a designación a través da Representación Permanente de España ante a Unión Europea, aos demais Estados membros e á Comisión.

2. As funcións de coordinación serán as seguintes:

a) Promover unha aplicación uniforme deste real decreto.

b) Recompilar toda a información necesaria para a aplicación deste real decreto, especialmente a relativa ás condicións de acceso ás profesións reguladas nos Estados membros. Para cumprir esta función poderán solicitar a axuda dos puntos de contacto designados polos Estados membros de acordo co artigo 57 da Directiva 2005/36/CE.

3. Co fin de favorecer unha aplicación uniforme e harmónica deste real decreto, de resolver as dúbidas que xurdan nesa aplicación e de establecer criterios comúns nos casos en que sexa necesario, a persoa coordinadora celebrará unha vez ao ano, polo menos, unha reunión coas autoridades competentes a que se refire o número 1 do artigo anterior, sen prexuízo do mantemento dun contacto permanente. Ademais, manterá os necesarios contactos coas organizacións colexiais correspondentes.

4. A persoa coordinadora, en colaboración coas autoridades competentes, será responsable de elaborar o informe sobre a aplicación do sistema, que incluírá un resumo estatístico das decisións adoptadas e unha descrición dos principais problemas detectados, e que se

debe remitir á Comisión cada dous anos, de acordo co establecido no artigo 60.1 da Directiva 2005/36/CE.

Artigo 75. *Punto de contacto.*

1. Establecerase un punto de contacto coa misión de informar sobre o recoñecemento de cualificacións profesionais e garantir a transparencia do sistema, e comunicarao aos demais Estados membros e á Comisión.

2. O punto de contacto desempeñará as funcións seguintes:

a) Subministrar aos cidadáns e aos puntos de contacto dos demais Estados membros toda a información necesaria para o recoñecemento das cualificacións profesionais que se indica no presente real decreto e, en todo caso, a información sobre a lexislación nacional española que regula as profesións e o seu exercicio, incluída a lexislación social, ben como, se for o caso, as normas de deontoloxía. A información estará dispoñible, en todo caso, por medios telemáticos.

b) Axudar os cidadáns ao exercicio efectivo dos dereitos que lles confire o presente real decreto, mesmo, se for o caso, mediante a cooperación cos demais puntos de contacto e as autoridades competentes.

3. Cando o solicite a Comisión, o punto de contacto informará dos resultados dos casos tratados en virtude da alínea b) do número anterior, nun prazo de dous meses contados desde o momento en que se fixo cargo deles.

Artigo 76. *Comité para o recoñecemento de cualificacións profesionais.*

1. Designaranse os representantes que integren a delegación española no Comité para o Recoñecemento de Cualificacións Profesionais a que se refire o artigo 58 da Directiva 2005/36/CE.

2. Será responsabilidade dos representantes a coordinación coas distintas autoridades competentes españolas e, se for o caso, a consulta ás correspondentes organizacións colexiais, cando resulte necesario en función dos temas que vaia tratar o Comité, para establecer as intervencións, as posicións ou o sentido do voto, se for o caso, da delegación española no Comité. Excepcionalmente, e logo de autorización do presidente do Comité nos termos previstos no seu regulamento interno, a delegación española poderá ir acompañada dalgún experto na materia de que se trate.

Disposición adicional primeira. *Mecanismos de cooperación.*

A Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas poderán establecer mecanismos de cooperación para harmonizar a aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións profesionais regulado neste real decreto, ben como para que as resolucións de recoñecemento de cualificacións profesionais adoptadas polas autoridades competentes das comunidades autónomas poidan producir efectos en todo o territorio nacional.

Disposición adicional segunda. *Prevención da fraude e outras prácticas ilícitas.*

1. As autoridades competentes adoptarán as medidas adecuadas para previr a fraude e outras prácticas ilícitas relacionadas co proceso de titulación ou expedición de títulos, sen que en ningún caso poidan producir efectos, en aplicación deste real decreto, os títulos españois ou doutros Estados membros obtidos en fraude de lei ou mediante prácticas ilícitas.

2. As autoridades competentes velarán para evitar que as disposicións deste real decreto poidan ser utilizadas por cidadáns españois para subtraerse dunha maneira abusiva da aplicación do dereito nacional en materia de profesións.

3. As persoas cuxas cualificacións profesionais españolas fosen recoñecidas noutro Estado membro non poden facer valer ese recoñecemento para obter en España outros dereitos diferentes dos que lles confire a cualificación profesional obtida en España, a menos que acrediten que obtiveron, ademais, outras cualificacións profesionais no outro Estado membro.

Disposición adicional terceira. *Rexistros de profesionais sanitarios.*

As disposicións de desenvolvemento a que se refire a disposición derradeira cuarta establecerán os mecanismos necesarios para a inclusión, no Rexistro de Profesionais Sanitarios do Sistema Nacional de Saúde e nos rexistros de profesionais sanitarios das comunidades autónomas, dos datos correspondentes aos recoñecementos concedidos para o exercicio de profesións sanitarias.

Disposición adicional cuarta. *Espazo Económico Europeo.*

A expresión «Estado(s) membro(s) da Unión Europea» que figura ao longo do articulado deste real decreto inclúe os Estados signatarios do Acordo sobre o Espazo Económico Europeo, subscrito no Porto o 2 de maio de 1992 e ratificado por España o 26 de novembro de 1993, nos termos establecidos na modificación que se efectúe no citado Acordo para incorporar a Directiva 2005/36/CE.

Disposición adicional quinta. *Acceso ao emprego público.*

O acceso ao emprego público en España, dos nacionais doutros Estados membros da Unión Europea, rexerá pola normativa xeral en materia de función pública: artigo 57 da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do emprego público, e as súas normas de desenvolvemento.

Disposición adicional sexta. *Designación de autoridades competentes.*

A designación das autoridades competentes a que se refiren os artigos 74, 75 e 76 corresponderá á Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, logo de consulta cos ministerios que teñan asignadas profesións recollidas nos anexos deste real decreto.

Disposición transitoria primeira. *Procedementos en tramitación.*

1. Os procedementos de recoñecemento de cualificacións profesionais iniciados con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto continuarán a súa tramitación e resolveranse de acordo coa normativa vixente no momento da súa iniciación.

2. Até que se diten as normas de desenvolvemento deste real decreto a que se refire a disposición derradeira cuarta, seguirán aplicándose, co seu propio rango e en canto non se opoñan a el, as disposicións ditadas para o desenvolvemento e aplicación dos reais decretos que se derrogan.

Disposición transitoria segunda. *Auditoría de contas.*

Mentres se produza a incorporación ao ordenamento xurídico español da Directiva 2006/43/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de maio de 2006, relativa á auditoría legal das contas anuais e das contas consolidadas, o recoñecemento para o exercicio da actividade de

auditoría de contas rexerá polo disposto neste real decreto. A autoridade competente para ese recoñecemento será o Ministerio de Economía e Facenda.

Disposición derogatoria única.

1. Quedan derrogados os seguintes reais decretos:

Real decreto 331/1989, do 17 de marzo, polo que se regula o recoñecemento de títulos, diplomas e certificados de veterinarios dos Estados membros da Unión Europea, o exercicio efectivo do dereito de establecemento e a libre prestación de servizos, modificado e ampliado polo Real decreto 335/1992, do 3 de abril, e modificado polo Real decreto 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 1081/1989, do 28 de agosto, polo que se regula o recoñecemento de certificados, diplomas e outros títulos do sector da arquitectura dos Estados membros da Unión Europea, ben como o exercicio efectivo do dereito de establecemento e a libre prestación de servizos, modificado polos reais decretos 314/1996, do 23 de febreiro, 905/2001, do 27 de xullo, e 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 1667/1989, do 22 de decembro, polo que se regula o recoñecemento de diplomas, certificados e outros títulos de farmacia dos Estados membros da Unión Europea, ben como o exercicio efectivo do dereito de establecemento, modificado e ampliado polo Real decreto 1595/1992, do 23 de decembro, e modificado polo Real decreto 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro, polo que se regula o recoñecemento de diplomas, certificados e outros títulos de médico e de médico especialista dos Estados membros da Unión Europea, o exercicio efectivo do dereito de establecemento e a libre prestación de servizos, modificado polos reais decretos 2072/1995, do 22 de decembro, 326/2000, do 3 de marzo, e 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 305/1990, do 23 de febreiro, polo que se regula o recoñecemento de diplomas, certificados e outros títulos de enfermeiros responsables de coidados xerais dos Estados membros da Unión Europea, o exercicio efectivo do dereito de establecemento e a libre prestación de servizos, modificado e ampliado polo Real decreto 1275/1992, do 23 de outubro, e modificado polo Real decreto 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 1017/1991, do 28 de xuño, polo que se regula o recoñecemento de diplomas, certificados e outros títulos de matrona ou asistente obstétrico dos Estados membros da Comunidade Europea, ben como o exercicio efectivo do dereito de establecemento e de libre prestación de servizos, modificado polos reais decretos 279/1994, do 18 de febreiro, e 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 1665/1991, do 25 de outubro, polo que se regula o sistema xeral de recoñecemento de títulos de ensino superior dos Estados membros da Unión Europea, e outros Estados partes no Acordo sobre o Espazo Económico Europeo, que exixen unha formación mínima de tres anos de duración, modificado polos reais decretos 767/1992, do 26 de xuño, 2073/1995, do 22 de decembro, 1754/1998, do 31 de xullo, 411/2001, do 20 de abril, 253/2003, do 28 de febreiro, e 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 675/1992, do 19 de xuño, polo que se regula o recoñecemento de diplomas, certificados e outros títulos de odontólogo dos Estados membros da Unión Europea, ben como o exercicio efectivo do dereito de establecemento e de libre prestación de servizos, modificado polo Real decreto 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 1396/1995, do 4 de agosto, polo que se regula un segundo sistema xeral de recoñecemento de formacións profesionais dos Estados membros da Unión Europea e dos demais Estados signatarios do Acordo sobre o Espazo Económico Europeo, modificado polos

reais decretos 1754/1998, do 31 de xullo, 784/2001, do 6 de xullo, 253/2003, do 28 de febreiro, e 1171/2003, do 12 de setembro.

Real decreto 253/2003, do 28 de febreiro, polo que se incorpora ao ordenamento español a Directiva 1999/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de xuño de 1999, pola que se establece un mecanismo de recoñecemento de títulos respecto ás actividades profesionais a que se refiren as directivas de liberalización e de medidas transitorias.

2. Igualmente, quedan derogadas as disposicións dadas en desenvolvemento e aplicación deses reais decretos, coa excepción a que se refire o segundo número da disposición transitoria primeira, ben como cantas normas do mesmo ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto 607/1986, do 21 de marzo, para o exercicio efectivo da libre prestación de servizos dos avogados.*

Modifícase o artigo 2 do Real decreto 607/1986, do 21 de marzo, para o exercicio efectivo da libre prestación de servizos dos avogados, que queda redactado do seguinte modo:

«Por “avogado” entenderase toda persoa facultada para exercer as súas actividades profesionais baixo algunha das denominacións seguintes:

Alemaña: Rechtsanwalt.
Austria: Rechtsanwalt.
Bélxica: Avocat / Advocaat / Rechtsanwalt.
Bulgaria: Адвокат.
Chipre: Δικηγόρος.
Dinamarca: Advokat.
Eslovaquia: Advokát / Komerčný právnik.
Eslovenia: Odvetnik / Odvetnica.
Estonia: Vandeadvokaat.
Finlandia: Asianajaja / Advokat.
Francia: Avocat.
Grecia: Δικηγόρος.
Hungría: Ügyvéd.
Irlanda: Barrister / Solicitor.
Islandia: Lögmaour.
Italia: Avvocato.
Letonia: Zve'rina'ts advoka-ts.
Liechtenstein: Rechtsanwalt.
Lituania: Advokatas.
Luxemburgo: Avocat.
Malta: Avukat / Prokuratur Legali.
Noruega: Advokat.
Países Baixos: Advocaat.
Polonia: Adwokat / Radca prawny.
Portugal: Advogado.
Reino Unido: Advocate / Barrister / Solicitor.
República Checa: Advokát.
Romanía: Avocat.
Suecia: Advokat.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 936/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o exercicio permanente en España da profesión de avogado con título profesional obtido noutro Estado membro da Unión Europea.*

Modifícase o artigo 2 do Real decreto 936/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o exercicio permanente en España da profesión de avogado con título profesional obtido noutro Estado membro da Unión Europea, cuxa alínea a) queda redactada como segue:

«a) “Avogado”: toda persoa, nacional dun Estado membro da Unión Europea ou parte do Acordo sobre el

Espazo Económico Europeo, habilitada para o exercicio da súa actividade profesional cun dos títulos seguintes:

Alemaña: Rechtsanwalt.
Austria: Rechtsanwalt.
Bélxica: Avocat / Advocaat / Rechtsanwalt.
Bulgaria: Адвокат.
Chipre: Δικηγόρος.
Dinamarca: Advokat.
Eslovaquia: Advokát / Komerčný právnik.
Eslovenia: Odvetnik / Odvetnica.
Estonia: Vandeadvokaat.
Finlandia: Asianajaja / Advokat.
Francia: Avocat.
Grecia: Δικηγόρος.
Hungría: Ügyvéd.
Irlanda: Barrister / Solicitor.
Islandia: Lögmaour.
Italia: Avvocato.
Letonia: Zve'rina'ts advoka-ts.
Liechtenstein: Rechtsanwalt.
Lituania: Advokatas.
Luxemburgo: Avocat.
Malta: Avukat / Prokuratur Legali.
Noruega: Advokat.
Países Baixos: Advocaat.
Polonia: Adwokat / Radca prawny.
Portugal: Advogado.
Reino Unido: Advocate / Barrister / Solicitor.
República Checa: Advokát.
Romanía: Avocat.
Suecia: Advokat.»

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpóranse ao dereito español a Directiva 2005/36/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de setembro de 2005, relativa ao recoñecemento de cualificacións profesionais, e a Directiva 2006/100/CE do Consello, do 20 de novembro de 2006, pola que se adaptan determinadas directivas no ámbito da libre circulación de persoas, con motivo da adhesión de Bulgaria e Romanía á Unión Europea.

Disposición derradeira cuarta. *Desenvolvemento normativo.*

Corresponde aos ministros copropoñentes deste real decreto, sen prexuízo do que dispoñan as comunidades autónomas no ámbito das súas competencias, ditaren cantas disposicións sexan precisas para o desenvolvemento e execución do disposto nel.

Disposición derradeira quinta. *Actualización dos anexos.*

Os anexos deste real decreto serán actualizados, cando resulte necesario, por orde do ministro da Presidencia, por proposta conxunta do ministro ou ministros competentes por razón da materia e do ministro de Economía e Facenda, que será adoptada logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 8 de novembro de 2008.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANEXO I**Lista de asociacións e organizacións profesionais que reúnen as condicións do artigo 4.3**IRLANDA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REINO UNIDO

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects

34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

Notas:

(¹) Os nacionais irlandeses tamén poden ser membros das seguintes asociacións e organizacións do Reino Unido:

- Institute of Chartered Accountants in England and Wales
- Institute of Chartered Accountants of Scotland
- Institute of Actuaries
- Faculty of Actuaries
- The Chartered Institute of Management Accountants
- Institute of Chartered Secretaries and Administrators
- Royal Town Planning Institute
- Royal Institution of Chartered Surveyors
- Chartered Institute of Building.

(²) Unicamente para o que se refire á actividade de control de contas.

ANEXO II

Lista das formacións de estrutura específica a que se refire o artigo 19.3.b)

1. *Ámbito paramédico e de pedagogía social*

As formacións de:

en Alemaña:

- enfermeiro(a) puericultor(a) sanitario (a) («Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)»),
- fisioterapeuta [«Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)»] ⁽¹⁾,
- terapeuta ocupacional/ergoterapeuta («Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut»),
- logopeda («Logopäde/Logopädin»),
- ortoptista [«Orthoptist(in)»],
- educador recoñecido polo Estado [«Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)»],
- educador(a) terapeuta recoñecido/a polo Estado [«Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)»],
- asistente técnico médico de laboratorio [«medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)»],
- asistente técnico médico en radioloxía [«medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)»],
- asistente técnico médico en diagnósticos funcionais «medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik»,
- asistente técnico en medicina veterinaria [«veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)»],
- dietista [«Diätassistent(in)»],
- técnico farmacéutico («Pharmazieingenieur»), formación recibida antes do 31 de marzo de 1994 no territorio da antiga República Democrática Alemá ou no territorio dos novos Estados federados,
- logoterapeuta [«Sprachtherapeut(in)»];
- coidador(a) xeriátrico(a) («Altenpflegerin und Altenpfleger»);

que representa as formacións dunha duración de trece anos como mínimo, dos cales:

- ben tres anos como mínimo de formación profesional cursados nunha escola especializada sancionada por un exame, completados, se for o caso, por un ciclo de especialización de un ou dous anos sancionado por un exame,
- ou ben dous anos e medio como mínimo nunha escola especializada sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo de seis meses de duración ou un período de prácticas dun mínimo de seis meses de duración nun centro acreditado,
- ou ben dous anos como mínimo nunha escola especializada sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo dun ano de duración ou un período de prácticas dun mínimo dun ano de duración nun centro acreditado;

⁽¹⁾ A partir do 1 de xuño de 1994, a titulación profesional de «Krankengymnast(in)» quedou substituída pola de «Physiotherapeut(in)». Non obstante, os profesionais que obtivesen a súa titulación antes desta data poden, se o desexan, seguir utilizando a antiga titulación de «Krankengymnast(in)».

na República Checa:

- auxiliar de atención sanitaria («Zdravotnický asistent»),

que representa unha formación dunha duración total de trece anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional secundaria nunha escola secundaria de estudos sanitarios, sancionada polo exame «maturitní zkouška»,

— auxiliar de nutrición («Nutriční asistent»),

que representa unha formación dunha duración total de trece anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional secundaria nunha escola secundaria de estudos sanitarios, sancionada polo exame «maturitní zkouška»;

en Italia:

— protésico dental («odontotecnico»),

— óptico («ottico»);

que representa as formacións dunha duración de trece anos como mínimo, dos cales:

- ben tres anos como mínimo de formación profesional cursados nunha escola especializada sancionada por un exame, completados se for o caso, por un ciclo de especialización de un ou dous anos sancionado por un exame,
- ou ben dous anos e medio como mínimo nunha escola especializada sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo de seis meses de duración ou un período de prácticas dun mínimo de seis meses de duración nun centro acreditado,
- ou ben dous anos como mínimo nunha escola especializada sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo dun ano de duración o un período de prácticas dun mínimo dun ano de duración nun centro acreditado;

en Chipre:

— protésico dental («οδοντοτεχνίτης»),

que representa unha formación dunha duración total de catorce anos como mínimo, dos cales polo menos seis de educación primaria, seis de ensino secundario e dous de formación profesional postsecundaria, completada cun ano de experiencia profesional,

— óptico («τεχνικός οπτικός»),

que representa unha formación dunha duración total de catorce anos como mínimo, dos cales polo menos seis de educación primaria, seis de ensino secundario e dous de ensino postsecundario, completada cun ano de experiencia profesional;

en Letonia:

— enfermeira dentista («zobārstniecības māsa»),

que representa unha formación dunha duración total de trece anos como mínimo, dos cales polo menos dez de ensino escolar xeral e dous de formación profesional nunha escola de estudos sanitarios, completada con tres anos de experiencia profesional ao cabo dos cales debe superarse un exame para obter o certificado da especialización,

— auxiliar de laboratorio biomédico («biomedicīnas laborants»),

que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos dez de ensino escolar xeral e dous de formación profesional nunha escola de estudos sanitarios, completada con dous anos de experiencia profesional ao cabo dos cales debe superarse un exame para obter o certificado de especialización,

— protésico dental («zobu tehnikis»),

que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos dez de ensino escolar xeral e tres de formación profesional nunha escola de estudos sanitarios, completada con dous anos de experiencia profesional ao cabo dos cales debe superarse un exame para obter o certificado de especialización,

— auxiliar fisioterapeuta («fizioterapeita asistents»),

que representa unha formación dunha duración total de trece anos como mínimo, dos cales polo menos dez de ensino escolar xeral e tres de formación profesional nunha escola de estudos sanitarios, completada con dous anos de experiencia profesional ao cabo dos cales debe superarse un exame para obter o certificado de especialización;

en Luxemburgo:

— asistente técnico médico en radioloxía [«assistant(e) technique médical(e) en radiologie»],

— asistente técnico médico en laboratorio [«assistant(e) technique médical(e) de laboratoire»],

- enfermeiro(a) psiquiátrico(a) («infirmier/lière psychiatrique»),
- asistente técnico médico en cirurxía [«assistant(e) technique médical(e) en chirurgie»],
- enfermeiro(a) pediátrico(a) [«infirmier(ère) en pédiatrie»],
- enfermeiro(a) de anestesia e reanimación [«infirmier(ère) en anesthésie et en réanimation»],
- masaxista («masseur»),
- educador(a) («éducateur/trice»),

que representa as formacións dunha duración de trece anos como mínimo, dos cales:

- ben tres anos como mínimo de formación profesional cursados nunha escola especializada sancionada por un exame, completados se for o caso, por un ciclo de especialización de un ou dous anos sancionado por un exame,
- ou ben dous anos e medio como mínimo nunha escola especializada sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo de seis meses de duración ou un período de prácticas dun mínimo de seis meses de duración nun centro acreditado,
- ou ben dous anos como mínimo nunha escola especializada sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo dun ano de duración ou un período de prácticas dun mínimo dun ano de duración nun centro acreditado;

nos Países Baixos:

- asistente en medicina veterinaria («dierenartsassistent»),

que representa as formacións dunha duración de trece anos como mínimo, dos cales tres anos de formación profesional nunha escola especializada ("MBO") ou ben tres anos de formación profesional no sistema de aprendizaxe DUAL ("LLW"), ambas sancionadas por un exame;

en Austria:

- formación básica especializada en enfermaría pediátrica («spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege»),

que representa un ciclo de estudos e de formación dunha duración total de 13 anos como mínimo, dos cales polo menos dez anos de ensino escolar xeral e tres de formación profesional nunha escola de enfermaría, acreditado mediante a superación dun exame para a obtención do título;

- formación básica especializada en enfermaría psiquiátrica («spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege»),

que representa un ciclo de estudos e de formación dunha duración total de 13 anos como mínimo, dos cales polo menos dez anos de ensino escolar xeral e tres de formación profesional nunha escola de enfermaría, acreditado mediante a superación dun exame para a obtención do título;

- óptico de lentes de contacto («Kontaktlinsenoptiker»),

- podólogo («Fußpfleger»),

- audioprotesista («Hörgeräteakustiker»),

- auxiliar de farmacia («Drogist»),

que representan formacións dunha duración total de catorce anos como mínimo, dos cales cinco anos como mínimo de formación realizada seguindo un programa estruturado, dividida nunha aprendizaxe de polo menos tres anos de duración, que inclúa unha formación adquirida en parte na empresa e en parte nun centro de ensino profesional, e un período de práctica e formación profesionais, sancionada por un exame profesional que dea dereito a exercer a profesión e a formar aprendices,

- masaxista («Masseur»),

que representa as formacións dunha duración total de catorce anos, dos cales cinco anos de formación realizada seguindo un programa estruturado, que comprenda unha aprendizaxe de dous anos de duración, un período de práctica e formación profesionais de dous anos de duración e unha formación dun ano sancionada por un exame profesional que dea dereito a exercer a profesión e a formar aprendices,

— educador(a) de xardín de infancia («Kindergärtner/in»),

— educador(a) («Erzieher»),

que representan as formacións dunha duración total de trece anos, dos cales cinco anos de formación profesional nunha escola especializada, sancionada por un exame;

en Eslovaquia:

— profesor no ámbito da danza en escolas elementais de belas artes («učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách»),

que representa unha formación dunha duración total de catorce anos e medio como mínimo, dos cales oito de educación primaria, catro de formación nun centro de ensino secundario especializado e unha formación de cinco semestres de duración en pedagogía da danza,

— educador en establecementos de educación especial ou de servizo social («vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb»),

que representa unha formación dunha duración total de catorce anos como mínimo, dos cales oito ou nove de educación primaria, catro de formación nun centro de ensino secundario especializado ou outra escola de ensino secundario e unha formación adicional de dous anos de especialización a tempo parcial.

2. Sector dos mestres-artesáns («Mester/Meister/Maitre»), que se refire a formacións relativas a actividades artesanais non cubertas polo título III, capítulo III, da presente directiva

As formacións de:

en Dinamarca:

— óptico («optometrist»),

cuxo ciclo de formación terá unha duración total de catorce anos, dos cales cinco anos deberán corresponder a unha formación profesional, repartida entre unha formación teórica de dous anos e medio, adquirida nun centro de ensino profesional, e unha formación práctica de dous anos e medio, adquirida nunha empresa, sancionada por un exame recoñecido sobre a actividade artesanal e que dá dereito a usar o título de «Mester»,

— ortoptista, protesista («ortopædimekaniker»),

cuxo ciclo de formación terá unha duración total de doce anos e medio, dos cales tres anos e medio corresponderán a unha formación profesional, repartida entre unha formación teórica dun semestre, realizada nun centro de ensino profesional, e unha formación práctica de tres anos, adquirida nunha empresa, sancionada por un exame recoñecido relativo á actividade artesanal e que dá dereito a utilizar o título de «Mester»,

— técnico en calzado ortopédico («ortopædiskomager»),

cuxo ciclo de formación terá unha duración total de trece anos e medio, dos cales catro anos e medio corresponderán a unha formación profesional, repartida entre unha formación teórica de dous anos, realizada nun centro de ensino profesional, e unha formación práctica de dous anos e medio, adquirida nunha empresa, sancionada por un exame recoñecido que dá dereito a utilizar o título de «Mester»;

en Alemaña:

— óptico («Augenoptiker»),

— protésico dental («Zahntechniker»),

— técnico protesista («Orthopädietechniker»),

— audioprotésico («Hörgeräte-Akustiker»),

— técnico en calzado ortopédico («Orthopädienschuhmacher»);

en Luxemburgo:

— óptico («opticien»),

— protésico dental («mécanicien dentaire»),

- audioprotesista («audioprothésiste»),
- protesista-técnico en confección de vendaxes («mécanicien orthopédiste/bandagiste»),
- técnico en calzado ortopédico («orthopédiste-cordonnier»),

cuxos ciclos de formación terán unha duración total de catorce anos dos cales polo menos cinco deberán corresponder a unha formación realizada nun marco estruturado, adquirida parcialmente na empresa e parcialmente no centro de ensino profesional e sancionada por un exame que haberá que superar para poder exercer, de maneira autónoma ou como traballador por conta allea cun nivel comparable de responsabilidade, unha actividade considerada artesanal;

en Austria:

- técnico en confección de vendaxes («Bandagist»),
- técnico en corsés («Miederwarenerzeuger»),
- óptico («Optiker»),
- técnico en calzado ortopédico («Orthopädienschuhmacher»),
- protesista («Orthopädietechniker»),
- protésico dental («Zahntechniker»),
- xardineiro («Gärtner»),

que representan as formacións dunha duración total de catorce anos como mínimo, dos cales cinco anos como mínimo, de formación realizada seguindo un programa estruturado, e dividida nunha aprendizaxe de polo menos tres anos de duración, que inclúa formación adquirida en parte na empresa e en parte nun centro de ensino profesional, e un período de práctica e formación profesional de dous anos de duración como mínimo, sancionada por un exame de mestría que dá dereito a exercer a profesión, a formar aprendices e a utilizar o título de «Meister»;

as formacións para mestres-artesáns no ámbito da produción agraria e da silvicultura, especialmente:

- mestre en produción agraria («Meister in der Landwirtschaft»),
- mestre en economía doméstica agraria («Meister in der ländlichen Hauswirtschaft»),
- mestre en horticultura («Meister im Gartenbau»),
- mestre en xardinaria de mercado («Meister im Feldgemüsebau»),
- mestre en pomoloxía e transformación de froitas («Meister im Obstbau und in der Obstverwertung»),
- mestre en vinicultura e produción de viños («Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft»),
- mestre en produtos lácteos («Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft»),
- mestre en cría de cabalos («Meister in der Pferdewirtschaft»),
- mestre en pesca («Meister in der Fischereiwirtschaft»),
- mestre en cría de aves de curral («Meister in der Geflügelwirtschaft»),
- mestre en apicultura («Meister in der Bienenwirtschaft»),
- mestre en silvicultura («Meister in der Forstwirtschaft»),
- mestre en plantación de bosques e en xestión de bosques («Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft»),
- mestre en almacenaxe agrícola («Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung»),

que representan as formacións dunha duración total de quince anos como mínimo, dos cales seis anos como mínimo de formación realizada seguindo un programa estruturado e dividida nunha aprendizaxe de polo menos tres anos de duración, que inclúa formación adquirida en parte na empresa e en parte nun centro de ensino profesional, e un período de prácticas de tres anos de duración sancionadas por un exame de mestría que dea dereito a exercer a profesión, a formar aprendices e a utilizar o título de «Meister»;

en Polonia:

— profesor de formación práctica centrada no exercicio da profesión («Nauczyciel praktycznej nauki zawodu»), que representa

unha formación de:

- i) unha duración de oito anos de educación primaria e cinco anos de formación profesional de nivel secundario ou de ensino secundario equivalente nun ámbito determinado, completada cunha formación pedagóxica dunha duración total de 150 horas como mínimo, unha formación en seguranza e hixiene do traballo e un período de dous anos de experiencia profesional na profesión que se vaia ensinar,
- ii) unha duración de oito anos de educación primaria e cinco anos de formación profesional de nivel secundario e certificado de estudos dunha escola técnica de pedagogía de nivel postsecundario,
- iii) unha duración de oito anos de educación primaria, dous ou tres anos de formación profesional básica de nivel secundario e tres anos como mínimo de experiencia profesional, sancionada polo título de mestría na profesión de que se trate e completada cunha formación pedagóxica dunha duración mínima de 150 horas;

en Eslovaquia:

— mestre de formación profesional («majster odbornej výchovy»),

que representa unha formación ~~dunha~~ duración total de doce anos como mínimo, dos cales oito de educación primaria, catro anos de formación profesional [formación profesional completa de nivel secundario ou aprendizaxe na formación profesional correspondente (similar) ou formación de aprendizaxe], experiencia profesional dunha duración total de tres anos como mínimo no ámbito da formación ou da aprendizaxe adquiridas e estudos pedagóxicos complementarios na facultade de pedagogía ou nas universidades técnicas, ou educación secundaria completa e aprendizaxe na formación profesional correspondente (similar) ou formación de aprendizaxe, experiencia profesional dunha duración total de tres anos como mínimo no ámbito da formación ou da aprendizaxe adquiridas e estudos pedagóxicos complementarios na facultade de pedagogía, ou, a partir do 1 de setembro de 2005, formación especializada no ámbito da pedagogía especial brindada en centros de metodoloxía aos mestres de formación profesional de escolas especiais sen estudos pedagóxicos complementarios.

2 bis. Mestre artesán "Meister/Maitre" (formación escolar e profesional que dá acceso ao título de "Meister/Maitre") nas seguintes profesións:

en Alemaña:

- metalista ("Metallbauer"),
- técnico de instrumental cirúrxico ("Chirurgiemechaniker"),
- carroceiro e montador de vehículos ("Karosserie- und Fahrzeugbauer"),
- mecánico de automóviles ("Kraftfahrzeugtechniker"),
- mecánico de ciclomotores e motocicletas ("Zweiradmechaniker"),
- frigorista ("Kälteanlagenbauer"),
- informático ("Informationstechniker")
- mecánico agrícola ("Landmaschinenmechaniker"),
- armeiro ("Büchsenmacher"),
- latoeiro ("Klempner"),
- fontaneiro e técnico de calefacción ("Installateur und Heizungsbauer"),
- técnico electricista ("Elektrotechniker"),
- técnico de construción de maquinaria eléctrica ("Elektromaschinenbauer"),
- técnico da construción naval ("Boots- und Schiffbauer"),
- albanel e encofrador ("Maurer und Betonbauer")
- técnico de construción de estufas e de equipamentos de calefacción por aire ("Ofen- und Luftheizungsbauer"),
- carpinteiro de obra ("Zimmerer"),
- tellador ("Dachdecker"),
- técnico de construción de estradas ("Strassenbauer"),
- técnico de illamento térmico e acústico ("Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer"),

- poceiro (“Brunnenbauer”),
- canteiro e escultor de pedra (“Steinmetz und Steinbildhauer”),
- estucador (“Stuckateur”),
- pintor e vernizador (“Maler und Lackierer”),
- montador de estadas (“Gerüstbauer”),
- desfeluxador (“Schornsteinfeger”),
- mecánico de precisión (“Feinwerkmechaniker”),
- carpinteiro (“Tischler”),
- cordoeiro (“Seiler”),
- panadeiro (“Bäcker”),
- pasteiro (“Konditor”),
- carnicero (“Fleischer”),
- peiteador (“Frisör”),
- vidreiro (“Glaser”),
- soprador de vidro e fabricante de aparellos de vidro (“Glasbläser und Glasapparatebauer”),
- vulcanizador e reparador de pneumáticos (“Vulkaniseur und Reifenmechaniker”):

en Luxemburgo:

- panadeiro-pasteiro (“boulangier-pâtissier”),
- pasteiro, chocolateiro, confeitiro, xeadeiro (“pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier”),
- carnicero-chacineiro (“boucher-charcutier-chevalin”),
- elaborador de pratos preparados (« traiteur »),
- muiñeiro (“meunier”),
- xastre-modisto (“tailleur-couturier”),
- sombreiroiro (« modiste-chapelier »),
- peleteiro (“fourreur”),
- zapateiro (“boitier-cordonnier”),
- reloxeiro (« horloger »),
- xoieiro-ourive (« bijoutier-orfèvre »),
- peiteador (« coiffeur »),
- esteticista (« esthéticien »),
- mecánico xeral (« mécanicien en mécanique générale”),
- instalador de ascensores, montacargas, escaleiras mecánicas e de material de mantemento (“installateur d’ascenseurs, de montecharges, d’escaliers mécaniques et de matériel de manutention”),
- armeiro (“armurier”),
- ferreiro (“forgeron”),
- mecánico de máquinas e de equipamentos industriais e de construción (“mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction”),
- mecánico electrónico especialista en automóviles e motos (“mécanicien-électronicien d’autos et de motos”),
- técnico de construción e reparación de carrozarías (“constructeur réparateur de carrosseries”),
- chapista e pintor de vehículos de motor (“débossleur-peintre de véhicules automoteurs”),

- bobinador (“bobineur”),
- electrónico de instalacións e aparellos audiovisuais (“électronicien d’installations et d’appareils audiovisuels”),
- técnico de construción e reparación de redes de teledistribución (“constructeur réparateur de réseaux de télédistribution”),
- técnico electrónico especialista en ofimática e informática (“électronicien en bureautique et en informatique”),
- mecánico de máquinas e de equipamentos agrarios e vitivinícolas (“mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles”),
- caldeireiro (“chaudronnier”),
- galvanizador (“galvaniseur”),
- experto en automóviles (“expert en automobiles”),
- contratista de construción (“entrepreneur de construction”),
- contratista de pavimentación e asfaltamento (“entrepreneur de voirie et de pavage”),
- chapista (“confectionneur de chapes”),
- contratista de obras de illamento térmico, acústico e de estanquidade (“entrepreneur d’isolations thermiques, acoustiques et d’étanchéité”),
- instalador de calefacción e sanitarios (“installateur de chauffage-sanitaire”),
- instalador frigorista (« installateur frigoriste »),
- electricista (« électricien »),
- instalador de anuncios luminosos (« installateur d’enseignes lumineuses »),
- técnico electrónico de comunicacións e informática (“électronicien en communication et en informatique”),
- instalador de sistemas de alarma e de seguraza (“installateur de systèmes d’alarmes et de sécurité”),
- carpinteiro-ebanista (“menuisier-ébéniste”),
- instalador de parquet (“parqueteur”),
- instalador de elementos prefabricados (“poseur d’éléments préfabriqués”),
- fabricante e instalador de persianas, celosías, toldos e estores (“fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store”),
- construtor de estruturas metálicas (“entrepreneur de constructions métalliques”),
- construtor de fornos (“constructeur de fours”),
- tellador-ferrallista (“couvreur-ferrallier”),
- carpinteiro de obra (“charpentier”),
- marmorista-canteiro (“marbrier-tailleur de pierres”),
- colocador de pavimentos e azulexos (“carreleur”),
- recebador de teitos e fachadas (“plafonneur-façadier”),
- pintor decorador (“peintre-décorateur”),
- vidreiro e espelleiro (“vitrier-miroitier”),
- tapiceiro-decorador (“tapissier-décorateur”),
- técnico de construción e instalación de chemineas e de estufas de cerámica (“constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence”),
- impresor (“imprimeur”),
- operador de medios de comunicación (“opérateur média”),
- serígrafo (“sérigraphie”),
- encadernador (“relieur”),

- técnico de instrumental médico-cirúrxico (“mécanicien de matériel médico-chirurgical”),
- instructor de conducción de automóviles (“instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs”),
- fabricante e instalador de revestimentos de madeira e de tellados metálicos (“fabricant poseur de bardages et toitures métalliques”),
- fotógrafo (“photographe”),
- fabricante e reparador de instrumentos musicais (« fabricant réparateur d’instruments de musique”),
- instrutor de natación (“instructeur de natation”);

en Austria:

- mestre de obras (“Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),
- panadeiro (“Backer”),
- poceiro (“Brunnenmeister”),
- tellador (“Dachdecker”),
- técnico electricista (“Elektrotechnik”),
- carnicero (“Fleischer”),
- peiteador e fabricante de perrucas (estilista) [“Friseur und Peückenmacher (Stylist)”,
- técnico de instalación de sanitarios e de gas (“Gas- und Sanitärtechnik”),
- vidreiro (“Glaser”),
- instalador de revestimentos de vidro e pulidor de vidro plano (“Glasbelger und Flachglasschleifer”),
- soprador de vidro e fabricante de instrumentos de vidro (“Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung”),
- moldador e pulidor de vidro oco (actividades artesanais conexas) [“Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk”),
- fumista (“Hafner”),
- técnico de calefacción (“Heizungstechnik”),
- técnico de ventilación (actividades artesanais conexas) [“Lüftungstechnik (verbudenes Handwerk)”],
- técnico de frío e climatización (“Kälte- und Klimatechnik”),
- técnico electrónico de comunicacións (“Kommunikationselektronik”),
- pasteiro, incluídas as actividades de confeitiro, xeadeiro e chocolateiro [“Konditor (“Zuckerbäcker”) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und –Schokoladewarenherzeugung”,
- mecánico de automóviles (“Kraftfahrzeugtechnik”),
- carroceiro, incluídos os chapistas e pintores de carrozaría (actividades artesanais conexas) [“Karosserie- bauer einschl. Karosseriespengler u. –lackierer (verbundenes Handwerk)],
- transformador de plásticos (“Kunststoffverarbeitung”),
- pintor de edificios e construcións (“Maler und Anstreicher”),
- vernizador (“Lackierer”),
- dourador e estuquista (“Vergolder und Staffierer”),
- fabricante de placas e rótulos (actividades artesanais conexas) [“Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)”],
- técnico de construción de maquinaria eléctrica e de automatización (“Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung”),
- técnico de electrónica (“Mechatroniker f. Elektronik”),
- técnico de ofimática e sistemas informáticos (“Büro- und EDV-Systemtechnik”),
- técnico de máquinas e técnicas de fabricación (“Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik”),
- técnico de equipamentos médicos (actividades artesanais conexas) [“Mechatroniker f. Medizingerätetechnik” (verbundenes Handwerk)],

- técnico de enxeñaría de superficies (“Oberflächentechnik”),
- deseñador de elementos de construción en metal (actividades artesanais conexas) [“Metalldesign (verbundenes Handwerk)”],
- cerralleiro (“Schlosser”),
- ferreiro (“Schmied”),
- técnico de maquinaria agrícola (“Landmaschinentechnik”),
- fontaneiro (“Spengler”),
- caldeireiro (actividades artesanais conexas) [“Kupferschmied (verbundenes Handwerk)”],
- mestre marmorista, incluídos os fabricantes de pedra artificial e de terrazo (“Steinmetzmeister einsch. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher”),
- estuquista e escaiolista (“Stukkateur und Trockenausbauer”),
- carpinteiro (“Tischler”),
- maquetista (“Modellbauer”),
- cubeiro (“Binder”),
- cubeiro de madeira (“Drechsler”),
- técnico de construción naval (“Bootsbauer”),
- escultor (actividades artesanais conexas) [“Bildhauer (verbundenes Handwerk)”],
- vulcanizador (“Vulkaniseur”),
- armeiro (incluído o comercio de armas) [“Waffengewerbe (“Büchsenmacher”) einsch. des Waffenhandels”],
- técnico de illamento térmico, acústico e ignífugo (“Wärme- Kälte- Schall und Branddämmmer”),
- mestre carpinteiro de obras (“Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),

que representan un ciclo de estudos e de formación dunha duración total de polo menos 13 anos, dos cales tres como mínimo de formación realizada seguindo un programa estruturado, adquirida en parte na empresa e en parte nun centro de formación profesional, acreditada mediante exame, así como unha formación teórica e práctica de mestre artesán dun ano como mínimo. A superación do exame de mestría artesanal dá dereito a exercer a profesión en calidade de traballador independente, a formar aprendices e a utilizar o título de “Meister/Maître”.

3. Sector marítimo

a) Navegación marítima

As formacións de:

na República Checa:

- auxiliar de ponte («palubní asistent»),
- oficial encargado da garda da navegación («námořní poručík»),
- piloto de primeira («první palubní důstojník»),
- capitán («kapitán»),
- auxiliar de máquinas («strojní asistent»),
- oficial encargado de vixilancia de máquinas («strojní důstojník»),
- primeiro oficial de máquinas («druhý strojní důstojník»),
- xefe de máquinas («první strojní důstojník»),
- electricista («elektrotechnik»),
- oficial electricista xefe («elektrodůstojník»);

en Dinamarca:

- capitán da mariña mercante («skibsfører»),
- segundo («overstyrmand»),
- temoneiro, patrón de cabotaxe («enestyrmand, vagthavende styrmand»),
- patrón de cabotaxe («vagthavende styrmand»),
- mecánico naval («maskinchef»),
- mecánico naval maior («l. Maskinmester»),
- mecánico naval maior/mecánico naval de segunda clase («l. maskinmester/vagthavende maskinmester»);

en Alemaña:

- patrón maior de cabotaxe («Kapitän AM»),
- patrón de cabotaxe («Kapitän AK»),
- patrón de cabotaxe («Nautischer Schiffsoffizier AMW»),
- patrón subalterno («Nautischer Schiffsoffizier AKW»),
- mecánico naval maior — xefe de máquinas («Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen»),
- xefe mecánico naval de primeira clase — xefe de máquinas («Schiffsmaschinist CMA — Leiter von Maschinenanlagen»),
- mecánico naval de segunda clase («Schiffsbetriebstechniker CTW»),
- xefe motorista naval — mecánico naval único («Schiffsmaschinist CMAW — Technischer Alleinoffizier»);

en Italia:

- oficial de ponte («ufficiale di coperta»),
- oficial mecánico («ufficiale di macchina»);

en Letonia:

- oficial enxeñeiro eléctrico naval («Kuģu elektromehāniķis»),
- operador de máquinas de refrixeración («Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists»);

nos Países Baixos:

- xefe de cabotaxe (con formación complementaria) [«stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)»],
- motorista naval diplomado («diploma motordrijver»),
- oficial VTS («VTS-functionaris»);

en Romanía:

- temoneiro marítimo do grao especificado na sección II/4 do Código STCW («timonier maritim»);

que representan formacións:

— na República Checa:

- i) para auxiliar de ponte («palubní asistent»),

1. Idade mínima: 20 anos.

- 2. a) Escola naval ou facultade de estudos marítimos — departamento de navegación; ambas as formacións deben ser sancionadas polo exame «maturitní zkouška» e completadas cun período de embarco acreditado durante o período de estudos dunha duración non inferior a seis meses, ou ben

b) un período de embarque acreditado non inferior a dous anos como mariñeiro integrante, en calidade de axudante, dunha garda de navegación en buques, e unha formación homologada que satisfaga o grao de competencia especificado na sección A-II/1 do Código STCW (Código de formación do Convenio internacional sobre normas de formación, titulación e garda para a xente de mar) e que tivese sido impartida por unha escola naval ou facultade de náutica dun país parte do Convenio STCW, ben como a superación dun exame ante un tribunal examinador recoñecido polo Comité de Transporte Marítimo da República Checa,

ii) para oficial encargado da garda de navegación («námořní poručík»),

1. Un período de embarque acreditado en calidade de auxiliar de ponte en buques de arqueo bruto de 500 toneladas como mínimo durante un período non inferior a seis meses para os que finalizasen os seus estudos nunha escola naval ou facultade de estudos marítimos, ou dun ano para os que finalizasen unha formación homologada; neste último período inclúense seis meses como mínimo en calidade de mariñeiro integrante dunha garda de navegación.
2. Rexistro de formación a bordo para os cadetes de ponte debidamente cuberto e referendado,

iii) para piloto de primeira («první palubní důstojník»),

Certificación de aptitude de oficial encargado da garda de navegación en buques de arqueo bruto de 500 toneladas como mínimo e un período de embarque acreditado non inferior a doce meses desempeñando esa función,

iv) para capitán («kapitán»),

= Certificado que habilite para o mando como capitán de buques de arqueo bruto comprendido entre 500 e 3 000 toneladas,

= Certificación de aptitude como piloto de primeira en buques de arqueo bruto de 3000 toneladas como mínimo e un período de embarco acreditado en calidade de piloto de primeira en buques de arqueo bruto de 500 toneladas como mínimo, cuxa duración non sexa inferior a seis meses, ben como un período de embarque acreditado en calidade de piloto de primeira en buques de arqueo bruto de 3 000 toneladas como mínimo, cuxa duración non sexa inferior a seis meses,

v) para auxiliar de máquinas («strojný asistent»),

1. Idade mínima: 20 anos.
2. Escola naval ou facultade de estudos marítimos — departamento de enxeñaría naval, e realización dun período de embarque acreditado non inferior a seis meses en buques durante os estudos,

vi) para oficial encargado da garda de máquinas («strojný důstojník»),

realización dun período de embarque acreditado en calidade de auxiliar de máquinas durante seis meses como mínimo para os que finalizasen os seus estudos nunha facultade ou escola naval,

vii) para primeiro oficial de máquinas («druhý strojný důstojník»),

realización dun período de embarque acreditado non inferior a doce meses en calidade de segundo oficial de máquinas en buques cuxa potencia propulsora principal sexa igual ou superior a 750 kW,

viii) para xefe de máquinas («první strojný důstojník»),

título idóneo que habilite para prestar servizo como primeiro oficial de máquinas en buques cuxa potencia propulsora principal sexa igual ou superior a 3 000 kW e un período de embarque acreditado non inferior a seis meses con ese cargo,

ix) para electricista («elektrotechnik»),

1. Idade mínima: 18 anos.
2. Escola naval ou doutro tipo, facultade de enxeñaría eléctrica, escola técnica ou escola técnica superior de enxeñaría electrotécnica, cuxas formacións deben ser sancionadas polo exame «maturitní zkouška»; tamén se debe realizar un período de prácticas acreditado non inferior a doce meses no ámbito da enxeñaría eléctrica,

x) para xefe electricista («elektrodůstojník»),

1. Escola naval ou facultade de náutica, facultade de enxeñaría eléctrica naval ou outra escola ou centro de ensino secundario no ámbito da enxeñaría eléctrica; todas as formacións deben ser sancionadas polo exame «maturitní zkouška» ou un exame de Estado.

2. Período de embarque acreditado en calidade de electricista durante un período mínimo de doce meses para os titulados por unha escola naval ou facultade, ou de 24 meses para os titulados por un centro de ensino secundario;

— en Dinamarca, nove anos de educación primaria, seguidos dun curso básico de formación básica e/ou de servizo marítimo dunha duración que poderá variar entre dezasete e trinta e seis meses e completadas:

i) para o patrón subalterno, con un ano de formación profesional especializada, ii) para os demais, con tres anos de

formación profesional especializada;

— en Alemaña, unha duración total que poderá variar entre catorce e dezaioito anos, entre os cales deberá constar un ciclo de formación profesional básica de tres anos e unha práctica de servizo marítimo dun ano, seguido dunha formación profesional especializada de un a dous anos completada, chegado o caso, cunha práctica profesional de navegación de dous anos;

— en Letonia:

i) para o oficial enxeñeiro eléctrico naval («kuģu elektromehāniķis»),

1. Idade mínima: 18 anos.

2. Representa unha formación dunha duración total de doce anos e medio como mínimo, dos cales polo menos nove anos de ensino elemental e tres de formación profesional. Ademais, servizo de navegación de non menos de seis meses como electricista naval ou axudante do enxeñeiro eléctrico en arcos cunha potencia de mais de 750 kW. A formación profesional culminará cun exame especial polas autoridades competentes conforme o programa de formación aprobado polo Ministerio de Transporte,

ii) para o operador de maquinaria de refrixeración («kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists»),

1. Idade mínima: 18 anos.

2. Representa unha formación dunha duración total de trece anos como mínimo, dos cales polo menos nove anos de ensino elemental e tres de formación profesional. Ademais, servizo de navegación de non menos de doce meses como axudante do enxeñeiro de maquinaria de refrixeración. A formación profesional culminará cun exame especial polas autoridades competentes conforme o programa de formación aprobado polo Ministerio de Transporte;

— en Italia, unha duración total de trece anos, dos cales polo menos cinco de formación profesional sancionada por un exame, e completados, de ser o caso, por un período de prácticas;

— nos Países Baixos:

i) para xefe de cabotaxe (con complemento) [«stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)»] e para motorista naval diplomado («diploma motordrijver»), un ciclo de estudos de catorce anos, dos cales polo menos dous fosen impartidos por unha escola profesional especializada, e completados cun período de prácticas profesionais de doce meses,

ii) para oficial VTS («VTS-functionaris»), unha duración total de quince anos, dos cales polo menos tres de formación profesional superior («HBO») ou de formación profesional intermedia («MBO»), seguidos dunha especialización nacional ou rexional, que inclúan cada unha polo menos doce semanas de formación teórica e estean sancionadas por un exame,

e que están recoñecidas no marco do Convenio internacional STCW (Convenio internacional de 1978 sobre normas de formación, titulación e garda para a xente de mar).

— en Romanía, para temoneiro marítimo II/4 STCW («timonier maritim»):

1. idade mínima: 18 anos ;

2. a) certificado de competencia de mariñeiro (estudos secundarios en escola naval); embarque de 24 meses como mariñeiro a bordo de buques de navegación marítima, dos cales polo menos 12 meses se efectuaron no curso dos últimos cinco anos; asistencia a un curso homologado para ascender ao nivel de execución (sete días);

b) ou ben, certificado de competencia de mariñeiro (estudos secundarios en escola naval) e certificación de aptitude como radio-operador, operador técnico no servizo móbil marítimo; embarque de 24 meses como mariñeiro e como radio-operador, operador técnico no servizo móbil marítimo ou operador titular do certificado de operador xeral (GOC) do Sistema mundial de socorro e seguranza marítimo (GMDSS); asistencia a un curso homologado para ascender ao nivel de execución (sete días).»

b) Pesca marítima

As formacións de:

en Alemaña:

- capitán de pesca («Kapitän BG/Fischerei»),
- patrón de pesca («Kapitän BLK/Fischerei»),
- patrón subalterno en buque armado para a pesca maior («Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei»),
- patrón subalterno en buque armado para a pesca («Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei»);

nos Países Baixos:

- capitán de pesca/mecánico naval maior («stuurman werktuigkundige V»),
- mecánico naval en buque armado para a pesca («werktuigkundige IV visvaart»),
- patrón de pesca («stuurman IV visvaart»),
- patrón de pesca/mecánico naval («stuurman werktuigkundige VI»),

que representan formacións:

- en Alemaña, dunha duración total que pode variar entre catorce e dezaioito anos, entre os cales deberán constar un ciclo de formación profesional básica de tres anos e un período de prácticas marítimas de un ano, seguido dunha formación profesional especializada de un a dous anos completada, chegado o caso, cun período de prácticas de navegación de dous anos;
 - nos Países Baixos, dun ciclo de estudos que pode variar entre trece e quince anos, dos cales polo menos dous estarán impartidos por unha escola profesional especializada, completado cun período de prácticas profesionais de doce meses,
- e que están recoñecidas polo Convenio de Torremolinos (Convenio internacional de 1977 sobre a seguranza dos buques de pesca).

4. Sector técnico

As formacións de:

na República Checa:

- técnico autorizado, construtor autorizado («autorizovaný technik, autorizovaný stavitel»),

que representa unha formación profesional dunha duración mínima de nove anos, dos cales catro anos de ensino técnico de nivel secundario sancionada polo «maturitní zkouška» (exame da escola técnica de nivel secundario), cinco anos de experiencia profesional, e proba de aptitude profesional para o exercicio da actividade profesional escollida no sector da construción (conforme a Lei n° 50/1976 Sb., relativa á construción, e a Lei n° 360/1992 Sb.),

- condutor de vehículo ferroviario («fyzická osoba řídící drážní vozidlo»),

que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional de nivel secundario, sancionada polo exame «maturitní zkouška» e completada co exame de Estado sobre a forza motriz dos vehículos,

- técnico revisor de vías («drážní revizní technik»),

que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional nunha escola secundaria de maquinaria ou electrónica, sancionada polo exame «maturitní zkouška»,

- instrutor de conducción por estrada («učitel autoškoly»),

persoa non menor de vinte e catro anos cunha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional de nivel secundario especializada no tráfico ou a maquinaria, sancionada polo exame «maturitní zkouška»,

- técnico estatal para a inspección técnica do estado dos vehículos de motor («kontrolní technik STK»),
 que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional de nivel secundario sancionada polo exame «maturitní zkouška» e completada cun período de prácticas de carácter técnico de polo menos dous anos; a persoa debe estar en posesión dun permiso de condución, no ter antecedentes penais e ter completado unha formación especial de técnico estatal dunha duración mínima de 120 horas e ter superado o correspondente exame,
- mecánico para o control das emisións dos automóviles («mechanik měření emisí»),
 que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional de nivel secundario sancionada polo exame «maturitní zkouška». Ademais, o aspirante debe realizar un período de prácticas de carácter técnico de tres anos como mínimo e seguir a formación especial de «Mecánico para o control das emisións dos automóviles», de oito horas de duración, e superar o correspondente exame,
- capitán de embarcación da clase I («kapitán I. třídy»),
 que representa unha formación dunha duración total de quince anos como mínimo, dos cales oito anos de educación primaria e tres anos de formación profesional, sancionada co exame «maturitní zkouška» e completada cun exame confirmado nun certificado de aptitude. Despois da formación profesional debe efectuarse un período de catro anos de práctica profesional, completada cun exame,
- restaurador de monumentos que son obras de artesanía artística («restaurátor památek, které jsou díly uměleckýchřemesel»),
 que representa unha formación dunha duración total de doce anos se inclúe un ensino técnico completo de nivel secundario no ámbito da restauración, ou estudos dunha duración de dez a doce anos nun ámbito relacionado co anterior, máis cinco anos de experiencia profesional cando se seguiu un ensino técnico completo de nivel secundario sancionado polo exame «maturitní zkouška», ou oito anos de experiencia profesional cando se seguiu un ensino técnico de nivel secundario sancionado polo exame final de aprendizaxe,
- restaurador de obras de arte que non sexan monumentos e que formen parte de coleccións en museos e galerías, ben como doutros obxectos de valor cultural («restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty»),
 que representa unha formación dunha duración total de doce anos, máis cinco anos de experiencia profesional cando se completase un ensino técnico de nivel secundario no ámbito da restauración, sancionada polo exame «maturitní zkouška»,
- xestor de residuos («odpadový hospodář»),
 que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional de nivel secundario, completada polo exame «maturitní zkouška» e cun período de cinco anos como mínimo de experiencia no sector da xestión de residuos adquirida nos últimos dez anos ,
- xefe de tecnoloxía de explosivos («technický vedoucí odstřelů»),
 que representa unha formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional de nivel secundario sancionada polo exame «maturitní zkouška»,
 e completada con:
 un período de dous anos como artilleiro subterráneo (para a actividade subterránea) e dun ano en superficie (para a actividade de superficie); durante ese tempo deberase ter traballado durante seis meses como auxiliar de artilleiro,
 curso de formación teórica e práctica de 100 horas de duración sancionado por un exame ante a autoridade mineira competente do distrito que corresponda,
 experiencia profesional de seis meses ou máis na planificación e realización de traballos de voadura importantes,
 curso de formación teórica e práctica de 32 horas de duración sancionado por un exame ante a autoridade mineira checa;
 en Letonia:
 — auxiliar de condutor de locomotora [«vůlces řízdekja vaditāja (mašīnista) palīgs)],
 idade mínima: 18 anos. Formación dunha duración total de doce anos como mínimo, dos cales polo menos oito de educación primaria e catro de formación profesional. Formación profesional sancionada por un exame especial realizado polo empregador. Obtención dun certificado de aptitude expedido por unha autoridade competente para un período de cinco anos;
 nos Países Baixos:
 — axente xudicial («gerechtsdeurwaarder»),
 — protésico dental («tandprotheticus»),
 que representan un ciclo de estudos de formación profesional:
 i) no caso de axente xudicial («gerechtsdeurwaarder»), dunha duración total de dezanove anos, dos cales oito de escolaridade obrigatoria, seguido de oito anos de estudos secundarios, dos cales catro de ensino técnico sancionado por un exame de Estado e completada con tres anos de formación teórica e práctica centrada no exercicio da profesión,

ii) no caso de protésico dental («tandprotheticus»), dunha duración total de quince anos de formación a tempo completo e tres anos de formación a tempo parcial, dos cales oito anos de ensino primario, catro de estudos xerais secundarios, seguidos de tres anos de formación profesional, que inclúa unha formación teórica e práctica de protésico dental, completada con tres anos de formación a tempo parcial de protésico dental sancionada por un exame;

en Austria:

- garda forestal («Förster»),
- consultor técnico («Technisches Büro»),
- axencia de aluguer de traballo («Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe»),
- axente de colocación («Arbeitsvermittlung»),
- asesor de investimentos («Vermögensberater»),
- investigador privado («Berufsdetektiv»),
- garda de seguranza («Bewachungsgewerbe»),
- axente inmobiliario («Immobilienmakler»),
- director inmobiliario («Immobilienverwalter»),
- organizador de proxectos de construción («Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer»),
- axente de oficina de cobramentos («Inkassobüro/Inkassoinstitut»),

que representan as formacións dunha duración total de quince anos como mínimo, dos cales oito anos de escolaridade obrigatoria seguida de cinco anos, como mínimo, de estudos secundarios técnicos ou comerciais, sancionada por un exame de madurez técnico ou comercial, completada cunha formación na empresa de polo menos dous anos sancionada por un exame profesional,

- asesor de seguros («Berater in Versicherungsangelegenheiten»),

que representa a formación dunha duración total de quince anos, dos cales seis anos de formación realizada seguindo un programa estruturado, dividida nunha aprendizaxe dunha duración de tres anos e nun período de tres anos de práctica e formación profesional, sancionada por un exame,

- mestre construtor/proxecto e cálculo técnico («Planender Baumeister»),
- mestre carpinteiro/proxecto e cálculo técnico («Planender Zimmermeister»),

que representan as formacións dunha duración total de dezaoito anos como mínimo, dos cales nove anos como mínimo de formación dividida en catro anos de estudos técnicos secundarios e cinco anos de práctica e formación profesional, sancionada por un exame profesional que dá dereito a exercer a profesión e a formar aprendices, na medida en que esta formación se refire ao dereito de proxectar construcións, realizar cálculos técnicos e supervisar obras de construción («privilegio Maria Theresia»),

- contable comercial («Gewerblicher Buchhalter»), en virtude da Gewerbeordnung de 1994 (lei de 1994 relativa ao comercio, o artesanado e a industria),
- contable autónomo («Selbständiger Buchhalter»), en virtude da Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe de 1999 (lei de 1999 relativa ás profesións no ámbito da contabilidade pública);

en Polonia:

- técnico encargado de realizar as probas básicas de inspección técnica de vehículos en centros de ITV («Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań»),

que representa unha educación primaria de oito anos de duración e unha formación técnica profesional de nivel secundario de cinco anos de duración na rama de automoción e tres anos de prácticas nunha estación de servizo ou nun taller, e inclúe adestramento básico de inspección técnica de vehículos de 51 horas de duración, con superación do correspondente exame de aptitude,

- técnico encargado de realizar a inspección técnica de vehículos en centros de ITV de distrito («Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów»),

que representa unha educación primaria de oito anos de duración e unha formación técnica de nivel secundario de cinco anos de duración na rama de automoción e catro anos de prácticas nunha estación de servizo ou nun taller, e inclúe un curso básico de inspección técnica de vehículos de 51 horas de duración, con superación do correspondente exame de aptitude,

- técnico encargado de realizar a inspección técnica de vehículos en centros de ITV («Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów»),

que representa:

- i) unha educación primaria de oito anos de duración e unha formación técnica de nivel secundario de cinco anos de duración na rama de automoción e catro anos acreditados de prácticas nunha estación de servizo ou nun taller, ou ben
- ii) unha educación primaria de oito anos de duración e unha formación técnica de cinco anos de nivel secundario nunha especialidade distinta da automoción e oito anos acreditados de prácticas nunha estación de servizo ou nun taller, e comprende en total 113 horas de formación completa, incluídas a formación básica e a especializada, con superación dos correspondentes exames ao final de cada etapa.

A duración en horas e o alcance xeral das formacións específicas no marco da formación completa do técnico especificanse por separado no Regulamento do Ministerio de Infraestrutura do 28 de novembro de 2002 sobre os requisitos pormenorizados exixidos aos técnicos (Boletín Oficial nº 208 de 2002, pos. 1769),

— despachador de trens (dyžurny ruchu),

que representa unha educación primaria de oito anos de duración e catro anos de formación profesional de nivel secundario, con especialización en transporte ferroviario, e unha formación preparatoria para o traballo como despachador de trens dunha duración de 45 días, e superación do exame de aptitude, o que representa unha educación primaria de oito anos de duración e cinco anos de formación profesional de nivel secundario, con especialización en transporte ferroviario, e unha formación preparatoria para o traballo como despachador de trens dunha duración de 63 días e superación do exame de aptitude.

5. Formacións no Reino Unido recoñecidas como «National Vocational Qualifications» ou como «Scottish Vocational Qualifications»:

As formacións de:

- enfermeiro veterinario recoñecido («listed veterinary nurse»),
- enxeñeiro eléctrico de minas («mine electrical engineer»),
- enxeñeiro mecánico de minas («mine mechanical engineer»),
- práctico facultativo de tratamentos dentais («dental therapist»),
- asistente dental («dental hygienist»),
- óptico («dispensing optician»),
- subdirector de mina («mine deputy»),
- administrador xudicial («insolvency practitioner»),
- fedatario autorizado («licensed conveyancer»),
- segundo patrón —buques mercantes e de pasaxeiros— sen restricións («first mate — freight/passenger ships — unrestricted»),
- tenente —buques mercantes e de pasaxeiros— sen restricións («second mate — freight/passenger ships — unrestricted»),
- segundo tenente —buques mercantes e de pasaxeiros— sen restricións («third mate — freight/passenger ships unrestricted»),
- xefe de ponte —buques mercantes e de pasaxeiros— sen restricións («deck officer — freight/passenger ships — unrestricted»),
- oficial mecánico de segunda clase —buques mercantes e de pasaxeiros—, zona de explotación ilimitada («engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area»),
- especialista en xestión de residuos («certified technically competent person in waste management»),

sancionadas coas cualificacións recoñecidas como National Vocational Qualifications (NVQs) ou recoñecidas en Escocia como Scottish Vocational Qualifications, de niveis 3 e 4 do National Framework of Vocational Qualifications do Reino Unido.

Estes niveis defínense da seguinte forma:

- nivel 3: aptitude para executar unha ampla gama de tarefas variadas en situacións moi diversas, a maior parte das cales son tarefas complexas e non rutineiras. A responsabilidade e autonomía son considerables e as funcións desempeñadas neste nivel inclúen a miúdo o control ou a dirección doutras persoas,
- nivel 4: aptitude para executar unha ampla gama de tarefas complexas, técnicas ou especializadas, en situacións moi diversas e cunha parte importante de responsabilidade persoal e de autonomía. As funcións desempeñadas neste nivel inclúen a miúdo a responsabilidade dos traballos efectuados por outras persoas e a repartición dos recursos.

ANEXO III**Lista das formacións reguladas a que se refire o artigo 21.6**

No Reino Unido:

As formacións reguladas sancionadas con cualificacións recoñecidas como National Vocational Qualifications (NVQs) ou recoñecidas en Escocia como Scottish Vocational Qualifications, de niveis 3 e 4 do National Framework of Vocational Qualifications do Reino Unido.

Estes niveis defínense da seguinte forma:

- nivel 3: aptitude para executar unha ampla gama de tarefas variadas en situacións moi diversas, a maior parte das cales son tarefas complexas e non rutineiras. A responsabilidade e autonomía son considerables e as funcións desempeñadas neste nivel inclúen a miúdo o control ou a dirección doutras persoas,
- nivel 4: aptitude para executar unha ampla gama de tarefas complexas, técnicas ou especializadas, en situacións moi diversas e cunha parte importante de responsabilidade persoal e de autonomía. As funcións desempeñadas neste nivel inclúen a miúdo a responsabilidade dos traballos efectuados por outras persoas e a repartición dos recursos.

En Alemaña:

As seguintes formacións reguladas:

— as formacións reguladas que preparan para o exercicio da profesión de asistente técnico [«technische(r) Assistent(in)»] e de asistente comercial [«kaufmännische(r) Assistent(in)»], as profesións sociais («soziale Berufe») e a profesión de profesor da respiración, a palabra e a voz [«staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)»], con titulación do Estado, dunha duración total mínima de trece anos, que presupoñan ter cursado o primeiro ciclo de ensino secundario («mittlerer Bildungsabschluss») e que comprendan:

- i) tres anos como mínimo ⁽¹⁾ de formación profesional cursados nunha escola especializada («Fachschule»), sancionada por un exame e completada, se for o caso, cun ciclo de especialización de un ou dous anos, sancionado por un exame, ou ben
- ii) dous anos e medio como mínimo cursados nunha escola especializada («Fachschule»), sancionada por un exame e completada cun período de exercicio profesional dun mínimo de seis meses de duración ou un período de prácticas dun mínimo de seis meses de duración nun centro acreditado, ou ben
- iii) dous anos como mínimo cursados nunha escola especializada («Fachschule»), sancionada por un exame e completada por un período de exercicio profesional de polo menos un ano de duración ou un período de prácticas dun mínimo dun ano de duración nun centro acreditado.

— as formacións reguladas de técnicos [«Techniker(in)»], economistas de empresa [«Betriebswirt(in)»], deseñadores [«Gestalter(in)»] e asistentes de familia [«Familienpfleger(in)»] con titulación do Estado («staatlich geprüft»), dunha duración total mínima de dezaseis anos, o que supón superar a escolaridade obrigatoria ou unha formación equivalente dunha duración mínima de nove anos) e a formación dunha escola profesional («Berufsschule») dun mínimo de tres anos, que comprenda, após unha práctica profesional de polo menos dous anos, unha formación de plena dedicación dun mínimo de dous anos ou unha formación a tempo parcial de duración equivalente.

— as formacións reguladas e as formacións continuas reguladas, dunha duración total mínima de quince anos, que supón, por regra xeral, ter superado a escolaridade obrigatoria (dunha duración mínima de nove anos) e unha formación profesional (en xeral, tres anos), e que comprendan, como norma xeral, unha práctica profesional de polo menos dous anos (en xeral, tres), e un exame encadrado na formación continua, para cuxa preparación se adoptan medidas de formación complementarias ben paralelamente á práctica profesional (un mínimo de 1000 horas), ben en dedicación plena (mínimo dun ano).

As autoridades alemás comunicarán á Comisión e aos demais Estados membros a lista dos ciclos de formación afectados polo presente anexo.

⁽¹⁾ A duración mínima de tres anos pódese reducir a dous se o interesado posúe a cualificación necesaria para acceder á universidade («Abitur»), isto é, trece anos de formación previa, ou a cualificación necesaria para acceder ás «Fachhochschulen» («Fachhochschulreife»), isto é, doce anos de formación previa.

Nos Países Baixos:

As formacións reguladas que corresponden ao nivel de cualificación 3 ou 4 do Rexistro central nacional de formacións profesionais establecido en virtude da Lei sobre educación e formación profesional, ou as formacións máis antigas cuxo nivel se asimile a eses niveis de cualificación.

Os niveis 3 e 4 da estrutura de cualificación profesional corresponden á seguinte descrición:

- Nivel 3: responsabilidade no que respecta á aplicación e a combinación de procedementos normalizados. Combinación ou concepción de procedementos en función das actividades de organización ou de preparación do traballo. Aptitude para xustificar esas actividades ante os colegas (sen que exista un vínculo xerárquico). Responsabilidade xerárquica en materia de control e acompañamento da aplicación por terceiros de procedementos normalizados ou automatizados de rutina. Trátase, na maioría dos casos, de competencias e coñecementos profesionais.
- Nivel 4: responsabilidade no que respecta á execución das tarefas asignadas, ben como á combinación ou concepción de novos procedementos. Aptitude para xustificar esas actividades ante os colegas (sen que exista un vínculo xerárquico). Responsabilidade xerárquica explícita relativa á planificación e/ou á administración e/ou á organización e/ou ao desenvolvemento do conxunto do ciclo de produción. Trátase de competencias e coñecementos especializados e/ou independentes da profesión.

Os dous niveis corresponden a ciclos de estudos regulados dunha duración total de 15 anos como mínimo que presupoñen ter cursado oito anos de ensino básico seguidos de catro anos de ensino profesional preparatorio medio ("VMBO"), aos cales se engaden polo menos tres anos de formación de nivel 3 ou 4 nun centro de ensino profesional medio ("MBO"), acreditado mediante exame. [A duración da formación profesional media pódese reducir de tres a dous anos se o interesado dispón de cualificacións que lle dean acceso á universidade (14 anos de formación previa) ou ao ensino profesional superior (13 anos de formación previa).

As autoridades dos Países Baixos comunicarán á Comisión e aos demais Estados membros a lista das formacións recollidas neste anexo.

En Austria:

- As formacións en escolas superiores de formación profesional («Berufsbildende Höhere Schulen») e centros de ensino superior en agricultura e silvicultura («Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten»), incluíndo tipos especiais («einschließlich der Sonderformen»), cuxa estrutura e nivel se establecen mediante disposicións legais, regulamentarias e administrativas.

A súa duración total mínima é de trece anos, dos cales cinco de formación profesional, sancionada por un exame final, cuxa superación constitúe unha proba de competencia profesional.

- As formacións en escolas de mestría («Meisterschulen»), clases de mestría («Meisterklassen»), escolas de mestría industrial («Werkmeisterschulen») ou escolas de mestría da construción («Bauhandwerkerschulen»), cuxa estrutura e nivel se establecen mediante disposicións legais, regulamentarias e administrativas.

A súa duración total mínima é de trece anos, dos cales nove de escolarización obrigatoria, seguidos por un mínimo de tres anos de formación profesional impartida nunha escola especializada ou tres anos de formación nunha empresa e paralelamente nunha escola de formación profesional («Berufsschule»), ambas sancionadas por un exame, e completadas coa superación de polo menos un ano de formación profesional nunha escola de mestría («Meisterschule»), en clases de mestría («Meisterklassen»), en escolas de mestría industrial («Werkmeisterschule») ou escola de mestría da construción («Bauhandwerkerschule»). Na maioría dos casos a duración total mínima é de quince anos, incluíndo períodos de experiencia laboral, que poden preceder á formación nestes centros, ou ser paralelos a cursos a tempo parcial (como mínimo 960 horas).

As autoridades austríacas comunicarán á Comisión e aos demais Estados membros a lista dos ciclos de formación afectados polo presente anexo.

ANEXO IV

Actividades relacionadas coas categorías de experiencia profesional a que se refiren os artigos 27, 28 e 29

Lista I

Clases comprendidas na Directiva 64/427/CEE, modificada pola Directiva 69/77/CEE, e nas directivas 68/366/CEE e 82/489/CEE

1

Directiva 64/427/CEE

(Directiva de liberalización: 64/429/CEE) Nomenclatura NICE (correspondente ás clases 23-40 CITI)

Clase	23	Industria téxtil
	232	Transformación de fibras téxtils mediante sistema para la
	233	Transformación de fibras téxtils mediante sistema para algodón
	234	Transformación de fibras téxtils mediante sistema para seda
	235	Transformación de fibras téxtils mediante sistema para liño e cânabo
	236	Industria doutras fibras téxtils (xuta, fibras duras, etc.), cordoaría
	237	Xéneros de punto
	238	Acabamento de téxtils
	239	Outras industrias téxtils
Clase	24	Fabricación de calzado, roupa de vestir e roupa de cama
	241	Fabricación mecánica de calzado (salvo en caucho e madeira)
	242	Fabricación manual e reparación de calzado
	243	Confección de roupa de vestir (con exclusión das peles)
	244	Fabricación de colchóns e roupa de cama
	245	Industria de peletaría e pel
Clase	25	Industria da madeira e da cortiza (con exclusión da industria de mobles de madeira)
	251	Serradura e preparación industrial da madeira
	252	Fabricación de produtos semielaborados de madeira
	253	Carpintaría, estruturas de madeira para a construción, parquetaría (fabricación en serie)
	254	Fabricación de embalaxes de madeira
	255	Fabricación de obxectos diversos de madeira (excepto mobles)
	259	Fabricación de artigos de palla, cortiza, cestaría e rota para cepillos
Clase	26	260 Industria do moble de madeira
Clase	27	Industria do papel e fabricación de artigos de papel
	271	Fabricación de pasta, papel e cartón
	272	Transformación do papel e cartón, fabricación de artigos de pasta
Clase	28	280 Impresión, edición e industrias anexas

Clase	29	Industria do coiro
	291	Curtume e acabado de coiro
	292	Fabricación de artigos de coiro e similares
ex Clase	30	Industria do caucho, de materias plásticas, de fibras artificiais ou sintéticas e de produtos amiláceos
	301	Transformación do caucho e do amianto
	302	Transformación de materias plásticas
	303	Produción de fibras artificiais e sintéticas
ex Clase	31	Industria química
	311	Fabricación de produtos químicos básicos e fabricación seguida de transformación máis ou menos elaborada deses produtos
	312	Fabricación especializada de produtos químicos destinados principalmente á industria e á agricultura (engádense a este grupo a fabricación de graxas e aceites industriais de orixe vexetal ou animal, a que se refire o grupo 312 da CITI)
	313	Fabricación especializada de produtos químicos destinados principalmente ao consumo doméstico e á administración [queda excluída a fabricación de produtos medicinais e farmacéuticos (ex grupo 319 da CITI)]
Clase	32	320 Industria do petróleo
Clase	33	Industria de produtos minerais non metálicos
	331	Fabricación de produtos de terras cocidas para a construción
	332	Industria do vidro
	333	Fabricación de gres, porcelanas, louza e produtos refractarios
	334	Fabricación de cementos, cales e xeso
	335	Fabricación de materiais de construción e de obras públicas en formigón, cemento e xeso
	339	Elaboración da pedra e de produtos minerais non metálicos
Clase	34	Produción e primeira transformación de metais ferrosos e non ferrosos
	341	Siderurxia (segundo o Tratado CECA; comprendidas as coquerías siderúrxicas integradas)
	342	Fabricación de tubos de aceiro
	343	Trefilación, estiraxe, laminación de chapas, perfilación en frío
	344	Produción e primeira transformación de metais non ferrosos
	345	Fundicións de metais ferrosos e non ferrosos
Clase	35	Fabricación de produtos metálicos (excepto máquinas e material de transporte)
	351	Forxa, estampación, troquelamento e grande embutición
	352	Segunda transformación, tratamento e recubrimento dos metais
	353	Construción metálica
	354	Caldeiraría, construción de depósitos e outras pezas de chapa
	355	Fabricación de ferramentas e artigos acabados en metais, con exclusión do material eléctrico
	359	Actividades auxiliares das industrias mecánicas
Clase	36	Construción de maquinaria non eléctrica
	361	Construción de máquinas e tractores agrícolas

	362	Construción de máquinas de oficina
	363	Construción de máquinas-ferramenta para traballar os metais, útiles e equipamentos para máquinas
	364	Construción de máquinas téxtiles e os seus accesorios, construción de máquinas de coser
	365	Construción de máquinas e aparellos para as industrias alimentarias, químicas e conexas
	366	Construción de material para a minaría, a siderurxia e as fundicións, obras públicas e a construción; construción de material de elevación e manipulación
	367	Fabricación de órganos de transmisión
	368	Construción de máquinas para fins industriais específicos
	369	Construción doutras máquinas e aparellos non eléctricos
Clase	37	Construción de maquinaria e material eléctrico
	371	Fabricación de fíos e cables eléctricos
	372	Fabricación de material eléctrico de equipamento (motores, xeradores, transformadores, interruptores equipamentos industriais, etc.)
	373	Fabricación de material eléctrico de utilización
	374	Fabricación de material de telecomunicación, contadores, aparellos de medida e material electromédico
	375	Construción de aparellos electrónicos, radio, televisión e aparellos electroacústicos
	376	Fabricación de aparellos electrodomésticos
	377	Fabricación de lámpadas e material de iluminación
	378	Fabricación de pilas e acumuladores
	379	Reparación, montaxe, traballos de instalación técnica (instalación de máquinas eléctricas)
ex Clase	38	Construción de material de transporte
	383	Construción de automóviles e pezas separadas
	384	Talleres independentes de reparación de automóviles, motocicletas ou bicicletas
	385	Construción de motocicletas, bicicletas e as súas pezas separadas
	389	Construción doutro material de transporte non comprendido noutras partes
Clase	39	Industrias manufactureiras diversas
	391	Fabricación de instrumentos de precisión, de aparellos de medida e de control
	392	Fabricación de material médico-cirúrxico e de aparellos ortopédicos (excluído o calzado ortopédico)
	393	Fabricación de instrumentos ópticos e equipamento fotográfico
	394	Fabricación e reparación de reloxos
	395	Bixutería, ourivaría, xoiaría e talla de pedras preciosas
	396	Fabricación e reparación de instrumentos de música
	397	Fabricación de xogos, xoguetes e artigos de deportes
	399	Outras industrias manufactureiras
Clase	40	Construción e obras públicas
	400	Construción e obras públicas (sen especialización), demolición
	401	Construción de inmobles (de vivendas e doutro tipo)
	402	Obras públicas: construción de estradas, pontes, vías férreas, etc.
	403	Instalacións
	404	Acabamentos

2

*Directiva 68/366/CEE**(Directiva de liberalización: 68/365/CEE) Nomenclatura NICE*

Clase	20A	200 Industrias de graxas vexetais e animais
	20B	Industrias alimentarias (excepto a elaboración de bebidas)
	201	Sacrificio de gando, preparación e conservas de carne
	202	Industrias lácteas
	203	Fabricación de conservas de froitas e verduras
	204	Fabricación de conservas de peixe e outros produtos mariños
	205	Fabricación de produtos da moenda
	206	Industrias do pan, bolaría, pastelería e galletas
	207	Industria do azucre
	208	Industria do cacao, chocolate e produtos de confeitaría
	209	Elaboración de produtos alimenticios diversos
Clase	21	Elaboración de bebidas
	211	Industrias de alcohois etílicos de fermentación, lévedo e bebidas alcohólicas non procedentes do viño
	212	Industria vinícola e de bebidas alcohólicas asimiladas (sen malte)
	213	Fabricación de cervexa e malte
	214	Industria de bebidas non alcohólicas e augas gasosas
ex	30	Industria do caucho, materias plásticas, fibras artificiais ou sintéticas e produtos amiláceos
	304	Industria dos produtos amiláceos

3

Directiva 82/489/CEE Nomenclatura CITI

ex 855 Salóns de peiteado (con exclusión das actividades de pedicura e das escolas profesionais de cuidados de beleza)

Lista II

Clases das directivas 75/368/CEE, 75/369/CEE e 82/470/CEE

1

Directiva 75/368/CEE (actividades previstas no artigo 5, número 1) Nomenclatura CITI

ex 04	Pesca
	043 Pesca en augas interiores
ex 38	Construción de material de transporte
	381 Construción naval e reparación de buques
	382 Construción de material ferroviario
	386 Construción de avións (incluída a construción de material espacial)
ex 71	Actividades auxiliares do transporte e actividades distintas do transporte incluídas nos seguintes grupos:
	ex 711 Explotación de coches cama e de coches restaurante; mantemento do material ferroviario nos talleres de reparación; limpeza dos coches
	ex 712 Mantemento do material de transporte urbano, suburbano e interurbano de viaxeiros
	ex 713 Mantemento doutros materiais de transporte de viaxeiros por estrada (como automóviles, autocares, taxis)
	ex 714 Explotación e mantemento de obras auxiliares dos transportes por estrada (como estradas, túneles e pontes de peaxe, estacións de estrada, aparcadoiros, cocheiras de autobuses e de tranvías)
	ex 716 Actividades auxiliares relativas á navegación interior (como explotación e mantemento de vías de auga, portos e demais instalacións para a navegación interior; remolque e pilotaxe nos portos, balizamento, carga e descarga de barcos e outras actividades análogas, como salvamento de barcos, sirga, explotación de amarres para lanchas)

- 73 Comunicaci3ns: correos e telecomunicaci3ns ex 85 Servizos persoais
- 854 Lavandarias, limpeza en seco, tinturarias
 - ex 856 Estudios fotogr3ficos: retratos e fotografia comercial, con excepci3n da actividade de reporteiro gr3fico
 - ex 859 Servizos persoais non comprendidos noutro lugar (unicamente mantemento e limpeza de inmobles ou de locais)

2

Directiva 75/369/CEE (artigo 6: cando a actividade se considere industrial ou artesanal) Nomenclatura CITI

Exercicio ambulante das actividades seguintes:

a) a compravenda de mercadorias:

- por vendedores ambulantes e bufari3eiros (ex grupo 612 CITI)
- en mercados cubertos, con instalaci3ns non fixadas de forma estable ao chan e en mercados non cubertos

b) actividades que sexan obxecto de medidas transitorias xa adoptadas que exclúan expresamente ou non mencionen o exercicio ambulante de tales actividades.

3

Directiva 82/470/CEE (artigo 6, n3meros 1 e 3) Grupos 718 e 720 da nomenclatura CITI

As actividades consideradas consisten, en particular, en:

— organizar, presentar e vender, por prezo global ou 3 comisi3n, os elementos illados ou coordinados (transporte, aloxamento, comida, excursi3n, etc.) dunha viaxe ou unha estadia, sexa cal for o motivo do desprazamento [artigo 2, punto B, letra a)]

— actuar como intermediario entre os empresarios dos distintos modos de transporte e as persoas que expiden ou fan que se lles expidan mercadorias, ben como efectuar diversas operaci3ns anexas:

- aa) celebrando contratos, por conta dos comitentes, cos empresarios de transportes;
- bb) escollendo o modo de transporte, a empresa e o itinerario considerados m3is vantaxosos para o comitente;
- cc) preparando o transporte desde o punto de vista t3cnico (por exemplo, embalaxe necesaria para o transporte); efectuando diversas operaci3ns accesorias durante o transporte (por exemplo, garantindo o abastecemento de xeo para os vag3ns frigorificos);
- dd) cumprindo as formalidades vinculadas ao transporte, como a redacci3n das cartas de porte; agrupando e desagrupando os envios;
- ee) coordinando as distintas partes dun transporte ocup3ndose do tr3nsito, a reexpedici3n, o transbordo e diversas operaci3ns terminais;
- ff) proporcionando, respectivamente, o frete aos transportistas e os medios de transporte 3s persoas que expiden o fan que se lles expidan mercadorias;
 - calcular os custos de transporte e controlar a s3a desagregaci3n,
 - realizar determinados tr3mites de forma permanente ou ocasional, en nome e pola conta dun armador ou un transportista mar3timo (ante as autoridades portuarias, as empresas de abastecemento do navio, etc.).

[Actividades recollidas no artigo 2, punto A, letras a), b) e d)].

Lista III

Directivas 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE e 82/470/CEE

1

Directiva 64/222/CEE

(Directivas de liberalizaci3n: 64/223/CEE e 64/224/CEE)

1. Actividades non asalariadas do comercio por xunto, con excepci3n do comercio de medicamentos e produtos farmac3uticos, de produtos t3xicos e axentes pat3xenos e do carb3n (grupo ex 611).
2. Actividades profesionais do intermediario encargado, en virtude de un ou varios apoderamentos, de preparar ou realizar operaci3ns comerciais en nome e por conta allea.
3. Actividades profesionais do intermediario que, sen estar encargado diso permanentemente, pon en relaci3n as persoas que desexan contratar directamente, prepara as s3as operaci3ns comerciais ou axuda na s3a realizaci3n.

4. Actividades profesionais do intermediario que realiza no seu propio nome operacións comerciais por conta allea.
5. Actividades profesionais do intermediario que efectúa por conta allea vendas por xunto en poxa pública.
6. Actividades profesionais do intermediario que faga visitas domiciliarias para conseguir pedidos.
7. Actividades de prestacións de servizos efectuadas con carácter profesional por un intermediario asalariado que estea ao servizo de unha ou varias empresas comerciais, industriais ou artesanais.

2

Directiva 68/364/CEE

(Directiva de liberalización: 68/363/CEE)

ex Grupo 612 CITI: Comercio retalista

Actividades excluídas:

- | | |
|-----|---|
| 012 | Aluguer de maquinaria agrícola |
| 640 | Negocios inmobiliarios, arrendamento |
| 713 | Aluguer de automóviles, coches e cabalos |
| 718 | Aluguer de coches e vagóns de ferrocarril |
| 839 | Aluguer de maquinaria para empresas comerciais |
| 841 | Aluguer de localidades de cine e aluguer de películas cinematográficas |
| 842 | Aluguer de localidades de teatro e aluguer de material de teatro |
| 843 | Aluguer de barcos, aluguer de bicicletas, aluguer de máquinas de moedas |
| 853 | Aluguer de cuartos amoblados |
| 854 | Aluguer de roupa da casa limpa |
| 859 | Aluguer de roupa de vestir |

3

Directiva 68/368/CEE

(Directiva de liberalización: 68/367/CEE) Nomenclatura CITI

ex Clase 85 CITI

1. Restaurantes e establecementos de bebidas (grupo 852 CITI).
2. Hoteis e establecementos análogos, terreos de cámping (grupo 853 CITI).

4

Directiva 75/368/CEE (artigo 7)

Todas as actividades do anexo da Directiva 75/368/CEE, excepto as actividades enumeradas no artigo 5, letra I), desta directiva (Lista II, punto 1 deste anexo)

Nomenclatura CITI

- | | |
|--------|--|
| ex 62 | Bancos e outras entidades financeiras |
| ex 620 | Oficinas de patentes e empresas de distribución de cánons ou dereitos ex 71 |
| ex 713 | Transportes |
| ex 713 | Transporte de viaxeiros por estrada, con exclusión dos transportes efectuados con automóviles |
| ex 719 | Explotación de condutos destinados ao transporte de hidrocarburos líquidos e outros produtos químicos líquidos |

- ex 82 Servizos prestados á colectividade
 - 827 Bibliotecas, museos, xardíns botánicos e zoolóxicos
- ex 84 Servizos recreativos
 - 843 Servizos recreativos non comprendidos noutro lugar
 - actividades deportivas (terreos deportivos, organizacións de reunións deportivas, etc.), con excepción das actividades de instrutores de deportes
 - actividades de xogos (cabalarizas de carreiras, terreos de xogo, hipódromos, etc.)
 - outras actividades recreativas (circos, parques de atraccións, outras diversións, etc.)
- ex 85 Servizos persoais
 - ex 851 Servizos domésticos
 - ex 855 Institutos de beleza e actividades de manicura, con exclusión das actividades de pedicura, das escolas profesionais de coidados de beleza e de salón de peiteado
 - ex 859 Servizos persoais non comprendidos noutro lugar, con excepción das actividades dos masaxistas deportivos e paramédicos e dos guías de montaña, agrupados como segue:
 - desinfección e loita contra animais nocivos
 - aluguer de roupa e custodia de obxectos
 - axencias matrimoniais e servizos análogos
 - astroloxía, adiviñación do porvir e actividades similares
 - servizos hixiénicos e actividades afíns
 - pompas fúnebres e mantemento de cemiterios
 - guías acompañantes e intérpretes turísticos

5

Directiva 75/369/CEE (artigo 5)

Exercicio ambulante das actividades seguintes:

- a) a compra e venda de mercadorías
 - por vendedores ambulantes e bufariñeiros (ex grupo 612 CITI)
 - en mercados cubertos, con instalacións non fixadas de forma estable ao chan e en mercados non cubertos
- b) as actividades que sexan obxecto de medidas transitorias xa adoptadas que exclúan expresamente ou non mencionen o exercicio ambulante de tales actividades.

6

Directiva 70/523/CEE

Actividades non asalariadas do comercio por xunto de carbón e as actividades de intermediario no sector de carbón (ex grupo 6112 da nomenclatura CITI)

7

Directiva 82/470/CEE (artigo 6, número 2)

[Actividades mencionadas no artigo 2, punto A, letras c) e e), punto B, letra b), e puntos C e D] Estas actividades consisten, en particular, en:

- proporcionar en aluguer vagóns ou coches de ferrocarril para o transporte de persoas ou de mercadorías
- actuar como intermediario para a compra, a venda ou o arrendamento de navíos
- preparar, negociar e celebrar contratos para o transporte de emigrantes
- recibir calquera obxecto e mercadoría en depósito, por conta do depositante, en réxime alfandegueiro ou non alfandegueiro, en depósitos, almacéns xerais, gardamobles, depósitos frigoríficos, silos, etc.
- expedir ao depositante un documento representativo do obxecto ou da mercadoría recibida en depósito
- facilitar currais, alimento e lugar de venda para o gando en custodia temporal, xa sexa antes da súa venda ou no tránsito até o seu destino ou desde o mercado
- realizar a inspección ou a peritación técnica de vehículos automóbiles
- medir, pesar e calibrar as mercadorías.

ANEXO V

Recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación

V.1. MÉDICO

5.1.1. Título de formación básica de médico

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 de decembro de 1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "магистър" по "Медицина" и професионална квалификация "Магистър-лекар"	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1 de xaneiro de 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 de maio de 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 de decembro de 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 de decembro de 1976
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 de maio de 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 de xaneiro de 1981
España	Título de Licenciado en Medicina	El rector de una Universidad		1 de xaneiro de 1986

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 de decembro de 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 de decembro de 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 de decembro de 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 de maio de 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 de maio de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinios gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 de maio de 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 de decembro de 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 de maio de 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	certifikat ta' re-istraxzjoni ma ru mill-Kunsill Mediku	1 de maio de 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 de decembro de 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 de xaneiro de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem «lekarza»	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 de maio de 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 de xaneiro de 1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor medicine/doktorica medicine»	Univerza		1 de maio de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor medicíny» («MUDr.»)	Vysoká škola		1 de maio de 2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 de xaneiro de 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 de xaneiro de 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 de decembro de 1976

5.1.2. Título de formación de médico especialista

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 de decembro de 1976
България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицинска академия	1 de xaneiro de 2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 de maio de 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 de decembro de 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 de decembro de 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 de maio de 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχική Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 de xaneiro de 1981
España	Título de Médico Especialista	Ministerio responsable de la educación superior universitaria	1 de xaneiro de 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 de decembro de 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 de decembro de 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 de decembro de 1976

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Data de referencia
Kýpros	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 de maio de 2004
Latvija	«Sertifikāts»—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 de maio de 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 de maio de 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 de decembro de 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 de maio de 2004
Malta	ertifikat ta' Spejalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Spejalisti	1 de maio de 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 de decembro de 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1 de xaneiro de 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 de maio de 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 de xaneiro de 1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Potrtilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 de maio de 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 de xaneiro de 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 de xaneiro de 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 de decembro de 1976

5.1.3. Denominacións das formacións en medicina especializada

País	Anestesiología Duración mínima de formación: 3 anos	Cirurgía xeral Duración mínima de formación: 5 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthésie réanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesiologia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirurgía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirurgía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirur ija ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywne terapie	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

País	Neurocirurxía Duración mínima de formación: 5 anos	Obstetricia e xinecoloxía Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetrija u ginekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlösningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

País	Medicina interna Duración mínima de formación: 5 anos	Oftalmoloxía Duración mínima de formación: 3 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medi ina Interna	Oftalmolo ġja
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

País	Otorrinolaringoloxía Duración mínima de formación: 3 anos	Pediatría Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüingoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringolo ġja	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheilkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

País	Pneumoloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Uroloxía Duración mínima de formación: 5 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonologia	Urologia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medi ina Respiratorja	Urolo ija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

País	Ortopedia Duración mínima de formación: 5 anos	Anatomía patolóxica Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirur ija Ortopedika	Istopatolo ija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

País	Neuroloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Psiquiatría Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newrolo ġja	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatría
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Pais	Radiodiagnóstico Duración mínima de formación: 4 anos	Radioterapia Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjolo ġja	Onkolo ġja u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

País	Cirurgía plástica Duración mínima de formación: 5 anos	Biología clínica Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirurgía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstitutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicina
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirurgía plástica	

País	Microbioloxía-bacterioloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Química biolóxica Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	- Ιατρική Βιοπαθολογία - Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijolo ġja	Patolo ġja Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

País	Immunoloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Cirurxía torácica Duración mínima de formación: 5 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirurgía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		- Chirurgia toracica - Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet
Malta	Immunolo ġja	Kirur ġja Kardjo-Torika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datas de derogación para efectos do artigo 27, número 3 da Directiva 2005/36/CE: (*) 1 de xaneiro de 1983.

País	Cirurgía pediátrica Duración mínima de formación: 5 anos	Anxioloxía e cirurxía vascular Duración mínima de formación: 5 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheekunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirurgía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirur ġja Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datos de derogación para efectos do artigo 27, número 3, da Directiva 2005/36/CE: (*) 1 de xaneiro de 1983.

País	Cardioloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Aparello dixestivo Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavearmsyg- domme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztróenterológia
Malta	Kardjolo ġja	Gastroenterolo ġja
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

País	Reumatoloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Hematoloxía e hemoterapia Duración mínima de formación: 3 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Rhumatologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatologia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatolo ġja	Ematolo ġja
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

País	Endocrinoloxía Duración mínima de formación: 3 anos	Medicina física e rehabilitación Duración mínima de formación: 3 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	- Fisiatria - Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatrit
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

País	Neuropsiquiatría Duración mínima de formación: 5 anos	Dermatoloxía e venereoloxía Duración mínima de formación: 3 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejolo ġja
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsichiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datos de derogación para efectos do artigo 27, número 3, da Directiva 2005/36/CE:

(*) 1 de agosto de 1987, excepto no caso das persoas que iniciasen a formación antes desa data.

(**) 31 de decembro de 1971.

(***) 31 de outubro de 1999.

(****) Xa non se expiden títulos para a formación emprendida despois do 5 de marzo de 1982.

(*****) 9 de xullo de 1984.

País	Radioloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Psiquiatría infantil Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España		
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datos de derogación para efectos do artigo 27, número 3, da Directiva 2005/36/CE:

(*) 3 de decembro de 1971.

(**) 31 de outubro de 1993.

(***) Xa non se expiden títulos para a formación emprendida despois do 5 de marzo de 1982.

(****) 8 de xullo de 1984.

País	Xeriatria Duración mínima de formación: 4 anos	Enfermidades renais Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefrologia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatric	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatric	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefrologija
Lietuva	Geriatric	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatric	Nefrológia
Malta	eriatric	Nefrologija
Nederland	Klinische geriatric	
Österreich		
Polska	Geriatric	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatric	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatric/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

País	Enfermidades contaxiosas Duración mínima de formación: 4 anos	Saúde pública e medicina preventiva Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	- Υγειονομία - Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystiete/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

País	Farmacoloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Medicina do traballo Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġja Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

País	Alergloxía Duración mínima de formación: 3 anos	Medicina nuclear Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

País	Cirurgía dental, bucal e maxilofacial Duración mínima de formación: 5 anos
	Denominación
Belgique/België/Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

País	Hematoloxía biolóxica Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación
Belgique/België/Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datas de derogación para efectos do artigo 27, número 3, da Directiva 2005/36/CE: (*) 1 de xaneiro de 1983, excepto no caso das persoas que iniciasen a súa formación antes desa data e a completasen antes da fin de 1988.

País	Estomatoloxía Duración mínima de formación: 3 anos	Dermatoloxía Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatolo ġja
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datas de derogación para efectos do artigo 27, número 3, da Directiva 2005/36/CE: (*) 31 de decembro de 1994.

País	Venereoloxía Duración mínima de formación: 4 anos	Medicina tropical Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro- enetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

País	Cirurgía gastroenterolóxica Duración mínima de formación: 5 anos	Traumatoloxía e urxencias Duración mínima de formación: 5 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		- Traumatologie - Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Aidenti u l-Emerenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	- Úrazová chirurgia - Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datos de derogación para efectos do artigo 27, número 3, da Directiva 2005/36/CE:

(*) 1 de xaneiro de 1983.

País	Neurofisioloxía clínica Duración mínima de formación: 4 anos	Cirurgía dental, oral e maxilofacial (formación básica médica e dental) (*) Duración mínima de formación: 4 anos
	Denominación	Denominación
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomato- logie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjolo ġja Klinika	Kirur ġja tal-g adam tal-wi
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(*) A formación que permite recoñecer a cualificación formal como especialista en cirurxía dental, oral e maxilofacial (formación básica médica e dental) supón a conclusión e validación de estudos básicos de medicina (artigo 24) e, ademais, a conclusión e validación de estudos de odontoloxía (artigo 34).»

5.1.4. Título de formación en medicina xeral

Pais	Título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 de decembro de 1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 de xaneiro de 2007
Česká republika	Diplom o specializaci «všeobecné lékařství»	Všeobecný lékař	1 de maio de 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31 de decembro de 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 de decembro de 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 de maio de 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 de decembro de 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Médico de familia	31 de decembro de 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 de decembro de 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 de decembro de 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 de decembro de 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 de maio de 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 de maio de 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 de maio de 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31 de decembro de 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 de maio de 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medi ina tal-familja	1 de maio de 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 de decembro de 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 de decembro de 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 de maio de 2004

Páis	Título de formación	Título profesional	Data de referencia
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 de decembro de 1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1 de maio de 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore «všeobecné lekárstvo»	Všeobecný lekár	1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 de decembro de 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 de decembro de 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 de decembro de 1994

V.2. ENFERMEIRA RESPONSABLE DE COIDADOS XERAIS

5.2.1. Programa de estudos para as enfermeiras responsables de coidados xerais

O programa de estudos necesarios para obter o título de formación de enfermeira responsable de coidados xerais incluíra as dúas partes seguintes e, como mínimo, as materias enumeradas a seguir.

A. Ensino teórico

- | | | |
|---|---|---|
| <p>a) Coidados de enfermaría:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Orientación e ética da profesión — Principios xerais de saúde e de coidados de enfermaría — Principios de coidados de enfermaría en materia de: <ul style="list-style-type: none"> — medicina xeral e especialidades médicas — cirurxía xeral e especialidades cirúrxicas — puericultura e pediatria hixiene — e coidados da nai e do neonato — saúde mental e psiquiatría — coidados de anciáns e xeriatría | <p>b) Ciencias básicas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Anatomía e fisioloxía — Patoloxía — Bacterioloxía, viroloxía e parasitoloxía — Biofísica, bioquímica e radioloxía — Dietética — Hixiene: <ul style="list-style-type: none"> — Profilaxe — Educación sanitaria — Farmacoloxía | <p>c) Ciencias sociais:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Socioloxía — Psicoloxía — Principios de administración — Principios de ensino — Lexislación social e sanitaria — Aspectos xurídicos da profesión |
|---|---|---|

B. Ensino clínico

- Coidados de enfermaría en materia de:
 - medicina xeral e especialidades médicas
 - cirurxía xeral e especialidades cirúrxicas
 - puericultura e pediatria
 - hixiene e coidados da nai e do neonato
 - saúde mental e psiquiatría
 - coidados de anciáns e xeriatría
 - coidados a domicilio

O ensino de unha ou de varias destas materias poderase impartir no marco das outras disciplinas ou en conexión con elas.

O ensino teórico deberase ponderar e coordinar co ensino clínico de maneira que se adquiran de forma adecuada os coñecementos e as competencias enumerados neste anexo.

5.2.2. Títulos de formación de enfermeira responsable de coidados xerais

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/ Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (- pflegerin) Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) Brevet van verpleegassistent(e)/ Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	De erkende opleidingsinstellingen/ Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuss der Deutschsprachigen Gemeinschaft	Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(- verpleegster)	29 de xuño de 1979
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1 de xaneiro de 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), acompañado del siguiente certificado: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1 de maio de 2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
	Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), acompañado del siguiente certificado: Vysvě- dčení o absolutoriu	Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetrovateľ	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 de xuño de 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29 de xuño de 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1 de maio de 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) Πτυχίο Αξιοματικών Νοσηλευτικής Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτριάς ή νοση-λεύτρια	1 de xaneiro de 1981
España	Título universitario oficial de Diplomado en Enfermería	— Ministerio responsable de la educación superior universitaria — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 de xaneiro de 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29 de xuño de 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 de xuño de 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 de xuño de 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλεύτριάς	1 de maio de 2004
Latvija	Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksā- menu komisijas lēmumu	Māsa	1 de maio de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 de maio de 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 de xuño de 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 de maio de 2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal- infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 de maio de 2004
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem «magister pielęgniarstwa»	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institución de enseñanza superior reconocida por las autoridades competentes)	Pielegniarka	1 de maio de 2004
Portugal	Diploma do curso de enfermagem geral Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem Escolas Superiores de Enfermagem Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 de xaneiro de 1986
România	Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik»	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1 de maio de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «magister z ošetrovatelstva» («Mgr.») Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «bakalár z ošetrovatelstva» («Bc.») Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	Sairaanhoitajan tutkinto/Sjuks- kötarexamen Sosiaalija terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/ Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	Terveystieteidenopettajainseura/ Hälsövärdsläroanstalter Ammattikorkeakoulut/ Yrkes- högskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1 de xaneiro de 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 de xaneiro de 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 de xuño de 1979

V.3. ODONTÓLOGO

5.3.1. Programa de estudos para odontólogos

O programa de estudos necesarios para obter os títulos de formación de odontólogo incluírá, polo menos, as materias enumeradas a seguir. O ensino de unha ou de varias destas materias poderase impartir no marco das outras disciplinas ou en conexión con elas.

A. Materias básicas

- Química
- Física
- Bioloxía

B. Materias médico-biolóxicas e materias médicas xerais

- Anatomía
- Embrioloxía
- Histoloxía, incluída a citoloxía
- Fisioloxía
- Bioquímica (ou química fisiolóxica)
- Anatomía patolóxica
- Patoloxía xeral
- Farmacoloxía
- Microbioloxía
- Hixiene
- Profilaxe e epidemioloxía
- Radioloxía
- Fisioterapia
- Cirurxía xeral
- Medicina interna, incluída a pediatría
- Otorrinolaringoloxía
- Dermatoloxía e venereoloxía
- Psicoloxía xeral, psicopatoloxía, neuropatoloxía
- Anestesioloxía

C. Materias especificamente odontoestomatolóxicas

- Próteses dentais
- Materiais dentais
- Odontoloxía conservadora
- Odontoloxía preventiva
- Anestesia e sedación en odontoloxía
- Cirurxía especial
- Patoloxía especial
- Clínica odontoestomatolóxica
- Pedodoncia
- Ortodoncia
- Parodontoloxía
- Radioloxía odontolóxica
- Función mastigadora
- Organización profesional, deontoloxía e lexislación
- Aspectos sociais da práctica odontolóxica

5.3.2. Títulos de formación básica de odontólogo

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeens- chap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté fran- çaise		Licentiaat in de tandheel- kunde/Licencié en science dentaire	28 de xaneiro de 1980
България	Диплома за висше образование на образователно- квалификационна степен "Магистър" по "Дентална медицина" с професионална квалификация "Магистър-лекар по дентална медицина"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1 de xaneiro de 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 de maio de 2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskoleme, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 de xaneiro de 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 de xaneiro de 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 de maio de 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1 de xaneiro de 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 de xaneiro de 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 de xaneiro de 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 de xaneiro de 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 de xaneiro de 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 de maio de 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augsts- kola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augsts- kola un «Sertifikāts» — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 de maio de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odonto- logo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odonto- tologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 de maio de 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 de xaneiro de 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 de maio de 2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Malta	Lawrja fil- Kirur ija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1 de maio de 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 de xaneiro de 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades «Doktor der Zahnheilkunde»	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 de xaneiro de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem «lekarz dentysta»	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1 de maio de 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 de xaneiro de 1986
România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1 de outubro de 2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine»	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1 de maio de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor zubného lékařstva» («MDDr.»)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen- säätin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 de xaneiro de 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 de xaneiro de 1994
United Kingdom	Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 de xaneiro de 1980

V.4. VETERINARIO

5.4.1. Programa de estudos para veterinarios

O programa de estudos necesarios para obter os títulos de formación de veterinario incluírá, polo menos, as materias enumeradas a seguir.

O ensino de unha ou de varias destas materias poderase impartir no marco das outras disciplinas ou en conexión con elas.

A. Materias básicas

- Física
- Química
- Zooloxía
- Botánica
- Matemáticas aplicadas ás ciencias biolóxicas

B. Materias específicas

a) Ciencias básicas:

- Anatomía (incluídas histoloxía e embrioloxía)
- Fisioloxía
- Bioquímica
- Xenética
- Farmacoloxía
- Farmacia
- Toxicoloxía
- Microbioloxía
- Inmunoloxía
- Epidemioloxía
- Deontoloxía

b) Ciencias clínicas:

- Obstetricia
- Patoloxía (incluída a anatomía patolóxica)
- Parasitoloxía
- Medicina e cirurxía clínicas (incluída a anestesioloxía)
- Clínica dos animais domésticos, aves de curral e outras especies animais
- Medicina preventiva
- Radioloxía
- Reprodución e trastornos da reprodución
- Policía sanitaria
- Medicina legal e lexislación veterinarias
- Terapéutica
- Propedéutica

c) Produción animal

- Produción animal
- Nutrición
- Agronomía
- Economía rural
- Crianza e saúde dos animais
- Hixiene veterinaria
- Etoloxía e protección animal d) Hixiene alimentaria
- Inspección e control dos produtos alimenticios animais ou de orixe animal
- Hixiene e tecnoloxía alimentarias
- Prácticas (incluídas as prácticas en matadoiros e lugares de tratamento dos produtos alimenticios)

A formación práctica poderase realizar en forma de período de traballo en prácticas, sempre que este sexa con dedicación exclusiva baixo o control directo da autoridade ou organismo competentes e non exceda seis meses dentro dun período global de formación de cinco anos de estudos.

A distribución do ensino teórico e práctico entre os distintos grupos de materias deberase ponderar e coordinar de tal maneira que os coñecementos e a experiencia se poidan adquirir de forma que o veterinario poida desempeñar todas as tarefas que lle son propias.

5.4.2. Títulos de formación de veterinario

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21 de decembro de 1980

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Bulgaria	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1 de xaneiro de 2007
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygieny a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 de maio de 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Land-bohøjskole		21 de decembro de 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 de decembro de 1980
Eesti	Diplom: tähtnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 de maio de 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 de xaneiro de 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	-- Ministerio responsable de la educación superior universitaria — El rector de una universidad		1 de xaneiro de 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 de decembro de 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 de decembro de 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 de xaneiro de 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 de maio de 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 de maio de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 de maio de 2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 de decembro de 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1 de maio de 2004
Malta	Li enza ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirur i Veterinarji		1 de maio de 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21 de decembro de 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 de xaneiro de 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 de maio de 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 de xaneiro de 1986
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine»	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 de maio de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor veterinárskej medicíny» («MVDr.»)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiaexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1 de xaneiro de 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 de xaneiro de 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21 de decembro de 1980

V.5. MATRONA

5.5.1. Programa de estudos para matronas (vías de formación I e II)

O programa de estudos necesarios para obter os títulos de formación de matrona incluírá as dúas seccións seguintes:

A. Ensino teórico e técnico

- | | |
|--|--|
| <p>a) Materias básicas</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nocións fundamentais de anatomía e fisioloxía — Nocións fundamentais de patoloxía — Nocións fundamentais de bacterioloxía, viroloxía e parasitoloxía — Nocións fundamentais de biofísica, bioquímica e radioloxía — Pediatría, referida en particular ao neonato — Hixiene, educación sanitaria, prevención de enfermidades, diagnóstico precoz — Nutrición e dietética, referidas en particular á alimentación da nai, do neonato e do lactante — Nocións fundamentais de socioloxía e problemas de medicina social — Nocións fundamentais de farmacoloxía — Psicoloxía — Pedagogía — Lexislación sanitaria e social e organización sanitaria — Deontoloxía e lexislación profesional — Educación sexual e planificación familiar — Protección xurídica da nai e do meniño | <p>b) Materias específicas das actividades de matrona</p> <ul style="list-style-type: none"> — Anatomía e fisioloxía — Embrioloxía e desenvolvemento do feto — Embarazo, parto e puerperio — Patoloxía xinecolóxica e obstétrica — Preparación para o parto e para a paternidade, incluídos os aspectos psicolóxicos — Preparación do parto (incluídos o coñecemento e emprego do material obstétrico) — Analxesia, anestesia e reanimación — Fisioloxía e patoloxía do neonato — Asistencia e vixilancia do neonato — Factores psicolóxicos e sociais |
|--|--|

B. Ensino práctico e ensino clínico

Estas ensinanzas impartiranse baixo a supervisión adecuada:

- Consultas de mulleres embarazadas que impliquen polo menos cen recoñecementos prenatais.
- Vixilancia e asistencia a polo menos 40 embarazadas.
- Asistencia polo alumno en polo menos 40 partos; cando non se poida chegar a esta cifra por non dispor de suficientes parturientes, poderase reducir a un mínimo de 30, coa condición de que o alumno participe, ademais, en 20 partos.
- Participación activa en un ou dous partos con presentación de nádegas. Cando non se poida chegar a esta cifra por non se producir un número suficiente de partos con presentación de nádegas, deberase levar a cabo unha formación por simulación.
- Práctica da episiotomía e iniciación á súa sutura. A iniciación comprenderá un ensino teórico e exercicios clínicos. A práctica da sutura incluírá a sutura das episiotomías e os desgarrs simples do perineo, que se poden realizar en situacións simuladas se chegase a ser absolutamente necesario.
- Vixilancia e asistencia a 40 mulleres embarazadas, durante o parto e no curso de puerperios expostos a riscos.
- Supervisión e coidado, incluído o recoñecemento, de polo menos 100 puérperas e neonatos sans.
- Observación e coidado de neonatos que necesiten coidados especiais, incluídos os nacidos pretermo, postermo, ben como neonatos con peso inferior ao normal e neonatos enfermos.
- Coidado de mulleres que presentan patoloxías nos ámbitos da xinecoloxía e a obstetricia.
- Iniciación aos coidados nos ámbitos da medicina e a cirurxía. A iniciación comprenderá un ensino teórico e exercicios clínicos.

O ensino teórico e técnico (parte A do programa de formación) deberase ponderar e coordinar co ensino clínico (parte B do programa), de maneira que se adquiran de forma adecuada os coñecementos e a experiencia enumerados neste anexo.

O ensino clínico de matrona (parte B do programa de formación) deberase efectuar en forma de prácticas guiadas nos servizos dun centro hospitalario ou noutros servizos de saúde acreditados polas autoridades ou os organismos competentes. No curso da súa formación, os candidatos a matronas participarán nas actividades dos servizos de que se trate na medida en que contribúan á súa formación. Serán iniciados nas responsabilidades necesarias para as actividades de matrona.

5.5.2. Títulos de formación de matrona

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinsti- tuten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 de xaneiro de 1983
България	Диплома за висше образование на обра- зователно-квалиф- икационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Акушерка"	Университет	Акушерка	1 de xaneiro de 2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřova- telství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závě- rečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplo- movaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1 de maio de 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemoderek- samen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 de xaneiro de 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungsp- fleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 de xaneiro de 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 de maio de 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23 de xaneiro de 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermera especialista en enfermería obstétrica- ginecológica (matrona)	Ministerio responsable de la educación superior universitaria	Matrona	1 de xaneiro de 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 de xaneiro de 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 de xaneiro de 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 de xaneiro de 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβατικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 de maio de 2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 de maio de 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušeri-joje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušeri-joje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušėris	1 de maio de 2004
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 de xaneiro de 1983
Magyarország	Szülész nőbizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1 de maio de 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1 de maio de 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23 de xaneiro de 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 de xaneiro de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem «magister położnictwa»	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institución de enseñanza superior reconocida por las autoridades competentes)	Połozna	1 de maio de 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 de xaneiro de 1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «diplomirana babica/diplomirani babičar»	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 de maio de 2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «bakalár z pôrodnej asistencie» («Bc.») 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkes- högskolor	Kätilö/Barnmorska	1 de xaneiro de 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 de xaneiro de 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 de xaneiro de 1983

V.6. FARMACÉUTICO

5.6.1. Programa de estudos para farmacéuticos

- Botánica e zooloxía
- Física
- Química xeral e inorgánica
- Química orgánica
- Química analítica
- Química farmacéutica, incluíndo a análise de medicamentos
- Bioquímica xeral e aplicada (médica)
- Anatomía e fisioloxía; terminoloxía médica
- Microbioloxía
- Farmacoloxía e farmacoterapia
- Tecnoloxía farmacéutica
- Toxicoloxía
- Farmacognosia
- Lexislación e, se for o caso, deontoloxía

A distribución entre ensino teórico e práctico en cada materia debe dar suficiente importancia á teoría para conservar o carácter universitario do ensino.

5.6.2. Títulos de formación de farmacéutico

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 de outubro de 1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт" звание на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт"	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1 de xaneiro de 2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 de maio de 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 de outubro de 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 de outubro de 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		1 de maio de 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 de outubro de 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	-- Ministerio responsable de la educación superior universitaria — El rector de una universidad		1 de outubro de 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 de outubro de 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 de outubro de 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 de novembro de 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 de maio de 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 de maio de 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistinininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 de maio de 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 de outubro de 1987

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título	Data de referencia
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	Egyetem		1 de maio de 2004
Malta	Lawrja fil-farma ija	Universita' ta' Malta		1 de maio de 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 de outubro de 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 de outubro de 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersy- tetu Jagiellońskiego		1 de maio de 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 de outubro de 1987
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1 de xaneiro de 2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv «magister farmacije/ magistra farmacije»	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/ magistra farmacije	1 de maio de 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «magister farmácie» («Mgr.»)	Vysoká škola		1 de maio de 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisore- xamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 de outubro de 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 de outubro de 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 de outubro de 1987

V.7. ARQUITECTO

5.7.1. Títulos de formación de arquitecto reconocidos conforme o artigo 62, número 2

Páis	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Curso académico de referencia
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. «Faculté Polytechnique» van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/ Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/ Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Curso académico de referencia
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NU) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B. Arch.) <i>(Anteriormente, hasta el año 2002: Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))</i> 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989
Italia	— Laurea in architettura — Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma «La Sapienza» — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma «La Sapienza»	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989 1998/1999

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Curso académico de referencia
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma «La Sapienza» — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma «La Sapienza»	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente.	2002/2003
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente.	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente.	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Curso académico de referencia
	<p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 			
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	<p>Carta de curso de licenciatura em Arquitectura</p> <p>Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusitana do Porto 		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	<ul style="list-style-type: none"> — Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet 		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999

ANEXO VI

Dereitos adquiridos aplicables ás profesións recoñecidas sobre a base da coordinación das condicións mínimas de formación

Título de formación de arquitectos que se benefician de dereitos adquiridos en virtude do artigo 65

País	Título de formación	Curso académico de referencia
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos polas escolas nacionais superiores de arquitectura ou polos institutos superiores de arquitectura (architecte-architect) — Diplomas expedidos pola Escola Provincial Superior de Arquitectura de Hasselt (architect) — Diplomas expedidos polas academias reais de Belas Artes (architecte — architect) — Diplomas expedidos polas «escolas Saint-Luc» (architecte — architect) — Diplomas universitarios de enxeñeiro civil, acompañados dun certificado de prácticas expedido polo colexio de arquitectos e que permite o uso do título profesional de arquitecto (architecte — architect) — Diplomas de arquitectura expedidos pola comisión examinadora central ou de Estado de arquitectura (architecte — architect) — Diplomas de enxeñeiro civil arquitecto e de enxeñeiro arquitecto, expedidos polas facultades de ciencias aplicadas das universidades e pola Facultade Politécnica de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987/1988
България	<p>Títulos concedidos por centros acreditados de ensino superior coa cualificación "архитект" (arquitecto), "строителен инженер" (enxeñeiro civil) ou "инженер" (enxeñeiro), como os seguintes:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: спец-иалности "Урбанизъм" и "Архитектура" (Universidade de Arquitectura, Enxeñaría Civil e Xeodesia, Sofia: especialidades de Urbanismo e Arquitectura) e todas as especialidades de enxeñaría nos seguintes ámbitos: "конструкции на сгради и съоръжения" (construción de edificios e estruturas), "пътища" (estradas), "транспорт" (transportes), "хидротехника и водно строителство" (hidrotecnia e construcións hidráulicas), "мелиорации и др." (irrigación, etc.); — os títulos concedidos por universidades técnicas e centros de ensino superior para a construción nos seguintes ámbitos: "електро- и топлотехника" (electrotecnia e termotecnia), "съобщ-ителна и комуникационна техника" (técnicas e tecnoloxías da telecomunicación), "строителни технологии" (tecnoloxías da construción), "приложна геодезия" (xeodesia aplicada) e "ландшафт и др." (paisaxe, etc.) no ámbito da construción. <p>Para levar a cabo actividades de deseño nos ámbitos da arquitectura e a construción, os títulos deberán ir acompañados dun "придружени от удостоверение за проектантска правоспособност" (Certificado de capacidade legal en materia de deseño), expedido polo "Камарата на архитектите" (Colexio de Arquitectos) e o "Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране" (Colexio de Enxeñeiros de Deseño de Instalacións), que confire o dereito a levar a cabo actividades no ámbito do deseño de instalacións.</p>	2009/2010
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos polas seguintes facultades da «České vysoké učení technické» (Universidade Técnica Checa de Praga): <ul style="list-style-type: none"> «Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství» (Escola Superior de Arquitectura e Edificación) (até 1951), «Fakulta architektury a pozemního stavitelství» (Facultade de Arquitectura e Edificación) (de 1951 até 1960), «Fakulta stavební» (Facultade de Enxeñaría Civil) (desde 1960) nas ramas: construción e estruturas de edificios, edificación, construción e arquitectura; arquitectura (incluídas a ordenación urbana e a ordenación territorial), construcións civís e construcións industriais e agrícolas; ou, nos estudos de enxeñaría civil, a rama de edificación e arquitectura, «Fakulta architektury» (Facultade de Arquitectura) (desde 1976) nas ramas: arquitectura; ordenación urbana e ordenación territorial; ou, nos estudos de arquitectura e ordenación urbana, as ramas: arquitectura, teoría do deseño arquitectónico, ordenación urbana e ordenación territorial, historia da arquitectura e reconstrución de monumentos históricos, ou arquitectura e edificación — Diplomas expedidos pola «Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše» (até 1951) en arquitectura e construción — Diplomas expedidos pola «Vysoká škola stavitelství v Brně» (desde 1951 até 1956) en arquitectura e construción — Diplomas expedidos pola «Vysoké učení technické v Brně», «Fakulta architektury» (Facultade de Arquitectura) (desde 1956) na rama de arquitectura e ordenación territorial, ou pola «Fakulta stavební» (Facultade de Enxeñaría Civil) (desde 1956) na rama de construción 	2006/2007

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos pola «Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava», «Fakulta stavební» (Facultade de Enxeñaría Civil) (desde 1997) na rama de estruturas e arquitectura ou na rama de enxeñaría civil — Diplomas expedidos pola «Technická univerzita v Liberci», «Fakulta architektury» (Facultade de Arquitectura) (desde 1994) nos estudos de arquitectura e ordenación territorial, rama de arquitectura — Diplomas expedidos pola «Akademie výtvarných umění v Praze» nos estudos de belas artes, rama de deseño arquitectónico — Diplomas expedidos pola «Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze» nos estudos de belas artes, rama de arquitectura — Certificado de autorización expedido pola «Česká komora architektů», sen ningunha indicación precisa canto á rama, ou na rama de edificación 	
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos polas escolas nacionais de arquitectura de Copenhague e de Aarhus (architekt) — Certificado de aptitude expedido pola Comisión de Arquitectos de conformidade coa Lei nº 202 do 28 de maio de 1975 (registreret arkitekt) — Diplomas expedidos polas escolas superiores de enxeñaría civil (bygningskonstruktør), acompañados dunha certificación das autoridades competentes que acredite que o interesado superou o exame dos seus títulos e que inclúa a avaliación dos proxectos elaborados e realizados polo candidato durante unha práctica efectiva, durante polo menos seis anos, das actividades previstas no artigo 48 da presente directiva 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos polas escolas superiores de belas artes (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — Diplomas expedidos polas Technische Hochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), as universidades técnicas, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), as universidades, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), ben como, sempre que estas institucións fosen reagrupadas en Gesamthochschulen, polas Gesamthochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. e outras denominacións que se poidan dar posteriormente a estes diplomas) — Diplomas expedidos polas Fachhochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau) e, sempre que estas institucións fosen reagrupadas en Gesamthochschulen, polas Gesamthochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), acompañados, cando a duración dos estudos sexa inferior a catro anos pero sexa de polo menos tres anos, dun certificado que acredite un período de experiencia profesional na República Federal de Alemaña de catro anos, expedido polo colexio profesional conforme o artigo 47, número 1 (Ingenieur grad. e outras denominacións que se poidan dar posteriormente a estes diplomas) — Certificados (Prüfungszeugnisse) expedidos antes do 1 de xaneiro de 1973 polas Ingenieurschulen, sección de arquitectura, e as Werkkunstschulen, sección de arquitectura, acompañados dun certificado das autoridades competentes que acredite que o interesado superou un exame dos seus títulos e que inclúa a avaliación dos proxectos elaborados e realizados polo candidato durante unha práctica efectiva, durante polo menos seis anos, das actividades previstas no artigo 48 da presente directiva 	1987/1988
Eesti	<ul style="list-style-type: none"> — diplom arhitektuuri erialal (título en arquitectura) väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (concedido pola Facultade de Arquitectura da Academia Estonia de Belas Artes desde 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (concedido pola Universidade de Belas Artes de Tallin entre 1989 e 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kuns- tiinstituudi poolt 1951-1988 (concedido polo Instituto Estatal de Belas Artes da República Socialista Soviética de Estonia entre 1951 e 1988) 	2006/2007
Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas de enxeñeiro-arquitecto expedidos polo Metsovion Polytechnion de Atenas, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura — Diplomas de enxeñeiro-arquitecto expedidos polo Aristotelion Panepistimion de Tesalónica, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura — Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil, expedidos polo Metsovion Polytechnion de Atenas, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura — Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil expedidos polo Aristotelion Panepistimion de Tesalónica, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura — Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil expedidos polo Panepistimion Thrakis, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura — Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil expedidos polo Panepistimion Patron, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura 	1987/1988

País	Título de formación	Curso académico de referencia
España	Título oficial de arquitecto concedido polo ministerio responsable da educación superior ou polas universidades	1987/1988
France	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas de arquitecto diplomado polo Goberno, expedidos até 1959 polo Ministerio de Educación Nacional e a partir desa data polo Ministerio de Cultura (architecte DPLG) — Diplomas expedidos pola «Escola Especial de Arquitectura» (architecte DESA) — Diplomas expedidos desde 1955 pola «École nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg» (anteriormente, «École nationale d'ingénieurs de Strasbourg», sección de Arquitectura (architecte ENSAIS)) 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — Grao de «Bachelor of Architecture» concedido pola «National University of Ireland» (B. Arch. N.U.I.) aos diplomados de arquitectura do «University College» de Dublín — Diploma de nivel universitario en arquitectura concedido polo «College of Technology», Bolton Street, Dublín (Diplom. Arch.) — Certificado de membro asociado do «Royal Institute of Architects of Ireland» (A.R.I.A.I.) — Certificado de membro do «Royal Institute of Architects of Ireland» (M.R.I.A.I.) 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas de «laurea in architettura» expedidos polas universidades, os institutos politécnicos e os institutos superiores de arquitectura de Venecia e de Reggio Calabria, acompañados do diploma que habilita para o exercicio independente da profesión de arquitecto expedido polo ministro de Instrución Pública despois de o candidato superar, ante un tribunal competente, o exame de Estado que o faculta para o exercicio independente da profesión de arquitecto (dott. architetto) — Diplomas de «laurea in ingegneria» no sector da construción, expedidos polas universidades e os institutos politécnicos, acompañados do diploma que habilita para o exercicio independente dunha profesión no sector da arquitectura, expedido polo ministro de Instrución Pública, despois de o candidato superar, ante un tribunal competente, o exame de Estado que o faculta para o exercicio independente da profesión (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile) 	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (certificado de alta no Rexistro de Arquitectos expedido pola Cámara Científica Técnica (ETEK) de Chipre)	2006/2007
Latvija	— «Arhitekta diploms», ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un «Arhitekta prakses sertifikāts», ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (título de arquitecto expedido polo Departamento de Arquitectura da Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Estatal de Letonia até 1958, o Departamento de Arquitectura da Facultade de Enxeñaría Civil do Instituto Politécnico de Riga entre 1958 e 1991, a Facultade de Arquitectura da Universidade Técnica de Riga desde 1991 e 1992, e o certificado de rexistro expedido polo Colexio de Arquitectos de Letonia)	2006/2007
Lietuva	<ul style="list-style-type: none"> — títulos de arquitecto enxeñeiro ou arquitecto expedidos polo Kauno politechnikos institutas até 1969 (inžinierius architektas/architektas); — títulos de arquitecto, diplomado ou licenciado en arquitectura expedidos polo Vilnius inžinerinis statybos institutas até 1990, a Vilniaus technikos universitetas até 1996 e a Vilnius Gedimino technikos universitetas desde 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras); — títulos de graduado, diplomado ou licenciado en arquitectura expedidos polo LTSR Valstybinis dailės institutas até 1990 e pola Vilniaus dailės akademija desde 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras); — títulos de diplomado ou licenciado en arquitectura concedidos pola Kauno technologijos universitetas desde 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras). <p>Todos estes títulos deben ir acompañados do certificado expedido pola Comisión de Autorización, polo que se confire o dereito a exercer actividades no sector da arquitectura (arquitecto autorizado/Atestuotas architektas)</p>	2006/2007
Magyarország	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma «okleveles építész-mérnök» (título de licenciado en arquitectura) concedido polas universidades — Diploma «okleveles építész tervező művész» (título de licenciado en arquitectura e enxeñaría civil) concedido polas universidades 	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit concedido pola Università' ta' Malta, que habilita para o rexistro como perit	2006/2007
Nederland	— Certificado que acredite a superación do exame de licenciatura en arquitectura, expedido polos departamentos de arquitectura das escolas técnicas superiores de Delft ou Eindhoven (bouwkundig ingenieur)	1987/1988

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas das academias de arquitectura recoñecidas polo Estado (architect) — Diplomas expedidos até 1971 polos antigos centros de ensino superior de arquitectura (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Diplomas expedidos até 1970 polos antigos centros de ensino superior de arquitectura (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Certificado que acredite a superación dun exame organizado polo Consello de Arquitectos do «Bond van Nederlandse Architecten» (Colexio dos Arquitectos Holandeses, BNA) (architect) — Diploma da «Stichting Institut voor Architectuur» (Fundación «Instituto de Arquitectura») (IVA), expedido ao final dun curso organizado por esta fundación que se estende durante un período mínimo de catro anos (architect), acompañado dun certificado das autoridades competentes que acredite que o interesado superou un exame dos seus títulos e que inclúa a avaliación dos proxectos elaborados e realizados polo candidato durante unha práctica efectiva, durante polo menos seis anos, das actividades previstas no artigo 44 da presente directiva — Certificado das autoridades competentes que acredite que, antes da data do 5 de agosto de 1985, o interesado foi admitido ao exame de «kandidaat in de bouwkunde» organizado pola Escola Técnica Superior de Delft ou de Eindhoven e que, durante un período de polo menos cinco anos inmediatamente anteriores a esa data, exerceu actividades de arquitectura cuxa natureza e importancia garanten, segundo os criterios aceptados nos Países Baixos, unha competencia suficiente para o exercicio destas actividades (architect) — Certificado das autoridades competentes expedido unicamente ás persoas que chegasen á idade de 40 anos antes do 5 de agosto de 1985 e que acredita que o interesado, durante un período de polo menos cinco anos inmediatamente anterior a esa data, exerceu actividades de arquitecto cuxa natureza e importancia garanten, segundo os criterios aceptados nos Países Baixos, unha competencia suficiente para o exercicio destas actividades (architect) — Os certificados a que se refiren os guións sétimo e oitavo non necesitan ser recoñecidos a partir da data de entrada en vigor das disposicións legais e regulamentarias relativas ao acceso ás actividades de arquitecto e o seu exercicio co título profesional de arquitecto nos Países Baixos, na medida en que estes certificados non confiran, en virtude de tales disposicións, acceso a esas actividades co mencionado título profesional 	
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos polas universidades técnicas de Viena e de Graz, ben como pola Universidade de Innsbruck, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura, sección de Arquitectura (Architektur), Enxeñaría Civil (Bauingenieurwesen Hochbau) e Construción (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) — Diplomas expedidos pola Universidade de Enxeñaría Rural, sección de Enxeñaría Civil e Xestión de Augas (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) — Diplomas expedidos polo Centro Universitario de Artes Aplicadas de Viena, sección de Arquitectura — Diplomas expedidos pola Academia de Belas Artes de Viena, sección de Arquitectura — Diplomas de enxeñeiro (Ing.), expedidos polas escolas técnicas superiores ou as escolas técnicas ou as escolas técnicas da construción, xunto coa licenza de «Baumeister» que dá fe dun mínimo de seis anos de experiencia profesional en Austria e se sanciona cun exame — Diplomas expedidos polo Centro Universitario de Deseño Industrial de Linz, sección de Arquitectura — Certificados de capacidade para o exercicio da profesión de enxeñeiro civil ou para consultores de enxeñaría no ámbito da construción (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), de acordo coa Lei de técnicos de construción e obras públicas (Ziviltechnikergesetz, BGBl, nº 156/1994) 	1997/1998
Polska	<p>Os títulos expedidos polas seguintes facultades de arquitectura:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Varsovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architektka; magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1948, título: inżynier architekt, magister nauk technicznych; desde 1951 até 1956, título: inżynier architekt; desde 1954 até 1957, 2.º ciclo, título: inżyniera magistra architektury; desde 1957 até 1959, título: inżyniera magistra architektury; desde 1959 até 1964, título: magistra inżyniera architektury; desde 1964 até 1982, título: magistra inżyniera architektka; desde 1983 até 1990, título: magister inżynier architekt; desde 1991, título: magistra inżyniera architektka), — Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1953, Facultade Politécnica de Arquitectura da Universidade de Minas e Metalurxia — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury); — Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Wrocław (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt. (Desde 1949 até 1964, título: inżynier architekt, magister nauk technicznych; desde 1951 até 1956, título: magister inżynier architektury; desde 1964, título: magister inżynier architekt); 	2006/2007

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<ul style="list-style-type: none"> — Facultade de Arquitectura de Gliwice da Universidade Politécnica de Silesia (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1955, Facultade de Enxeñaría e Construción — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, título: inżynier architekt; desde 1961 até 1969, Facultade de Construción Industrial e Enxeñaría Xeral — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, título: magister inżynier architekt; desde 1969 até 1976, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury, título: magister inżynier architekt; desde 1977, Facultade de Arquitectura — Wydział Architektury, título: magister inżynier architekt e, desde 1995, inżynier architekt); — Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1955, Facultade de Arquitectura da Escola de Enxeñaría — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, título: inżynier architekt; desde 1978, título: magister inżynier architekt, e desde 1999 inżynier architekt); — Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1969, Facultade de Arquitectura — Wydział Architektury; desde 1969 até 1971, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury; desde 1971 até 1981, Instituto de Arquitectura e Urbanismo — Instytut Architektury i Urbanistyki; desde 1981, Facultade de Arquitectura — Wydział Architektury); — Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: magister inżynier architekt. (Desde 1975 até 1989, Instituto de Arquitectura — Instytut Architektury); — Facultade de Enxeñaría Civil, Arquitectura e Enxeñaría Ambiental da Universidade Politécnica de Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1973 até 1993, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury e, desde 1992, Facultade de Enxeñaría Civil, Arquitectura e Enxeñaría Ambiental — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; título: desde 1973 até 1978, inżynier architekt, desde 1978 magister inżynier architekt); — Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura da Universidade Politécnica de Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1948 até 1954, Escola Superior de Enxeñaría, Facultade de Arquitectura — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, título: inżynier architekt, desde 1970 magister inżynier architekt, e desde 1998 inżynier architekt). <p>Todos os títulos concedidos polas facultades de arquitectura, xunto co certificado de colexiación expedido pola correspondente cámara rexional do Colexio de Arquitectos de Polonia polo que se confire o dereito a exercer actividades no sector da arquitectura en Polonia.</p>	
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma «diploma do curso especial de arquitectura» expedido polas escolas de Belas Artes de Lisboa e Porto — Diploma de arquitecto «diploma de arquitecto» expedido polas escolas de Belas Artes de Lisboa e Porto — Diploma «diploma do curso de arquitectura» expedido polas escolas superiores de Belas Artes de Lisboa e Porto 	1987/1988
	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma «diploma de licenciatura em arquitectura» expedido pola Escola Superior de Belas Artes de Lisboa — Diploma «carta de curso de licenciatura em arquitectura» expedido pola Universidade Politécnica de Lisboa e pola Universidade do Porto — Licenciatura en enxeñaría civil (licenciatura em engenharia civil) expedida polo instituto superior técnico da Universidade Politécnica de Lisboa — Licenciatura en enxeñaría civil (licenciatura em engenharia civil) expedida pola facultade de Enxeñaría (de Engenharia) da universidade do Porto — Licenciatura en enxeñaría civil (licenciatura em engenharia civil) expedida pola facultade de ciencias e tecnoloxía da universidade de Coímbra — Licenciatura en enxeñaría civil, produción (licenciatura em engenharia civil, produção) expedida pola Universidade do Miño 	
România	<p>Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București (Universidade de Arquitectura e Urbanismo "Ion Mincu" Bucarest):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1953-1966: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest), Arhitect (Arquitecto); — 1967-1974: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (título de arquitecto, especialidade de arquitectura); — 1975-1977: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultade de arquitectura), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (título de arquitecto, especialidade en arquitectura); — 1978-1991: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultade de Arquitectura e Sistematización), Diplomă de 	2009/2010

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistemizare (título de arquitecto, especialidade en arquitectura e sistematización);</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1992-1993: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultade de Arquitectura e Urbanismo), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (título de arquitecto, especialidade de arquitectura e urbanismo); — 1994-1997: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultade de Arquitectura e Urbanismo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 1998-1999: Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Instituto de Arquitectura "Ion Mincu" Bucarest, Facultade de Arquitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — Desde 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură (Universidade de Arquitectura e Urbanismo "Ion Mincu" — Bucarest, Facultade de Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura). <p>Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Universidade Técnica Cluj-Napoca):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Instituto Politécnico Cluj-Napoca, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Arquitectura e Urbanismo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — Desde 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Arquitectura e Urbanismo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura). <p>Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași ("Gh. Asachi" Universidade Técnica Iași):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1993: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica "Gh. Asachi" Iași, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 1994-1999: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica "Gh. Asachi" Iași, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 2000-2003: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica "Gh. Asachi" Iași, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — Desde 2004: Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica "Gh. Asachi" Iași, Facultade de Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura). <p>Universitatea Politehnică din Timișoara (Universidade Politécnica de Timișoara):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universidade Técnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală (título de arquitecto, ámbito de arquitectura e urbanismo, especialidade de arquitectura xeral); — 1995-1998: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universidade Politécnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — 1998-1999: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Politécnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de Licență, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); — Desde 2000: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Politécnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil e Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de Arquitectura, especialidade de Arquitectura). <p>Universitatea din Oradea (Universidade de Oradea):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului (Universidade de Oradea, Facultade de Protección do Ambiente), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura); 	

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>— Desde 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții (Facultade de Arhitectura e Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura).</p> <p>Universitatea Spiru Haret București (Universidade Spiru Haret de Bucarest):</p> <p>— Desde 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Universidade Spiru Haret de Bucarest, Facultade de Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (título de arquitecto, ámbito de arquitectura, especialidade de arquitectura).</p>	
Slovenija	<p>— «univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture» (título universitario de arquitecto) expedido pola Facultade de Arquitectura, xunto cun certificado con validez legal expedido pola autoridade competente no sector da arquitectura polo que se confire o dereito a exercer actividades nese sector</p> <p>— título universitario de «univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka» expedido polas facultades técnicas, xunto cun certificado con validez legal expedido pola autoridade competente no sector da arquitectura polo que se confire o dereito a exercer actividades nese sector</p>	2006/2007
Slovensko	<p>— título en arquitectura e edificación («architektúra a pozemné staviteľstvo») concedido pola Universidade Técnica Eslovaca (Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1950 e 1952 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en arquitectura («architektúra») concedido pola Facultade de Arquitectura e Edificación da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 e 1960 (titulación: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en edificación («pozemné staviteľstvo») concedido pola Facultade de Arquitectura e Edificación da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 e 1960 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en arquitectura («architektúra») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 e 1976 (titulación: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en edificación («pozemné stavby») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 e 1976 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en arquitectura («architektúra») concedido pola Facultade de Arquitectura da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava desde 1977 (titulación: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en urbanismo («urbanizmus») concedido pola Facultade de Arquitectura da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava desde 1977 (título: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en edificación («pozemné stavby») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 1977 e 1997 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en arquitectura e edificación («architektúra a pozemné stavby») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava desde 1998 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en edificación — especialidade de arquitectura («pozemné stavby — špecializácia: architektúra») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 2000 e 2001 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en edificación e arquitectura («pozemné stavby a architektúra») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) de Bratislava desde 2001 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en arquitectura («architektúra») concedido pola Escola de Bellas Artes e Deseño (Vysoká škola výtvarných umení) de Bratislava desde 1969 (titulación: Akad. arch. até 1990; Mgr. entre 1990 e 1992; Mgr. arch. entre 1992 e 1996; Mgr. art. desde 1997);</p> <p>— título en edificación («pozemné staviteľstvo») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica (Stavebná fakulta, Technická univerzita) de Košice entre 1981 e 1991 (titulación: enxeñeiro).</p> <p>Todos estes títulos deben ir acompañados:</p> <p>— dun certificado de autorización expedido polo Colexio Eslovaco de Arquitectos (Slovenská komora architektov) de Bratislava, sen indicación específica da rama ou na rama de edificación («pozemné stavby») ou de ordenación territorial («územné plánovanie»),</p> <p>— dun certificado de autorización expedido polo Colexio Eslovaco de Enxeñeiros Cívís (Slovenská komora stavebných inžinierov) de Bratislava, na rama de edificación («pozemné stavby»).</p>	2006/2007

País	Título de formación	Curso académico de referencia
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos polos departamentos de arquitectura das universidades politécnicas e da Universidade de Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Diplomas expedidos polos institutos de tecnoloxía (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomas expedidos pola Facultade de Arquitectura do Real Instituto de Tecnoloxía, do Instituto Chalmers de Tecnoloxía e do Instituto de Tecnoloxía da Universidade de Lund (arkitekt, licenciado en arquitectura) — Certificados de afiliación á Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR) se os interesados recibiron a súa formación nun dos Estados destinatarios da presente directiva 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — Títulos conferidos despois da superación de exames en: <ul style="list-style-type: none"> — o Royal Institute of British Architects — as escolas de arquitectura das universidades, colexios politécnicos superiores, colexios, academias (colexios privados), colexios de Tecnoloxía e de Belas Artes que estivesen recoñecidos o 10 de xuño de 1985 polo Architects Registration Council do Reino Unido para a súa inscrición no rexistro da profesión (Architect) — Certificado que acredite que o seu titular ten un dereito adquirido ao mantemento do seu título profesional de arquitecto en virtude da sección 6 (1)a, 6 (1)b ou 6 (1)d da Architects Registration Act de 1931 (Architect) — Certificado que acredite que o seu titular ten un dereito adquirido ao mantemento do seu título profesional de arquitectura en virtude da sección 2 da Architects Registration Act de 1938 (Architect) 	1987/1988

ANEXO VII

Documentos e certificados exhibibles conforme o artigo 67

1. *Documentos*

a) Proba da nacionalidade do interesado.

b) Copia dos certificados de competencia ou do título de formación que dea acceso á profesión de que se trate, así como, chegado o caso, un certificado da experiencia profesional do interesado.

As autoridades competentes españolas poderán invitar o solicitante a que facilite información sobre a súa formación na medida necesaria para determinar a posible existencia de diferenzas substanciais con respecto á formación nacional exixida, como as mencionadas no artigo 224. En caso de que ao solicitante lle resulte imposible facilitar esa información, a autoridade competente española dirixirse ao punto de contacto, á autoridade competente ou a calquera outro organismo pertinente do Estado membro de orixe.

c) Nos casos previstos no artigo 26, un certificado que acredite o tipo e a duración da actividade, expedido pola autoridade ou polo organismo competente do Estado membro de orixe ou do Estado membro de procedencia do estranxeiro.

d) Cando o acceso a unha profesión regulada está condicionado á presentación de probas relativas á honorabilidade, á moralidade ou á ausencia de quebra, ou de suspensión ou prohibición do exercicio desa profesión en caso de falta profesional grave ou de infracción penal, a autoridade competente española aceptará, como proba suficiente para aqueles nacionais dos Estados membros que desexen exercer esa profesión no seu territorio, a presentación de documentos expedidos por autoridades competentes do Estado membro de orixe ou do Estado membro de procedencia do estranxeiro que demostren o cumprimento de tales requisitos. Estas últimas autoridades deberán remitir os documentos exixidos no prazo de dous meses.

Cando os documentos citados no primeiro parágrafo non poidan ser expedidos polas autoridades competentes do Estado membro de orixe ou do Estado membro de procedencia do estranxeiro, serán substituídos por unha declaración xurada —ou, nos Estados membros en que non exista tal tipo de declaración, por unha declaración solemne— que o interesado efectuará ante unha autoridade xudicial ou administrativa competente ou, dado o caso, ante notario ou ante un organismo profesional cualificado do Estado membro de orixe, que mediante un certificado dará fe dese xuramento ou declaración solemne.

e) Cando se exixa en España, para o acceso a unha profesión regulada, a presentación dun documento relativo á saúde física ou psíquica do solicitante, a autoridade competente española aceptará como proba satisfactoria a este respecto a presentación do documento que se exixa no Estado membro de orixe. Cando o Estado membro de orixe non exixa documentos deste tipo, a autoridade competente española aceptará un certificado expedido por unha autoridade competente dese Estado. Nese caso, as autoridades competentes do Estado membro de orixe deberán remitir o documento exixido no prazo de dous meses.

f) Cando se exixa en España, para o acceso a unha profesión regulada:

— unha proba da solvencia do solicitante,

— a proba de que o solicitante está asegurado contra os riscos pecuniarios da súa responsabilidade profesional conforme as normas legais e regulamentarias vixentes no Estado membro de acollida canto ás condicións e ao alcance da cobertura,

A autoridade competente española aceptará como proba satisfactoria un certificado expedido para tal fin por bancos e empresas aseguradoras doutro Estado membro.

2. *Certificados*

Para facilitar a aplicación do título III, capítulo III, deste real decreto, en caso de dúbida xustificada, as autoridades competentes españolas poderán exixir que os solicitantes que cumpran as condicións de formación exixidas presenten, xunto co seu título de formación, un certificado das autoridades competentes do Estado membro de orixe que acredite que o título de formación é o que está previsto pola Directiva 2005/36/CE.

ANEXO VIII

Relación de profesións e actividades para efectos da aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións regulado neste real decreto

1. Relación alfabética de profesións e actividades agrupadas de acordo co nivel de formación exixido en España para acceder a cada profesión ou actividade, en relación cos niveis descritos no artigo 19.

Nivel de formación descrito no artigo 19.5
Actuario de seguros
Arquitecto
Avogado
Axente da propiedade industrial
Auditor de contas (Disposición transitoria segunda)
Biólogo
Biólogo especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde (1)
Bioquímico especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde (1)
Dentista
Economista
Enfermeira especialista (1)
Enólogo
Enxeñeiro aeronáutico
Enxeñeiro agrónomo
Enxeñeiro de armamento e material
Enxeñeiro de armas navais
Enxeñeiro de camiños, canais e portos
Enxeñeiro de construción e electricidade
Enxeñeiro de minas
Enxeñeiro de montes
Enxeñeiro de telecomunicación
Enxeñeiro industrial
Enxeñeiro naval e oceánico
Especialista en radiofísica hospitalaria
Farmacéutico
Farmacéutico especialista (1)
Físico
Matrona
Médico
Médico especialista (1)
Procurador
Profesor de educación secundaria obrigatoria e bacharelato
Profesor de ensinanzas artísticas
Profesor de ensinanzas de idiomas
Profesor de ensinanzas deportivas
Profesor de formación profesional
Profesor de universidade
Psicólogo
Psicólogo especialista en psicoloxía clínica
Químico
Químico especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde (1)
Veterinario
Xeólogo
Xestor administrativo

(1) As especialidades en ciencias da saúde son as que se determinan na normativa española vixente sobre a materia.

Nivel de formación descrito no artigo 19.4
Arquitecto técnico
Axente e comisionista de alfándegas
Decorador
Dietista/ nutricionista
Diplomado en ciencias empresariais e profesor mercantil
Diplomado en traballo social
Enfermeira responsable de coidados xerais
Enxeñeiro técnico aeronáutico, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico agrícola, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico de minas, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico de obras públicas, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico de telecomunicación, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico en topografía
Enxeñeiro técnico forestal, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico industrial, na correspondente especialidade (2)
Enxeñeiro técnico naval, na correspondente especialidade (2)
Fisioterapeuta
Graduado social, graduado social diplomado ou diplomado en relacións laborais
Habilitado de clases pasivas
Intérprete xuramentado
Logopeda
Mestre de educación infantil
Mestre de educación primaria
Óptico-optometrista
Podólogo
Técnico de empresas e actividades turísticas
Técnico de prevención (nivel superior)
Terapeuta ocupacional

(2) As especialidades das distintas ramas de enxeñaría técnica son as que se determinan na normativa española vixente sobre a materia.

Nivel de formación descrito no artigo 19.3
Capitán de pesca
Delineante
Detective privado
Guía de turismo
Mecánico maior naval (sector pesca)
Outro persoal para a atención no primeiro ciclo de educación infantil
Patrón de altura (sector pesca)
Perito mercantil
Técnico especialista en vitivinicultura
Técnico superior en anatomía patolóxica e citoloxía
Técnico superior en audiopróteses
Técnico superior en dietética
Técnico superior en documentación sanitaria
Técnico superior en hixiene bucodental
Técnico superior en imaxe para o diagnóstico
Técnico superior en laboratorio de diagnóstico clínico
Técnico superior en ortoprotésica
Técnico superior en prevención de riscos profesionais (nivel intermedio)
Técnico superior en próteses dentais
Técnico superior en radioterapia
Técnico superior en saúde ambiental
Tripulante de cabina de pasaxeiros

Nivel de formación descrito no artigo 19.2
Almacenista-distribuidor
Axencia de transporte
Director de escolas particulares de condutores
Director de seguranza
Garda particular do campo
Garda particular do campo: especialidade garda de caza
Garda particular do campo: especialidade gardapesca marítimo
Instalador de aparellos de presión
Instalador de calefacción e climatización
Instalador de fontanaría
Instalador de gas
Instalador de sistemas de baixa tensión
Instalador frigorífico
Instalador-montador electricista
Mecánico naval (sector pesca)
Patrón de litoral (sector pesca)
Profesor de formación viaria
Técnico en coidados auxiliares de enfermaría
Técnico en elaboración de viños
Técnico en farmacia
Transitario
Vixilante de seguranza
Vixilante de seguranza: escolta privado
Vixilante de seguranza: vixilante de explosivos
Xefe de seguranza

Nivel de formación descrito no artigo 19.1
Artilleiro-barrenista
Axente comercial
Competencia de mariñeiro
Mergullador
Patrón costeiro polivalente
Patrón local de pesca

2. Relación de profesións e actividades relacionadas coa saúde ou seguranza pública e que non se benefician do recoñecemento automático regulado no capítulo III do título III, para efectos da aplicación dos artigos 13.3.e), 14.3 e 15.

Sector saúde:

- Biólogo especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde
- Bioquímico especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde
- Enfermeira especialista
- Especialista en radiofísica hospitalaria
- Farmacéutico especialista
- Fisioterapeuta
- Logopeda
- Nutricionista/ dietista
- Óptico-optometrista
- Podólogo
- Psicólogo especialista en psicoloxía clínica
- Químico especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde
- Técnico en coidados auxiliares de enfermaría
- Técnico en farmacia
- Técnico superior en anatomía patolóxica e citoloxía

- Técnico superior en audiopróteses
- Técnico superior en dietética
- Técnico superior en documentación sanitaria
- Técnico superior en hixiene bucodental
- Técnico superior en imaxe para o diagnóstico
- Técnico superior en laboratorio de diagnóstico clínico
- Técnico superior en ortoprotésica
- Técnico superior en próteses dentais
- Técnico superior en radioterapia
- Técnico superior en saúde ambiental
- Terapeuta ocupacional

Sector seguranza:

- Detective privado
- Director de seguranza
- Garda particular do campo
- Garda particular do campo: especialidade garda de caza
- Garda particular do campo: especialidade gardapesca marítimo
- Vixilante de seguranza
- Vixilante de seguranza: escolta privado
- Vixilante de seguranza: vixilante de explosivos
- Xefe de seguranza

ANEXO IX

Relación de profesións para cuxo exercicio se exige un coñecemento preciso do dereito nacional

Relación de profesións cuxo exercicio exige un coñecemento preciso do dereito positivo español, e nas cales no desempeño das súas actividades é un elemento esencial e constante emitir ditames, consellos ou asistencia sobre o dereito positivo español, para efectos do disposto no artigo 22.3.

- Actuario de seguros
- Auditor de contas
- Avogado
- Axente da propiedade industrial
- Detective privado
- Graduado social, graduado social diplomado ou diplomado en relacións laborais
- Habilitado de clases pasivas
- Procurador
- Xestor administrativo

ANEXO X

Autoridades competentes españolas

1. Relación de autoridades españolas competentes para o recoñecemento das cualificacións profesionais obtidas noutros Estados membros da Unión Europea, para o exercicio das correspondentes profesións e actividades en España, ben como para regular o período de prácticas ou a proba de aptitude, cando non coincida coa anterior.

Profesión regulada	Autoridade competente para o recoñecemento	Autoridade competente para regular o período de prácticas ou a proba de aptitude (só cando non coincida coa competente para o recoñecemento)
<ul style="list-style-type: none"> • Intérprete xuramentado 	Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación	
<ul style="list-style-type: none"> • Avogado • Procurador 	Ministerio de Xustiza	
<ul style="list-style-type: none"> • Enxeñeiro de armamento e material • Enxeñeiro de armas navais • Enxeñeiro de construción e electricidade 	Ministerio de Defensa	
<ul style="list-style-type: none"> • Actuario de seguros • Auditor de contas • Axente e comisionista de alfándegas • Economista • Habilitado de clases pasivas 	Ministerio de Economía e Facenda	
<ul style="list-style-type: none"> • Detective privado • Director de escolas particulares de condutores • Director de seguranza • Garda particular do campo • Garda particular do campo: especialidade garda de caza • Garda particular do campo: especialidade gardapesca marítimo • Profesor de formación viaria • Vixilante de seguranza • Vixilante de seguranza: escolta privado • Vixilante de seguranza: vixilante de explosivos • Xefe de seguranza 	Ministerio do Interior	
<ul style="list-style-type: none"> • Enxeñeiro aeronáutico • Enxeñeiro de camiños, canais e portos • Enxeñeiro técnico aeronáutico, na correspondente especialidade • Enxeñeiro técnico de obras Públicas, na correspondente especialidade • Enxeñeiro técnico en topografía • Tripulante de cabina de pasaxeiros 	Ministerio de Fomento	
<ul style="list-style-type: none"> • Almacenista-distribuidor • Axencia de transporte • Transitario 	Ministerio de Fomento ou, se for o caso, o órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Fomento
<ul style="list-style-type: none"> • Diplomado en traballo social • Mestre de educación infantil • Mestre de educación primaria • Profesor de educación secundaria obrigatoria e bacharelato • Profesor de ensinanzas artísticas • Profesor de ensinanzas de idiomas • Profesor de ensinanzas deportivas • Profesor de formación profesional 	Ministerio de Educación, Política Social e Deporte	
<ul style="list-style-type: none"> • Outro persoal para a atención no primeiro ciclo de educación infantil 	Administración educativa competente (Ministerio de Educación, Política Social e Deporte, ou órgano correspondente da comunidade autónoma)	Ministerio de Educación, Política Social e Deporte
<ul style="list-style-type: none"> • Graduado social, graduado social diplomado ou diplomado en relacións laborais 	Ministerio de Traballo e Inmigración	
<ul style="list-style-type: none"> • Técnico en prevención (nivel superior) • Técnico superior en prevención de riscos profesionais (nivel intermedio) 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Traballo e Inmigración

Profesión regulada	Autoridade competente para o recoñecemento	Autoridade competente para regular o período de prácticas ou a proba de aptitude (só cando non coincida coa competente para o recoñecemento)
<ul style="list-style-type: none"> • Artilleiro – barrenista • Axente comercial • Axente da propiedade industrial • Diplomado en ciencias empresariais e profesor mercantil • Enxeñeiro de minas • Enxeñeiro de telecomunicación • Enxeñeiro industrial • Enxeñeiro naval e oceánico • Enxeñeiro técnico de minas, na correspondente especialidade • Enxeñeiro técnico de telecomunicación, na correspondente especialidade • Enxeñeiro técnico industrial, na correspondente especialidade • Enxeñeiro técnico naval, na correspondente especialidade • Físico • Perito mercantil • Químico • Técnico de empresas e actividades turísticas 	Ministerio de Industria, Turismo e Comercio	
<ul style="list-style-type: none"> • Instalador de aparellos de presión • Instalador de baixa tensión • Instalador de calefacción e climatización • Instalador de fontanería • Instalador de gas • Instalador frigorífico • Instalador-montador electricista 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Industria, Turismo e Comercio
<ul style="list-style-type: none"> • Guía de turismo 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Órganos competentes das comunidades autónomas
<ul style="list-style-type: none"> • Enólogo • Enxeñeiro agrónomo • Enxeñeiro de montes • Enxeñeiro técnico agrícola, na correspondente especialidade • Enxeñeiro técnico forestal, na correspondente especialidade • Xeólogo 	Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño	
<ul style="list-style-type: none"> • Capitán de pesca • Competencia de mariñeiro • Mecánico maior naval (sector pesca) • Mecánico naval (sector pesca) • Patrón costeiro polivalente • Patrón de altura (sector pesca) • Patrón de litoral (sector pesca) • Patrón local de pesca • Técnico en elaboración de viños • Técnico especialista en vitivinicultura 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño
<ul style="list-style-type: none"> • Mergullador 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Órganos competentes das comunidades autónomas
<ul style="list-style-type: none"> • Xestor administrativo 	Ministerio de Administracións Públicas ou, se for o caso, o órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Administracións Públicas

Profesión regulada	Autoridade competente para o recoñecemento	Autoridade competente para regular o período de prácticas ou a proba de aptitude (só cando non coincida coa competente para o recoñecemento)
<ul style="list-style-type: none"> • Biólogo especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde • Bioquímico especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde • Dentista • Enfermeira especialista • Enfermeira responsable de coidados xerais • Especialista en radiofísica Hospitalaria • Farmacéutico • Farmacéutico especialista • Fisioterapeuta • Logopeda • Matrona • Médico • Médico especialista • Nutricionista/ dietista • Óptico-optometrista • Podólogo • Psicólogo especialista en psicoloxía clínica • Químico especialista nalgunha especialidade de ciencias da saúde • Terapeuta ocupacional • Veterinario 	Ministerio de Sanidade e Consumo	
<ul style="list-style-type: none"> • Técnico en coidados auxiliares de enfermaría • Técnico en farmacia • Técnico superior en anatomía patolóxica e citoloxía • Técnico superior en audiopróteses • Técnico superior en dietética • Técnico superior en documentación sanitaria • Técnico superior en hixiene bucodental • Técnico superior en imaxe para o diagnóstico • Técnico superior en laboratorio de diagnóstico clínico • Técnico superior en ortoprotésica • Técnico superior en próteses dentais • Técnico superior en radioterapia • Técnico superior en saúde ambiental 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Sanidade e Consumo
<ul style="list-style-type: none"> • Arquitecto • Arquitecto técnico 	Ministerio de Vivenda	
<ul style="list-style-type: none"> • Decorador • Delineante 	Órgano competente da comunidade autónoma onde se solicite o recoñecemento	Ministerio de Vivenda
<ul style="list-style-type: none"> • Biólogo • Profesor de universidade • Psicólogo 	Ministerio de Ciencia e Innovación	

2. A competencia para a acreditación de títulos oficiais españois, para o seu recoñecemento noutro Estado membro ao abeiro da Directiva 2005/36/CE, corresponderá:

a) Ao Ministerio de Ciencia e Innovación, cando se trate de títulos que habiliten para o exercicio de profesións cuxo nivel de formación sexa o definido nos números 4 e 5 do artigo 19, segundo se especifica para cada profesión no anexo VIII.

Para as profesións a que se refire o capítulo III do título III, cando se requira, ademais, a acreditación dun período determinado de exercicio efectivo e legal da profesión, a acreditación será expedida sobre a base das certificacións emitidas polas autoridades seguintes: no caso dos que exerceron libremente a profesión ou traballaron por conta allea no sector privado, a organización colexial correspondente; no caso dos que exerceron no sector público, o Rexistro Central de Persoal do Ministerio de Administracións Públicas, os servizos competentes do Ministerio de Sanidade e Consumo para as profesións sanitarias, ou os órganos competentes da comunidade autónoma ou corporación local de que se trate.

b) Á autoridade competente para o recoñecemento da dita profesión, de acordo co número anterior deste anexo, nos demais casos.

ANEXO XI

Modelo de declaración previa en caso de desprazamento do prestador de servizos (artigo 13)

1. A presente declaración refírese:

- Á primeira prestación de servizos en España (por favor, complete as seccións 2 a 6)
- A unha renovación anual da declaración¹ (por favor, complete as seccións 2 a 5 e 7)

2. Datos persoais do declarante:

2.1. Nome(s) e apelido(s)

2.2. Nacionalidade(é):

- AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
- FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
- PT SI SK SE UK BG RO IS LI NO

Outra(s)

2.3. Número de pasaporte ou documento de identidade:

Pais

Pais

2.4. Xénero: Home Muller2.5. Data de nacemento (dd/mm/aaaa):

2.6. Lugar de nacemento: Localidade:

- AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
- FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
- PT SI SK SE UK BG RO IS LI NO

Outro:

2.7. Datos de contacto no Estado membro de establecemento (obligatorio):

Enderezo:

Teléfono (con prefixos):

Fax (con prefixos):

Correo electrónico:

2.8. Datos de contacto en España (opcional):

Enderezo:

Teléfono (con prefixos):

Fax (con prefixos):

Correo electrónico:

¹ Por favor, presente unha copia da declaración previa e da primeira declaración efectuada.

3. Profesión a que se refire a declaración:

3.1. Profesión exercida² no Estado membro de establecemento:³

.....

Profesión que se pretende exercer en España:

.....

4. Establecemento legal en un ou varios Estados membros:

Para efectos desta declaración, "establecemento legal" refírese ao exercicio da profesión con suxeición ás normas relativas a cualificacións profesionais, incluíndo as correspondentes condicións de formación, e a todas as normas específicas sobre exercicio da profesión. O establecemento legal exclúe calquera prohibición, mesmo temporal, para exercer a profesión. Para os posuidores de cualificacións obtidas nun país terceiro, o establecemento legal que pode permitir a provisión de servizos debe incluír unha experiencia profesional de polo menos tres anos no territorio do Estado membro que recoñeceu as cualificacións de acordo coa súa lexislación interna e certificada por el (artigo 3.3 da Directiva 2005/36/CE).

4.1. ¿Está Vde. establecido legalmente nun Estado membro para o exercicio da profesión indicada no número 3.1⁴?

Si Non

En caso afirmativo, ¿en que Estado membro está establecido legalmente⁵?

AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
 FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
 PT SI SK SE UK BG RO IS LI NO

Se non, explique as circunstancias:

4.2. ¿Está esta profesión regulada no Estado membro de establecemento⁶?

Si Non

Se está regulada, vaia directamente á pregunta 4.4.

Comentarios (se é o caso):

² Por favor, indique o nome da profesión no idioma do Estado membro de establecemento e en idioma español ou, se non, en inglés, francés ou alemán.
³ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.
⁴ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.
⁵ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.
⁶ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

- 4.3. Se a profesión mencionada no número 3.1 non está regulada no Estado membro de establecemento, e non seguiu unha educación e formación regulada dirixida ao exercicio da profesión mencionada no número 3.1⁷, ¿adquiriu unha experiencia profesional, nesa profesión, de cando menos dous anos no curso dos dez anos anteriores no territorio dese Estado membro?

Si Non

Comentarios (se é o caso):

- 4.4. ¿Pertence Vde. a algunha asociación profesional ou corporación equivalente?⁸

Si Non

Se a resposta é afirmativa, por favor indique a cal, incluíndo os datos de contacto relevantes e o seu número de rexistro.

.....

- ¿Está Vde. suxeito a autorización ou supervisión por unha autoridade administrativa competente?⁹

Si Non

Se a resposta é afirmativa, por favor indique a cal, incluíndo os datos de contacto relevantes.

.....

5. Seguro profesional

- 5.1. ¿Ten Vde. cobertura mediante un seguro ou outros medios de protección persoal ou colectiva con respecto á responsabilidade profesional resultado do exercicio da profesión mencionada no punto 3.1.¹⁰?

Si Non

Se a resposta é afirmativa, por favor proporcione os detalles da cobertura:

Nome da compañía aseguradora:

Número de póliza:

Comentarios (se é o caso):

⁷ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁸ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁹ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

¹⁰ Se está establecido en máis de un Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

6. Documentos adxuntos a esta declaración.¹¹

6.1. Sinale os documentos que acompañan esta declaración:

- Acreditación de nacionalidade
- Acreditación do establecemento legal
- Acreditación de cualificacións profesionais
- Acreditación dunha experiencia profesional mínima de dous anos nos dez anteriores.¹²
- Acreditación de ausencia de condena penal.¹³

7. Información para a renovación.¹⁴

7.1. Períodos durante os cales prestou servizos en España (dd/mm/aaaa):

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

De □□/□□/□□□□ a □□/□□/□□□□

Comentarios (se é o caso):

7.2. Por favor, indique as actividades profesionais desenvolvidas durante os períodos de prestación de servizos.

.....
.....

8. Outros comentarios

.....
.....

¹¹ Cubrir de acordo cos documentos requiridos no artigo 13 do Real decreto

¹² Cubrir unicamente se a profesión non está regulada no Estado membro de establecemento.

¹³ Cubrir unicamente para profesións do sector seguranza (número 2 do anexo VIII do Real decreto...).

¹⁴ Esta información será conservada pola autoridade competente para supervisar a prestación de servizos.